

Rokickie Wiadomości

Czasopismo Gminy Rokietnica

nr **12** (149)

grudzień 2011 r.

ROKIETNICA.pl
Czekamy na Ciebie

www.rokietnica.pl

Rokietnickiej UCZTY MELOMANA ciąg dalszy

Koncert Noworoczny **AFFABRE CONCINUI**

30 grudnia 2011 r.
godz. 18.00

Patronat
medialny:

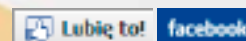

W numerze:

- **Mądry Patriotyzm – obchody Święta Niepodległości w Gminie Rokietnica;**
- **W obiektywie ŻŁOTEGO JUBILEUSZU – wyjątkowe święto małżeńskich par;**
- **Akademia Wieku Dostojnego zaprasza NOWYCH I STARYCH słuchaczy na zajęcia;**
- **Chodnik w Krzyszkowie i boisko z halą pneumatyczną – kolejne gminne inwestycje;**
- **PUK w Rokietnicy informuje – przygotowania do zimowego utrzymania dróg;**
- **Radosław Babica – najlepszym bilardzistą rankingu Best of the East na sezon 2011 i zawodnikiem Kadry Polski na rok 2012;**
- **GKS ROKITA podsumowuje I półrocze sezonu**

Z ostatniej chwili!
AUDIOFEELS w Rokietnicy
6.12.2011 godz. 18.00
szczegóły:
www.gok.rokietnica.pl

ROKIETNICA
www.facebook.com/rokietnica

Zagubiliśmy gdzieś prawdy proste i oczywiste. Zatraciliśmy mądrość poddając niekwestionowane dotąd wartości niebezpiecznym eksperymentom. Znudziliśmy nam się świat uporządkowany – wolimy fikcję, sensację i przemoc wystawiającą na próbę usankcjonowaną przez wieki przyzwoitość. Czekając na kolejną prowokację, improwizując, odrzucając stałość i wierność, zaczęliśmy balansować na krawędzi absurdu i moralności. Chcemy być „nowocześni” – podążać „z duchem czasu” - profanując sacrum, bezczeszcząc pamięć, depcząc narodową tradycję.

A jeszcze nie tak dawno czytaliśmy narodowych wieszczów, sięgaliśmy po drogie sercu Polaków symbole, nosiliśmy na piersi biało-czerwoną flagę i orzełka w koronie. Nuciliśmy patriotyczne pieśni, szepotaliśmy słowa modlitwy, skłaniaлиśmy głowę przed pomnikiem przodków, całowaliśmy dłoń Matki, słuchaliśmy w niemej pokorze pełnych troski wskazań Ojca. Wryte na ścianach budowli maksymy, tłumaczyliśmy przenikliwą i nieodwracalną mową wieków.

Miało być tak pięknie...

Przeraziła nas nazbyt realnie, nie do końca oczekiwana i przewidywalna, emanacja zła. 11 listopada patrzyliśmy na warszawską odsłonę zgromadzeń, uznanych - o paradoksie - za najcenniejszą zdobycz demokracji. Bezimienni uczestnicy „Marszu Niepodległości” zakrywając swoje twarze obnażyli nowe znaczenie wolności – jako siły głęboko destrukcyjnej, nacechowanej wrogością i agresją, zupełnie obcej tradycji Święta Niepodległej. Szokując innością i relatywnym rozumieniem słów od wieków świętych i jednoznacznych, przeciwstawili chaos – budowaniu, walkę – porozumieniu i współpracy, podejrzliwość i prowokację – szczeroci i współpracy. Chciałoby się - uciekając przed odpowiedzialnością w mentorstwo – stanąć nieco z boku i zawołać za Ciceronem: „O tempora, o mores!” (o czasy, o obyczajaj!). Czy jednak tędy prowadzi droga? Bijąc się z pokorą w piersi zechcimy odnaleźć zatraconą gdzieś bezwiednie Mądrość. – „jest wspaniała i niewiedząca: ci łatwo ją dostrzegają, którzy ją miłują i ci ją znajdują, którzy jej szukają.(...) Kto dla niej wstanie o świecie, ten się nie natrudzi, znajdzie ją bowiem siedzącą u drzwi swoich”.

/Księga Mądrości, 6, 12-14;/

Na najpiękniejszy czas Bożonarodzeniowych przygotowań, z refleksją o odpowiedzialnym patriotyzmie, zapraszam do lektury.

Danuta Potrawiak
Redaktor Naczelny
„Rokickich Wiadomości”

Komunikat Akademii Wieku Dostojnego im. Marii Konopnickiej

Informujemy o rozpoczęciu zajęć w semestrze zimowym roku akademickim 2011/2012.

Gimnastyka:

zdrowy kręgosłup odbywa się w **poniedziałki, godz. 18.30**, Szkoła Podstawowa w Rokitnicy. Możliwość dalszych zapisów. Zapraszamy.

Język angielski

grupa dla niezaawansowanych-**lektoraty w środy, godz. 18.30** w Bibliotece Gminnej w Rokitnicy. Zajęcia już się zaczęły. Możliwość dalszych zapisów.

Komputery

środy, czwartki – **godz. 11.25 Szkoła Podstawowa w Rokitnicy**. Konsultacje indywidualne – zajęcia trwają. **wtorki – 15.30 – zajęcia grupowe** Trwają zapisy.

Wykłady, pogadanki.

9 grudnia, godz. 17.30 – sala GOK w Rokitnicy: **Św. Mikołaj, fakty, mity i legendy. Spotkanie towarzyskie**, na które zapraszamy wszystkich chętnych. Dyrektor GOK i Kanclerz AWD.

10 stycznia 2012 r. – Świątlica Wiejska w Krzyszkowie. Sołtys Krzyszkowa i Kanclerz AWD zapraszają na pogadanki: **Wszystko o diecie, zdrowym odżywianiu** się osoby dojrzałej. Prelegent dr Dorota Patkowska.

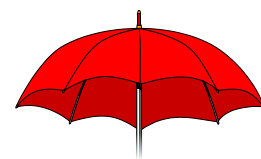
Kawa w żywieniu i kosmetykologii.

Prelegent dr inż. Barbara Gołębiowska. Prelegentki są nauczycielkami akademickimi Wyższej Szkoły Zdrowia, Urody i Edukacji z Poznania.

Wstęp wolny, zapraszamy.

Dodatkowe informacje – w Bibliotece Gminnej lub telefonicznie 606 365 798.

NASZE PATRONATY:

- Wystawa prac przygotowanych przez placówki oświatowe Gminy Rokitnica w ramach konkursu „Nasze Betlejem” pod patronatem Wójta Gminy Rokitnica;
- 3 grudnia 2011 r.** – wielkie, kolorowe, radosne GMINNE MIKOŁAJKI w plenerze! Startujemy o godzinie 14.00. Więcej na www.gok.rokietnica.pl.
- 6 grudnia 2011 r.**, MIKOŁAJKI – GOK ROKIETNICA ZAPRASZA na spotkanie autorskie z zespołem AUDIOFEELS. Start o godzinie 18.00 w siedzibie GOK w Rokitnicy, przy ulicy Szkolnej 3A.
- 4 grudnia 2011 r.** - kiermasz świąteczny w Zespole Szkół im. J. i Wł. Zamoyskich w Rokitnicy.
- 16 grudnia 2011 r.** – Konkurs „Najpiękniejsza Kartka Bożonarodzeniowa”;
- 17 grudnia 2011 r. godz. 14:00** sala GOK w Rokitnicy – Gminny Festiwal Kołęd i Pastorałek – Rokitnica 2011;
- 30 grudnia 2011 r. godz. 18.00** – koncert noworoczny **AFFABRE CONCINUI**; AULA Gimnazjum im. Noblistów w ROKIETNICY

Rokickie Wiadomości

Wydawca: Gmina Rokitnica

Adres: ul. Gołębińska 1, 62-090 Rokitnica, tel 61-89-60-614

Redaktor naczelny: Danuta Potrawiak

zaprasza codziennie w godzinach pracy Urzędu Gminy

Zespół redakcyjny: Ryszard Lubka, Katarzyna Filipowiak-Luczyńska, Anna Skrzypiec

Współpraca: Dorota Statucka, Katarzyna Filipowiak-Luczyńska, Radosław Babica, Grażyna Glowacka, Zbigniew Sierżant, Anna Świśt, Eliza Dziedzic, Ryszard Lubka, Grzegorz Musielak, Anna Talarowska, Joanna Kriger – Bronowicka, Oluta, Sabina Ociepa, Łukasz Hartman, Agnieszka Matysiak, Małgorzata Nowak-Orzechowska, Anna Olejniczak – Cichocka, Karolina Gładysiak, Małgorzata Remlein, Kazimierz Fryś, Jacek Olejniczak, Andrzej Dekert, Aleksandra Stec, Agnieszka Ciesielczyk, Anna Skwarek, M. Walaszczyk, A. Wahaczek, Mariola Stachowiak, Martyna Zdunek, M. Pawlisiak, A. Jarczyńska, Piotr Hałas, K. Rewers, I. Wenc, Anna Kamińska, Małgorzata Kolasa, Krzysztof Nizio, Piotr Puchała, Krystyna Semba, Anna Garbicz

Rokickie Wiadomości

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótu i opracowywania materiałów. Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Skład, ogłoszenia: Studio KWADRAT

tel.: 607 566 555, fax: 61 648 26 49, email: mn@kreator.com.pl

Nakład: 4700 egzemplarzy

Numer zamknięto: 24.10.2011

Propozycje artykułów: Danuta Potrawiak, Urząd Gminy, pok. nr 16

e-mail: redakcja@rokietnica.pl oraz urząd@rokietnica.pl

Materiały do numeru 1/2012 prosimy dostarczyć do 7.12.2011 r.

Zachęcamy i zapraszamy do współredagowania naszego pisma.

Bartosz Derech
Wójt Gminy Rokitnica

PROSTO Z URZĘDU

JAK POWSTAJE GMINNY BUDŻET

Procedura, treść, istota i znaczenie najważniejszego dokumentu finansowego gminy

14 listopada 2011 r. zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym, wynikającym z ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o finansach publicznych, wydanym zarządzeniem, ustalony został projekt budżetu gminy Rokitnica na rok 2012. Przedstawiony Radzie Gminy, poddany zostanie szczegółowo unormowanej procedurze, regulującej sposób opracowania i zapisania najważniejszych zagadnień finansowych gminy. Jej efektem finalnym będzie podjęcie uchwały budżetowej - podstawowego aktu prawnego każdej jednostki samorządu terytorialnego, warunkującego prowadzenie niezależnej gospodarki finansowej.

Bezspornym warunkiem realizowania racjonalnej gospodarki finansowej, czy to tej dotyczącej domowego budżetu, czy tej stanowiącej podstawę funkcjonowania samorządów, a tym bardziej państwa, jest zasada umiejętnego wyważenia proporcji między planowanymi dochodami i zakładanymi wydatkami. Osiągnięcie przyjętych planów, realizacja kolejnych przedsięwzięć staje się bowiem możliwa nie tyle poprzez umiejętność kreślenia ambitnych strategii i planów, ale ich urealnianie w oparciu o precyzyjne prognozy, założenia i zasady, zgodne z przepisami prawa, zasadami ekonomii, adekwatne do realiów społecznych, demograficznych, politycznych, posiadanych możliwości itd.

Kiedy skala podejmowanych w tej materii decyzji wykracza poza ramy prywatności, dotykając sfery życia publicznego, opartego o pochodzące ze wspólnego funduszu pieniądze, celowość i racjonalność przyjętych założeń finansowych staje się bezwarunkowa, a odpowiedzialność absolutna.

W miarę prosty i nieskomplikowany rachunek ekonomiczny, prowadzony w każdym gospodarstwie domowym, zastępuje sformalizowana i precyzyjnie określona procedura, stojąca na straży zadań, które jako wspólnota jesteśmy zobligowani zrealizować, jak i tych, które umożliwią jej dalszy rozwój. Przygotowaniem i realizacją budżetu każdej jednostki samorządu terytorialnego, w tym także gminy, muszą więc rządzić - i rządzić - twarde reguły i zasady.

Pierwszą fazą jest przygotowanie jego projektu. Obowiązek ten, z mocy ustawy, spoczywa na organie wykonawczym danej jednostki samorządowej - w przypadku gminy wiejskiej - na wójcie, przy czym tryb prac nad projektem budżetu określa uchwała podjęta przez organ stanowiący, czyli radę gminy. Zgodnie z jej zapisami wójt, w zarządzeniu wydanym do dnia 15 września każdego roku kalendarzowego, określa sposób przygotowania materiałów planistycznych do projektu budżetu oraz termin składania wniosków i projektów finansowych. Biorąc

pod uwagę średnioroczny wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych, przewidywany stan zatrudnienia, minimalne wynagrodzenie za pracę, szacowane dochody oparte o podstawę ich obliczania, szczegółową kalkulację oraz zasadę ostrożności i rzetelnego uzasadnienia, kierownicy jednostek organizacyjnych, kierownicy referatów Urzędu Gminy (do 15 października), radni, sołtysi oraz komisje rady gminy (do 30 września) przedkładają wójtowi w sposób sformalizowany propozycje do realizacji w nadchodzącym roku budżetowym.

Za ich analizę pod kątem zasadności, racjonalności, poprawności i celowości oraz formalne opracowanie, zgodnie z zapisami ustawy o finansach publicznych, odpowiedzialny jest skarbnik gminy. Terminem, w którym wójt gminy jest zobligowany do przedłożenia radzie gminy projektu budżetu, jest dzień 15 listopada roku poprzedzającego rok budżetowy. Ta data jest też obligatoryjna do przedłożenia projektu budżetu Regionalnej Izbie Obrachunkowej, której zadaniem jest wydanie opinii.

Dalsze prace nad projektem budżetu odbywają się w komisjach rady gminy, które w terminie 20 dni od daty otrzymania projektu formułują pisemnie swoje opinie, przy czym opinię ostateczną wyraża komisja właściwa do spraw budżetu.

Według przepisów prawa budżet gminy powinien zostać uchwalony przez radę przed rozpoczęciem roku budżetowego. Jednak w przypadkach szczególnych dopuszcza się jej przyjęcie w terminie późniejszym, przy czym terminem nieprzekraczalnym jest koniec I kwartału roku budżetowego (31 marca). W takiej sytuacji podstawą prowadzenia gospodarki finansowej staje się projekt uchwały budżetowej przedłożonej radzie.

Jeśli termin 31 marca nie zostaje przez radę dotrzymany, wówczas to Regionalna Izba Obrachunkowa, w terminie do 30 kwietnia roku budżetowego, ustala gminie budżet. Burzy on jednak zasadę prawa danej jednostki samorządu terytorialnego do nie-

zależnego decydowania o zasadach prowadzenia polityki finansowej. Ustala bowiem tylko wydatki na obowiązkowe zadania własne oraz zlecone.

Po uchwaleniu przez radę gminy budżetu, zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu radnych, wójt przekazuje uchwałę do analizy Regionalnej Izby Obrachunkowej, która ocenia ją pod kątem zgodności z prawem, wzywając w razie stwierdzonych uchybień, do usunięcia błędów i naniesienia poprawek w ściśle określonym terminie. Po zakończeniu całej procedury opracowany zostaje układ wykonawczy budżetu. Jest on uszczegółowieniem uchwały budżetowej w postaci podziału dochodów i wydatków budżetowych w pełnej klasyfikacji.

Budowa projektu budżetu gminy jest ściśle określona. Jej obligatoryjnymi elementami są:

- **prognozowane dochody** określone według najważniejszych źródeł i działów klasyfikacji budżetowej (dochody własne, subwencje, dotacje) ujętej w formie tabelarycznej oraz uzasadnione opisowo po kątem poszczególnych źródeł oraz sposobu i podstaw naliczania,
- **planowane wydatki** w podziale na działy i rozdziały klasyfikacji budżetowej także ujęte w formie tabelarycznej i opisowej z wyróżnieniem:

- **wydatków bieżących** z wyróżnieniem: wynagrodzeń i pochodnych od wynagrodzeń, dotacji, w tym związanych z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej i innych zadań zleconych, wydatków na obsługę długu,
 - **wydatków majątkowych:** wydatków inwestycyjnych, zakupów inwestycyjnych oraz wydatków kapitałowych np. poprzez zwiększenie udziału w spółkach.
- **wynik budżetu** – stanowiący różnicę między planem dochodów i wydatków wraz z podaniem źródeł pokrycia defycytu

lub rozdysonowania nadwyżki (plan przychodów i rozchodów);

- **limit zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek.**

Konstruowanie projektu budżetu jest zadaniem niezwykle odpowiedzialnym. Od jego przewidywalności i rzetelności zależy jakość realizowanych zadań i założeń wpływających na jakość życia mieszkańców i możliwość jak najlepszego zaspokajania ich potrzeb. Tegorocznej prognozie budżetowej, zwłaszcza w obliczu przepowiadanej gremialnie kolejnej fali kryzysu, przyświecała nade wszystko potrzeba stabilności, realności i ostrożności. Dlatego podstawowym założeniem przyjętym przy jej konstruowaniu było dalece powściągliwe szacowanie dochodów (dynamika rzędu 3,6% w stosunku do roku 2011) oraz planowanie wydatków w pierwszej kolejności obligatoryjnych i kontynuowanych.

Wskaźnikiem optymistycznym jest zapowiedziana na podstawie zawiadomienia Ministra Finansów wysokość przyznanej subwencji oświatowej w kwocie 7.085.743 zł (wzrost w stosunku do roku 2011 o 1.305.522 zł) oraz wpływy z podatku dochodowego od osób fizycznych (z tzw. PIT-ów) w kwocie 11.168.686 zł (wzrost w stosunku do roku 2011 o 2.291.766 zł).

Mam nadzieję, że racjonalność i celowość założonej w projekcie budżetu polityki finansowej gminy, pozwoli na jej pozytywną ocenę zawartą w sprawozdaniu z jej wykonania na końcu roku 2012, wyrażoną w mocnych i stabilnych wskaźnikach.

*Bartosz Derech
Wójt Gminy Rokitnica*

Projekt budżetu na 2012	
Dochody	35.081.081 zł
Wydatki	36.732.046 zł
Deficyt	1.650.965 zł

Pełen projekt budżetu gminy Rokitnica na 2012 r. dostępny na rokietnicaug.bip.e-zeto.com/public/?id=108412

Z PRAC RADY GMINY

W dniu 24 października 2011 r. odbyła się XIV sesja Rady Gminy Rokietnica, w której uczestniczyło 14 radnych. Obrady sesji prowadził Przewodniczący Rady Gminy – Marian Jakobsze.

W punkcie „Interpelacje i zapytania radnych” radny Ryszard Lubka złożył następujące interpelacje:

- w sprawie naprawy studzienki telekomunikacyjnej na trasie Mrowino-Rokietnica; w sprawie zainstalowania podjazdu dla osób niepełnosprawnych przy Klubie Solecim w Cerekwicy.

W trakcie debaty kwestie związane z pozyskiwaniem środków zewnętrznych w latach 2010-2011 przedstawiła kierownik Agnieszka Antczak. Urząd pozyskał w ostatnim czasie następujące środki zewnętrzne:

WRPO – pozyskane środki:

Budowa gimnazjum w Rokietnicy

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 8.473.214,08 zł

Dofinansowanie: 4.200.504,52 zł

PROW - pozyskane środki:

Budowa placów zabaw w Kiekrzu, Krzyszkowie, Mrowinie, Napachaniu i Żydowie

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 499.405,54 zł

Dofinansowanie: 164.495,00 zł

Zakup pojazdu do zbioru odpadów komunalnych w gminie Rokietnica

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 442.800,00 zł netto

Dofinansowanie: 200.000,00 zł

Przebudowa stacji wodociągowej w Żydowie etap III

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 586.411,00 zł netto

Dofinansowanie: 293.205,00 zł

Wykonanie sieci wodociągowej w ul. Poznańskiej w Kiekrzu

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 265.286,50 zł netto

Dofinansowanie: 132.643,00 zł.

POKL – pozyskane środki

Szkoła edukacyjnego sukcesu (program realizowany przez Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy)

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 498.061,00 zł

Dofinansowanie: 498.061,00 zł

Nauka drogą sukcesu Gminy Rokietnica (program realizowany przez Szkołę Podstawową w Rokietnicy)

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 434.253,00 zł

Dofinansowanie: 434.253,00 zł

Nasze przedszkole (program reali-

zowany przez Przedszkole Bajeczka w Rokietnicy)

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 952.110,00 zł

Dofinansowanie: 937.828,35 zł

Skarb malucha (program realizowany przez Zespół Szkolno-Przedszkolny w Napachaniu)

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 1.746.127,90 zł

Dofinansowanie: 1.718.127,90 zł

O lepszą jakość życia (program realizowany przez OPS)

rok 2010 - wydatkowano 119.449,00 zł

rok 2011 - plan 129.789,97 zł

FOGR – pozyskane środki

Rekultywacja drogi stanowiącej dojazd do gruntów rolnych w miejscowości Rokietnica - Krzyszkowo

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 196.404,14 zł

Dofinansowanie: 26.400 zł

Rekultywacja drogi stanowiącej dojazd do gruntów rolnych w miejscowości Kiekrz

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 530.131,90 zł

Dofinansowanie: 114.000 zł

LGD Dolina Samy - pozyskane środki:

Dumni z korzeni i bogactwa rokietskich ziem. Druk map i folderów promujących kulturalny i przyrodniczy potencjał Gminy Rokietnica

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 28.764,00 zł

Dofinansowanie: 17.430,00 zł

Złożono także następujące wnioski o dofinansowanie, które czekają na rozpatrzenie:

Złożono także następujące wnioski o dofinansowanie, które czekają na rozpatrzenie:

Złożono także następujące wnioski o dofinansowanie, które czekają na rozpatrzenie:

Złożono także następujące wnioski o dofinansowanie, które czekają na rozpatrzenie:

PROW – złożone wnioski:

Budowa sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej w Rokietnicy, w ulicach: Złota, Srebrna, Platynowa, Kolejowa

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 392.686,32 zł netto

Dofinansowanie: 50%

Wykonanie sieci wodociągowej Rostworowo-Sobota

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 370.872,19 zł netto

Dofinansowanie: 50%

Wykonanie sieci wodociągowej w ul. Polnej w Rogierówku

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 113.721,70 zł netto

Dofinansowanie: 50%

LGD Dolina Samy - złożone wnioski:

Tutaj jesteśmy. Tablice informacyjne sposobem na promocję regionalnego dziedzictwa

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 16.113,40 zł

Dofinansowanie: 9.218,00 zł

Budując plac zabaw w Przybrodzie zaspokajamy potrzeby społeczne oraz promujemy potencjał rekreacyjny LGD Dolina Samy

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 48.484,00 zł.

Dofinansowanie: 28.000,00 zł

Wielkanoc przy wielkopolskim stole - folder okolicznościowy

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 19.281,00 zł

Dofinansowanie: 11.185,00 zł

Przeszłość i dzień dzisiejszy Gminy Rokietnica woj. Wielkopolskie

Całkowita wartość przedsięwzięcia: 19.716,90 zł

Dofinansowanie: 11.221,00 zł

Ponadto Gmina otrzymała 10.000 zł nagrody w konkursie ogłoszonym przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego „Działania proekologiczne i prokulturowe” w ramach strategii rozwoju obszarów wiejskich za projekt „Rokietnica zaprasza Wielkopolan na rumpuc”. Urząd Gminy z kolei jest beneficjentem projektu pn. System Zarządzania Jakością gwarancją poprawy funkcjonowania jednostek samorządu terytorialnego, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Rada Gminy Rokietnica przyjęła następujące uchwały:

- Nr XIV/115/2011 w sprawie: nadania tytułu „Honorowy Obywatel Gminy Rokietnica” Panu Stanisławowi Florianowi Sikorskiemu – 14 głosami „za”
- Nr XIV/116/2011 w sprawie: zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Rokietnica na lata 2011-2020 – 12 głosami „za” i 2 „wstrzymujących się”
- Nr XIV/117/2011 w sprawie: zmian w budżecie gminy Rokietnica na 2011 rok – 7 głosami „za”, 6 „przeciw” i 1 „wstrzymującym się”
- Nr XIV/118/2011 w sprawie: przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rokietnica, rejon ul. Obornickiej i Spokojnej – 14 głosami „za”
- Nr XIV/119/2011 w sprawie: przy-

stąpienia do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rokietnica dla części działki nr 14/12 położonej w Rokietnicy – 14 głosami „za”

- Nr XIV/120/2011 w sprawie: przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rokietnica, dla części działki nr 14/12 – 14 głosami „za”
- Nr XIV/121/2011 w sprawie: przystąpienia wyrażenia opinii o celowości projektowanego przedsięwzięcia modernizacji drogi dojazdowej do pól uprawnych w obrębie geodezyjnym Rokietnica, Gmina Rokietnica, dofinansowywanego ze środków budżetu Województwa Wielkopolskiego – 14 głosami „za”
- Nr XIV/122/2011 w sprawie: wyboru ławników do Sądu Rejonowego w Szamotułach do orzekania w latach 2012-2015 – 14 głosami „za”
- Nr XIV/123/2011 w sprawie: wyboru ławników do Sądu Okręgowego w Poznaniu do orzekania w latach 2012-2015 – 14 głosami „za”

W punkcie „Wolne głosy i wnioski”: radna Elżbieta Brzeźniak poruszyła kwestię zwolnienia dyrektora GOK; radny Sławomir Kieliszek poinformował o utworzeniu Klubu Radnych Rokietnickie Forum Obywatelskie; radny Krzysztof Nizio zgłosił usterki techniczne występujące w autobusach Sp. ROKBUS linii 832 i 833; radny Paweł Czachor zgłosił konieczność naprawy nawierzchni drogi do Żydowa, na wysokości Os. Zielony Lasek; radny Wojciech Mazurek przekazał sugestie mieszkańców dotyczące przyspieszenia o 10 minut kursów autobusów porannych w związku z utrudnieniami komunikacyjnymi występującymi w Poznaniu; mieszkaniacze Bytkowa poruszyli problem niedrożnych rowów przy wjeździe na Os. Topolowe oraz wzdłuż ul. Obornickiej; sołtys sołectwa Przybroda Kazimierz Fryś wskazał, iż latarnia przy ul. Łąkowej w Przybrodzie zamiast drogi oświetla pola.

Arkadiusz Chołżyński
UG Rokietnica

11.11.2011 – Na kanwie obchodów Święta Niepodległości w gminie Rokietnica.

Patriotyzm JEDNO ma imię.

Poznań. Miasto, w którym mieszkam.

Ulice, blokowiska, tramwaje i ludzie, których nie znam. Teoretycznie swojsko, a jednak, poza małym skrawkiem M3, w którym jest ta Najważniejsza Osoba, obco. Ja tu tylko mieszkam... Dom jest tam, gdzie człowiek zostawił większą część serca. Wiąż z miejscem jest wręcz organiczna, nie należy się nad nią zastanawiać. Odczucie, które po prostu jest w człowieku, niezależnie od tego, gdzie rzuca go pokrętne koleje losu. W pamięci pozostaje bowiem każdy płot, na którym rozdarto spodnie. Każda wyboista droga, wiodąca przez lasy i pola, na której nie raz rozbito kołano. Każda łąka, rozścielająca się czerwono – niebieskim dywanem chabrów i maków, z których powstawały najpiękniejsze dziewczęce ozdoby. Każdy kombajn, podziwiany wraz z zapadającym sierpniowym zmrokiem. Każda poziomka, zabrudzona piaskiem i cudownie słodka, lądująca wprost w roześmianych dziecięcych ustach. Każda górka – przyczyna zimowej radości, z zapalem uczyszczana przez sanki, worki i opony. Każda jarzębina, każdy kasztan, żołądz, zapalka... Każda życzliwie uśmiechnięta twarz. To moja Rokietnica. Gmina, w której się wychowałam. Ulice, domy, auta i ludzie, których znam. Teoretycznie oddalona, a jednak bliska i kochana. Dopiero tutaj żyję...

11.11.11, godz. 11.11 (niesamowite i symboliczne... My number ONE...) – jadę do Rokietnicy.

Po drodze intensywnie myślę, jak to wszystko będzie wyglądało. Czy rokietnicka społeczność odpowie na naszą inicjatywę? Czy włączą się w obchody Narodowego Święta Niepodległości? Czy rozumieją? I osobista świadomość, uderzająca, niestety po raz pierwszy, tak intensywnie: moja Rokietnica, którą znam, jest moja dzięki tym ludziom, którzy ją wywalczyli. Tak jak wywalczyli całą moją Polskę. Mimo złośliwej propagandy, tak ochocho obecnie szerzonej, jestem stąd, jestem Polką. Jestem z tego dumna, bez popadania w skrajności. Dlaczego jednak nie potrafimy szanować narodowego hymnu, tak pięknego skądinąd? Dlaczego polska flaga jest tylko ka-

walkiem materiału, choć jej barwy są tak niesamowicie wymowne? Dlaczego usiłujemy wypierać naszą historię, usprawiedliwiając się jej, przepraszam za wyrażenie, z czapki wziętą „przesadną martyrologią”? Dlaczego mówimy o tych, którzy de facto oddali za nas życie, bez cienia emocji i wdzięczności? Dlaczego podporządkowujemy się zewnętrznym opiniom i nie potrafimy walczyć o własny światopogląd? Dlaczego zadbane, darzone pamięcią mogły żołnierzy amerykańskich, mieszczące się na przykład na poznańskiej Cytadeli, tak przepastnie różnią się od mogił żołnierzy polskich? Pamięć to wszak zdobywanie więcej, niż fundusze... Dlaczego nie uczymy naszych dzieci mądrego patriotyzmu, który, na Boga, nie ma nic wspólnego z nacjonalizmem, czy ksenofobią? Dlaczego NIE CHCEMY pamiętać? Dlaczego...?

Widzę spokojne i uśmiechnięte twarze Rokietniczan.

Jest nas dużo, bardzo dużo. Jak dobrze... U zbiegu sześciu jedynek, które pojawiły się w tegorocznej dacie, byliśmy JEDNĄ społecznością, którą spaja nie tylko miejsce zamieszkania, ale prawdziwa emocjonalna więź. Umiejętność wystąpienia ponad podziały i waśnie. Potrzeba kultywowania tradycji i dziedzictwa oraz autentyczne pragnienie zachowania od zapomnienia prawdy i wartości niesionych falą wspomnień i przeszłych wydarzeń. Złożywszy wieniec kwiatów pod krzyżem dźwigającym tabliczkę upamiętniającą poległych w walce o naszą niepodległą Ojczyznę, rokietnicka wspólnota w symboliczny sposób powiedziała „dziękuję”. Za dom, za rodzinę, za przyjaciel, za to miejsce na ziemi, w którym czujemy się bezpiecznie i po ludzku dobrze. Za WOLNOŚĆ...

W tym szczególnym dla Polski i Polaków dniu, w trakcie XV uroczystej Sesji Rady Gminy Rokietnica, z wielką wdzięcznością i życzliwością wręczono Panu Stanisławowi Florianowi Sikorskiemu Medal Honorowego Obywatela Gminy Rokietnica. Wyróżniono Człowieka, który całe swoje pracowite życie oddał Ojczyźnie i Rodakom, zapominając o własnych słabościach i zwątpieniu, ucząc nas wiary w samych siebie i siebie nawzajem...

Będąc tam, w Auli Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy wi-

Rokietnica 11.11.2011 Nauczyć się tworzyć WSPÓLNOTĘ

działam najpiękniejszy uśmiech na Świecie. Uśmiech Człowieka, który dożywszy niemal 90-ciu lat, przeżywszy mnóstwo tego, co złe, ale też mnóstwo tego, co piękne i dobre, potrafi bez słów mówić o tym, co ważne. Najważniejsze. Nie wiem jeszcze, czy tak... dobrze się zestarzeję. Wiem, że ten widok niesamowicie mnie wzruszył i włączył myślenie na turbo obrotach. Przywołując jedno z najbardziej wymownych stwierdzeń Adama Mickiewicza: „Wiedzę możemy zdobywać od innych, ale mądrości musimy nauczyć się sami”, w tej wyjątkowej chwili byliśmy dumni, że mogliśmy być uczniami Pana Sikorskiego, który pokazał nam w najpiękniejszy i najbardziej obrazowy sposób, jak uczyć się mądrości.

Wspaniałym zwieńczeniem emocjonującej uroczystości, zamykającym w kłamrę obchody Narodowego Święta Niepodległości, był wyjątkowy recital fortepiano-owy. Magnetyzująca czerń dostojnego instrumentu, będąca tłem dla nieskalanej i niewinnej bieli oraz krwistej czerwieni naszego najpiękniejszego narodowego symbolu – flagi narodowej. Wzruszające nuty utworów jednego z najwybitniejszych polskich kompozytorów – Fryderyka Chopina. Mistrzowskie wykonanie. W hołdzie Honorowemu Obywatelowi – Panu Stanisławowi Florianowi Sikorskiemu, z najlepszymi życzeniami od Honorowego Obywatela – Pana Jacka Kortusa. Skromnie, klasycznie i wzruszająco. Niczego więcej nie trzeba dodawać.

Wypełniona zapatrzonymi i zasłuchanymi Rokietniczanami Aula Gimnazjum im. Noblistów jest, na szczęście, najcudowniejszym wyrazem naszej, wciąż budowanej, wiary w sens i mądrość przeszłości oraz pokory wobec teraźniejszości i przyszłości.

K.Ł.

Kiedy w jednym miejscu łączą się ze sobą niecodzienne fakty i wydarzenia, zdecydowanie łatwiej spojrzeć na wiele spraw inaczej – doniośle, dostojnie, odświętniej.

Biel i czerwień sztandaru, orzeł w koronie, państwowa niepodległość i suwerenność, ojczyzna rozumiana jako Patria, to wprawdzie – także współcześnie – wartości niepodważalne, ale ich celebrowanie zbyt często staje się rutynową czynnością pozbawioną głębszych przeżyć i historycznej mądrości.

Dobrze zatem gdy 11 listopada, odbieranym w niezwykłym roku 1918 w kategoriach cudu, dane nam było ponownie, po 93 latach, mówić i myśleć o patriotyzmie ciągle żywym. Obecny wśród nas – na wyciągnięcie ręki.

Stanisław Florian Sikorski, włączony tego dnia do grona honorowych obywateli gminy Rokietnica, to wszak niestrudzony piewca polskiej historii, patriotycznej tradycji, wskrzeszający przed pokoleniami współczesnych pamięć o imponderabiliach, dowodzący swoim życiem ich autentyczności i sensu.

Tytuł honorowego obywatela - po raz kolejny przyznany i przypomniany - to zaszczyt, który sankcjonując honor, poświęcenie, ofiarność, pracę i oddanie dla lokalnej wspólnoty, jest wpisany w polską państwowość umiłowaniem spraw społecznych i publicznych.

Muzyka zaś, która dopisała do Rokietnickiego święta pełen przeżyć i wzruszeń epilog – to wierna towarzysząca z historią człowieka, rejestrarka chwil uniesień i upadku, radości i smutku, wartości uniwersalnych, ale także tych związanych z historią narodu – jako jej spadkobierczyni, skarbnica i powierniczka.

Wydobyta i odkryta w wirtuozowskim wykonaniu – stała się naszym udziałem i świętem. Przy fortepianie, w niezwykłym listopadowym koncercie, zasiadł bowiem inny Honorowy Obywatel gminy Rokietnica – Jacek Kortus.

W dźwiękach Nokturnu E-dur op. 62 nr 2 i Etiudy „Rewolucyjnej” Fryderyka Chopina, Sonaty Es-dur Josepha Haydn'a oraz Scherza h-moll op. 20 i Polonezie As-dur op. 53 Fryderyka Chopina usłyszeliśmy to, co każdemu Polakowi jest od wieków bliskie: wzruszenie, dumę, boleść, ofiarność, chwałę, honor, męstwo i dostojność.

*W podzięce INNYM
i dla WIARY w siebie
D.P.*

„MĄDROŚĆ – NASZĄ SIŁĄ I ZWYCIĘSTWEM”

(gen. Dowbor – Muścicki D-ca Powstania Wielkopolskiego 1918-1920)

Drodzy i Szanowni Czytelnicy, „Rokickich Wiadomości”.

Dziękuję Wszystkim Mieszkańcom waszej ukochanej Rokitnickiej Ziemi, że w dniu 11 listopada br., bardzo uroczystie uczciliśmy Święto Polski Niepodległej. Nadto osobiście dziękuję Wszystkim Członkom lokalnych Władz Gminy, a przede wszystkim:

- Panu Wójtowi, Bartoszowi Derechowi;
 - Przewodniczącemu Rady Gminy, Panu Marianowi Jakobsze;
 - Przewodniczącemu „Gminnego Stowarzyszenia Rokitnica - 2000”, Panu Piotrowi Hałasowi,
- za podjęcie decyzji nadania osobie St. F. Sikorskiego tytułu „Honorowego Obywatela Gminy Rokitnica”.

Osiągnięcie tej godności ma na pewno prawo zdobyć wielu zasłużonych Mieszkańców tej Ziemi, którą bronili przed wrogami i w trudach życia ją zagospodarowali, dla dobra Polskiej Ojczyzny. Niech symbo-

liczny bieg – 6 jedynek naszego Narodowego Święta (11.11.2011 r.) - będzie dla nas Wszystkich wielokrotnością radości i szczęścia oraz spełnienia się planów i marzeń.

Dodam jeszcze dla uczczenia Uroczystości dwie jedyne przypadające w 101 rocznicę urodzin dzielnego, polskiego żołnierza i wspaniałego kompozytora – pianisty Alfreda Longina Schütza z Tarnopola. On nocną porą – przed głównym uderzeniem Wojsk Polskich na niemieckie fortyfikacje Monte Cassino – opracował przepiękną melodię do słów „Czerwone maki na M.C.”.

Militarne artystyczne dzieło i symbol druzgocącego Polskiego zwycięstwa na wrogu – w gruzach benedyktyńskiego klasztoru – obiegły szybko świat.

W dniu naszego Uroczystego Święta, koncertowym, fortepianowym repertuarem, wzmacnił nasze serca - „Młody Chopin” – Honorowy Obywatel Gminy Rokitnica – Pan Jacek Kortus, mieszkaniec Cerekwicy. W pięknej Auli

nowego Gimnazjum im. Noblistów – gdzie odbyła się Uroczystość – usłyszeliśmy w Pana Jacka przepięknym wykonaniu – klasyczne utwory Fryderyka Chopina i J. Haydna.

Jeszcze raz Wszystkim Mieszkańcom Rokitnickiej Ziemi - za: Głębokie uczczenie Święta Niepodległości Naszej Ojczyzny „Mszą świętą” w parafialnym kościele; - za: akademię w Auli Gimnazjum im. Noblistów; - za: Hołd

cudownej, przede wszystkim muzyki dzieł Chopina, w wykonaniu Pana Jacka Kortusa – kontynuatora „Wielkiego Fryderyka” – „Honorowego Obywatela Gminy Rokitnica”

*z całej głębi serca dziękuję
 St. F. Sikorski
 oraz za otrzymanie tytułu
 „Honorowy Obywatel
 Gminy Rokitnica”.*

PODZIĘKOWANIE

Gminne Stowarzyszenie Rokitnica 2000 serdecznie dziękuje Panu Wójtowi Bartoszowi Derechowi i Radnym Gminy Rokitnica za nadanie Honorowego Obywatela Gminy Rokitnica Panu Stanisławowi Florianowi Sikorskiemu, na uroczystej sesji Rady Gminy dnia 11 listopada 2011 roku.

Przewodniczący Gminnego Stowarzyszenia Rokitnica 2000
 Piotr Hałas

Stary Cmentarz w Cerekwicy NASZ symbol pamięci o cudzie Niepodległości

11 listopada w parafii cerekwickiej nieodłącznie związany jest z hołdem wobec pamięci, którą symbolizuje mogiła Powstańców Wielkopolskich na Starym Cmentarzu. Józef Grzesiak i Jan Bocian – synowie tej ziemi – poległi, tak jak wielu ich imiennych i bezimiennych braci w walce o niepodległość ziem zabranych Polakom przez zaborców. Choć każda kolejna rocznica oddala od nas współczesnych coraz bardziej datę tamtych wydarzeń, jej siła i znaczenie nie może osłabnąć. To powinność, którą jesteśmy zobowiązani

tym co zginęli jak i tym, którzy od nas powinni nauczyć się tą pamięć pielęgnować. Tworząc nierozzerwalną pokoleniową wież.

W słowach modlitwy, marszu w takt melodii pieśni patriotycznej, słowach „Roty” i dźwiękach wygranej na trąbce „Ciszy” schyliliśmy głowę, złożyliśmy wieniec niczym pamiątkę po zwycięskim laurze i zapaliliśmy znicz – niegasnące światło pamięci.

Ze strażackim sztandarem i łopoczącą na wietrze biało-czerwoną flagą.
 D.P.

Lekcja patriotyzmu w Przedszkolu w Mrowinie

11 listopada to czas szczególnie dla każdego Polaka. Narodowe święto to nie tylko dodatkowy dzień wolny od pracy, ale przede wszystkim uczczenie pamięci tych wszystkich, którzy oddali życie za ojczyznę i radość z odzyskanej niepodległości. Uczymy dzieci cieszyć się urokami przyrody, uparcie wkładamy do małych głów liczby i cyfry, uczymy kochać stworzenia małe i duże. W przedszkolu w Mrowinie chcemy także nauczyć je, by były dumne z tego kim są i kochały swój kraj, jakkolwiek patetycznie by to nie zabrzmiało. Tak w zeszłym, jak i w tym roku wszyscy cieszymy się świętem Polski, które przecież upamiętnia jej powtórne narodziny.

W tym roku postanowiliśmy podjąć się nieco trudniejszego zadania i zachęcić przede wszystkim rodziców, by to właśnie oni byli nauczycielami dla swoich pociech. Przygotowaliśmy więc w holu przedszkola bogatą wystawę, która zachęcała do zatrzymania, kusiła obrazami, kolorami i zapaloną świeczką. Dzieci pytały, a mama lub tata pięknie odpo-

wiadał i tłumaczył. Nikomu przecież nie trzeba tłumaczyć, że słowo rodzica znaczy o wiele, wiele więcej niż najrozważniejsze słowo nauczyciela.

To właśnie rodzice, czasami dziadkowie tłumaczyli narodowe symbole, które podkreślają naszą suwerenność, czytali informacje o historii Polski, powstaniu godła z Mazurka Dąbrowskiego, cytowali wiersze. Nasza narodowość nabiera szczególnej wartości, gdy o niepodległości opowiadają nasi najbliżsi, gdy razem z dzieckiem przeżywamy to, co jest tak cenne. Rodzi się bliskość i poczucie wspólnoty, której nie można się nauczyć ani w szkole, ani w przedszkolu.

My, nauczycielki patrzyliśmy na to wszystko trochę z boku i cieszyliśmy się, ale także czułyśmy się wychowawcami dumnymi, z tego co udało się nam osiągnąć. Zwykła gazetka i wystawka zmieniła się w prawdziwą lekcję patriotyzmu, takiego prawdziwego, nie sztucznego i wymuszonego. To nie była zwykła, tradycyjna uroczystość, gdzie klaskamy na koniec przedstawienia, a dzieci wychodzą z niej trochę znudzone, bo właściwie nie dowie-

działy się nic poza tym, co przeczytały w podręczniku od historii. Tutaj wszyscy przeżywali święto i Ci co podawali informacje, i Ci którzy byli jej adresatami. To była chwila, która łączyła i angażowała, bardzo osobista i indywidualna.

Podsumowaniem była króciutka uroczystość dla całej społeczności przedszkolnej, wspólne odśpiewanie Hymnu przy białej czerwonej fladze, który tym razem zabrzmiał bardziej przekonująco...

Wychowawczyni Przedszkola w Mrowinie

Choć znają się od dawna – razem spotkali się po raz pierwszy

Dzień seniora w sołectwie Sobota-Bytkowo zorganizowany został po raz pierwszy. Jego gospodarz, sołtys Karol Dworzański, witając przybyłych na spotkanie mieszkańców wyraził nadzieję, że ta bardzo żywa w innych sołectwach tradycja stanie się stałym punktem w kalendarzu ważkich wydarzeń miejscowości Sobota i Bytkowo.

Po jakże spontanicznym i serdecznym przebiegu spotkania zorganizowanego dla seniorów tradycyjnie w restauracji „Pod Gruszą” w Rokietnicy, wydaje się to być faktem oczywistym. Wspólne rozmowy, wzniesiona w toaście za wszelką pomyślność lampka szampa, życzliwe słowo zaproszonych gości, w tym szczególnie wójta Bartosza Derecha, przewodniczącego Rady - Mariana Jakobsze i ks. proboszcza Krzysztofa Andrzejewskiego, wypełniły czas, któ-

ry jak to zwykle bywa płynął zbyt szybko. I choć mówi się, że na emeryturze każdy ma go w nadmiarze, to jednak nie zawsze udaje się ten czas wypełnić tak miłą i przyjemną treścią. Śpiewając i tańcząc do słów i melodii wygranych niezwykle ekspresyjnie przez Mariusza Grzymałę, dyrektora GOK w Rokietnicy, na co dzień zaś znanego seniorom sąsiada, dostojni, ach pełni humoru i wigoru uczestnicy spotkania, umawiali się na kolejne – już za rok. Oczywiście w skła-

dzie poszerzonym o tych, którzy nie do końca chcieli uwierzyć w powodzenie nowego przedsięwzięcia, ale i o tych, któ-

rzy na tegoroczne z różnych powodów przybyć nie mogli.

D.P.

0 nasz Rogalinie – rozwijaj się!

Podsumowanie Plebiscytu p.n.

„Gmina Rokietnica w kwiatach i zieleni” 2011

Jak można za pomocą kilku prostych słów określić pewne piątkowe przedpołudnie, spędzone w wyjątkowo miłym towarzystwie otwartych i życzliwych ludzi? Oczywiście piątkowym przedpołudniem, spędzonym w wyjątkowo miłym towarzystwie otwartych i życzliwych ludzi. Nie mam jednak na myśli wizyty w salonie odnowy biologicznej, co prawdopodobnie byłoby również jednym z miłszych doznań. Nie chodzi też o nieco przyspieszone, skutkujące tzw. „urlopem na żądanie”, weekendowe odwiedziny Teściowej (przy okazji gorąco pozdrawiam swoją osobistą, która funduje mi tylko miłe niespodzianki ☺). Mowa bowiem o... wycieczce. Prawda, Drogi Czytelniku, że o tym pomyślałeś? No właśnie – organizatorki też na to wpadły. Co więcej, postanowiły taką wycieczkę zorganizować...

21 października br., we wczesnych (no może nie aż tak zabójczo wczesnych...) godzinach porannych, orzeźwieni pierwszym delikatnym przymrozkiem uczestnicy tegorocz-

nej edycji Plebiscytu p.n. „Gmina Rokietnica w kwiatach i zieleni”, entuzjastycznie przybyli na wyznaczone miejsce zbiórki. Cel podróży – mniej więcej znany: Rogalin. Co się mieści w Rogalinie, każdy się z grubsza orientuje. Efektowny Pałac, należący dawniej do rodu Raczyńskich. Poza tym jednak Powozownia, Galeria i absolutnie cudowny, obleczony barwami złotej, polskiej jesieni park. Dla miłośników ogrodów, a właściwie wszelkiej roślinności i pleneru – nie lada gratka. Mając bowiem na uwadze pasję i uczucie, jakim uczestnicy Plebiscytu darzą swoje zielone enklawy, organizatorki nie wyobrażały sobie piękniejszych okoliczności przyrody i tego, no.. niepowtarzalnych, w których podsumowanie Plebiscytu nabrałoby pełniejszego wyrazu. Pamiętając też reakcję uczestników wyprawy, można śmiało powiedzieć – było warto! No tak, znowu lipa... Nie ma to, jak zacząć od końca... Wrrrróć!

Po momentami mniej, momentami bardziej dynamicznej podróży, cała ekipa bezpiecznie i wciąż w dobrym na-

stroju dotarła do spokojnego i jeszcze nieco sennego Rogalina. Po spotkaniu z przewodnikiem, zakupie pamiątkowych pocztówek i wystemplowaniu ich wszystkimi możliwymi pieczętkami rozpoczęło się zwiedzanie. Tym razem celowo od końca. W Galerii Rogalińskiej, dzięki życzliwości obsługi (ogromne podziękowania dla wszystkich przemysłych Pań, które stojąc na straży rogalińskich eksponatów, nie żałowały uśmiechu i życzliwości), ku uciesze organizatorek, udało się bowiem zaimprowizować ceremonię wręczenia wszystkim uczestnikom Plebiscytu statuetek, podziękowań i drobnych upominków. Aktu „dekoracji” dokonała Pani Małgosia Szymańska, Radna Gminy Rokietnica, która już od kilku lat jest wielką orędowniczką i propagatorką „ogrodowej inicjatywy”. Było miło, z uśmiechem, spokojnie. Po prostu fajnie. A miało się zrobić jeszcze fajniej, bowiem trafił nam się wyjątkowo rozmowny przewodnik, który zasypał rokietnickich zwiedzających absolutnym gradem informacji, ciekawostek i anegdot. Obiektywnie rzecz ujmując, zwiedzanie świeżo odrestaurowanych wnętrz rogalińskiego Pałacu, było autentycznie fascynujące, a biel jeszcze nie pokrytych farbą ścian tylko pobudzała wyobraźnię. Wszyscy jednak zgodnie stwierdzili, iż jedno, czego za żadne skarby Świata nie potrafią sobie wyobrazić, to podróż ówczesnymi środkami transportu. Święta prawda, kto nie wierzy, koniecznie musi odwiedzić przypałacową Powozownię...

Chwilą, na którą wszyscy z utęsknieniem czekali był jednak spacer po rogalińskim parku i zlokalizowanych wokół Pałacu ogrodach. Odwiedziny u dębów – staruszków, pamiątkowe fotografie i czas na wymianę doświadczeń oraz spostrzeżeń. Lekkie niedowierzanie i zachwyt patrzących na niepowtarzalne ogrodowe formy. Tu bukszpan uformowany w kulę, tam jałowiec w kształcie spirali, tu fontanna, tam labirynt, a wszystko otoczone troską i dbałością rogalińskich ogrodników. Cudownie było widzieć i czuć, że to miejsce, tak pilnie strzeżone przez ostatnich Właścicieli, z miłości dla Polki i Polaków oddane im w darze, żyje i rozwija skrzydła, wracając do czasów

swojej największej świetności.

Nadwładliwszy swoje siły, a także zaostrzywszy apetyty pobytem na świeżym powietrzu uczestnicy „rogalińskiej eskapady” udali się do pobliskiej restauracji na symboliczny poczęstunek. Choć ożywionej dyskusji nie było końca, trzeba było, niestety, pożegnać gościnnie Rogalin i powrócić na łono rokietnickiej Ojczyzny... która i tak jest najpiękniejszym miejscem na Świecie.

UG.organizatorki

Serdecznie podziękowania kierujemy do wszystkich uczestników tegorocznej edycji zielonego Plebiscytu:

- » Pani Leokadii Adamkiewicz
- » Pani Jadwigi Brzostowskiej – Karpiczak
- » Pani Krystyny Grzegorzcyk
- » Państwa Haliny i Sławomira Kiełliszek
- » Pani Stefani Krupka
- » Pani Hanny Nowak
- » Pani Ewy Paż
- » Państwa Jadwigi i Ryszarda Starzonek,

którzy zechcieli podzielić się z organizatorkami swoją miłością, zaprosili je do swoich ogrodów, domów i serc, a także za entuzjazm, którym odpowiedzieli na zaproszenie do udziału w „rogalińskiej wyprawie”. Dziękujemy też Pani Radnej Małgosi Szymańskiej, za zaangażowanie, uśmiech i wsparcie techniczne. ☺

org.

W obiektywie ZŁOTEGO JUBILEUSZU

*„Już Kocham Cię tyle lat
na przemian w mroku i w śpiewie,
może to już jest osiem lat,
a może dziewięć - nie wiem ;(..)”*
Konstanty Ildefons Gałczyński

To nie osiem lat, nie dziewięć - to już pięćdziesiąt lat trwa miłość małżeńska Państwa: Eugenii - Mariana Bajonów, Jadwigi - Władysława Kaczmarków, Urszuli - Stanisława Królów, Danuty-Jana Kupków, Józefy - Stanisława Łuczaków, Marii - Eugeniusza Meli-

nów, Jadwigi - Jana Miarka, Gabrieli - Edmunda Michalaków, Jadwigi - Ferdynanda Millerów, Marii-Stefana Nadolnych, Kazimiery-Franciszka Szałwskich, Arlety-Mariana Stępnia-ków, Cecylii - Mariana Targowskich, Heleny - Zenona Tomczaków, Salomei - Mariana Walkowiaków, Jadwigi - Jana Wasiewiczów.

Przed pięćdziesięciu laty, w roku 1961, małżonkowie ci ślubowali sobie: miłość, wierność, uczciwość małżeńską, a sakramentalnym słowem

„TAK”, wiązali się na całe życie.

W bieżącym roku świętują pięćdziesiątą rocznicę zawarcia swego małżeństwa - Rocznicę „Złotych Godów”. Z okazji tak szaczonego Jubileuszu, Prezydent RP Bronisław Komorowski, przyznał im „Medale Za Długoletnie Pożycie Małżeńskie”, będące wyrazem uznania i szacunku za przykład zgody, miłości i wierności małżeńskiej.

Aktu odznaczania, w imieniu Prezydenta RP, dokonał Wójt Gminy Rokietnica - Pan Bartosz Derech, w trakcie zorganizowanej w dniu 05.11.2011r. uroczystości z okazji Jubileuszu Długoletniego Pożycia Małżeńskiego.

Pan Wójt obdarował Jubilatów także kwiatami oraz drobnymi upominkami. Uroczystość upływała w miłej atmosferze, przy symbolicznej lampce szampa, przywołując wspomnienia sprzed lat. Jubilatów, którzy nie mogli uczestniczyć w uroczystości, Pan Wójt złożył osobistą wizytę, by dokonać aktu odznaczania medalami, w ich domowym zaciszu.

Wszyscy Jubilaci - zarówno ci uczestniczący w uroczystości, jak i nieobecni, wyrazili swe ogromne wzruszenie składając jednocześnie podziękowania za okazaną im pamięć i szacunek.

Dostojnym Jubilatów składamy raz jeszcze serdeczne gratulacje z okazji ich Jubileuszu życząc, by dalsze lata wspólnego życia upływały im w zdrowiu i szczęściu, by dobry los obdarowywał ich wszystkim, co najlepsze.

*Kierownik USC w Rokietnicy
Dorota Statucka*

Biblioteka Gminna w Rokietnicy i Akademia Nowoczesnej Mamy ZAPRASZAJĄ NA „MALUCHOWANIE”

To miłe i inspirujące spotkania, na których przez kilkadziesiąt minut jesteśmy w wyjątkowej relacji ze swoim dzieckiem.

To również okazja do wymiany doświadczeń między mamami.

Konstrukcja spotkania bazuje na potrzebach dzieci w wieku „przedprzedszkolnym”. Uczestnicy budują pozytywne relacje z innymi dziećmi, osuwają się i stopniowo, przyjaźnie przyłączają do grupy.

Animatorzy wprowadzają radosne zabawy społeczne, ponieważ proces afiliacji istotnie wpływa na późniejsze kontakty i inicjacje przedszkolne. Współpraca animatorów z rodzicami pozwala na elastyczne dopasowanie narzędzi do indywidualnych potrzeb dzieci, a zabawy są konstruowane pod zainteresowania i nastroje grupy. Starannie przygotowane propozycje zabaw i programu wszechstronnie wspomagają dzieci w ich rozwoju.

Podczas spotkań wspólnie z mamami za pomocą przyjemnych zabaw uczymy się oddziaływać na rozwój emocjonalny, ruchowy i intelektualny naszych pociech.

Naszym pozytywnym działaniem stymulujemy wszystkie zmysły dzieci. Świadomie obserwujemy ich naturalne talenty i potencjał, którego załączki pojawiają się już w pierwszych miesiącach życia. Nazywamy te indywidualne kompilacje cech i umiejętności rozbudzamy.

To tylko i aż zabawa!

Dzięki niej dzieci chętnie wkładają świadomy wysiłek w zdobywanie doświadczeń i wiedzy o sobie i o świecie.

Dodatkowe informacje można uzyskać w Bibliotece Gminnej, w godzinach otwarcia placówki pod numerami telefonów:

61/814-52-12, 603-577-838

MAM TYLKO JEDNO MARZENIE ODDYCHAĆ JAK TY

**TA KAMIZELKA
POMOŻE MI
ODDYCHAĆ**

Maciej Poborski
4 lata z Rokietnicy

**KAMIZELKA
KOSZTUJE 30 000 zł**

**numer konta: SGB 74 9043 1041 3041 0045 6865 0001
z dopiskiem dla Macieja Poborskiego**

www.mukowiscydoza.pl

Koncert piosenki patriotyczno-wojskowej Trudna lekcja patriotyzmu

W dniu 12 listopada 2011 r., w sali Gminnego Ośrodka Kultury w Rokietnicy, odbył się koncert piosenki patriotyczno-wojskowej w wykonaniu duetu „Goldi” z Poznania.

Listopad – to miesiąc powagi i zadumy, ale również miesiąc pamięci narodu. Dlatego GOK zaprosił mieszkańców na specyficzny koncert – koncert piosenki patriotyczno-wojskowej w wykonaniu zespołu „Goldi” z Poznania. Artystom – Magdalenie Marciniak i Jerzemu Błaszczakowi pragnę przekazać wyrazy wdzięczności za poświęcony nam czas, wspaniałą muzykę i przypomnienie wszystkim najpiękniejszych pieśni patriotycznych, które z pewnością w niekonwencjonalny i bardzo przystępny sposób mogły pomóc przybliżyć historię naszego kraju, krzewiąc w sercach patriotyczne postawy. Treścią muzycznego recitalu były również piosenki wojskowe, które w większości pochodziły z festiwalu z Kołobrzegu.

Rozpoczęliśmy punktualnie o godzinie 15.00 odśpiewaniem „Roty” – polskiej pieśni hymnicznej, do której słowa napisała Maria Konopnicka – wspierani kameralnym gronem przybyłych gości. Do końca koncert przebiegał w atmosferze pełnej humoru i marszowej nuty, sprowokowanej i wywołanej przez takie utwory jak: „Pierwsza brygada”, „O mój rozmarzyńce rozwijaj się”, „Przybyli uła-

ni pod okienko”, „Dziś do Ciebie przyjść nie mogę”, „Ułani - malowane dzieci”, „Rozkwitały pąki białych róż”, „Witaj Zosieńko”, „Róża Czerwona”, „Przyjedź mamę na przysięgę” i wielu innych.

Duet każdy z utworów poprzedził krótkim omówieniem. Historie ich powstania, a także sylwetki twórców i pierwszych wykonawców ubarwiły artystyczny przekaz czyniąc go w wielu przypadkach bardzo barwnym i wesołym.

Niezwykle cieszył fakt, iż pośród bardzo kameralnej liczby słuchaczy były również dzieci i młodzież, pozytywnie włączające się we wspólny śpiew.

Na koniec duet podsumował spotkanie stwierdzeniem: „dziś to nie był koncert tylko casting do przyszłorocznego koncertu”. I w tym castingu lepiej wypadły Pani. Jestem pewien, że w przyszłym roku usłyszymy te osoby śpiewające już wspólnie z duetem – oczywiście w roli wytrawnych artystów ☺

Mam również nadzieję, że większa liczba słuchaczy zaszczyli nas swoją obecnością, bo wszystko co robimy, robimy dla dobra wspólnoty - wspólnoty GMINY ROKIETNICA!

W przerwie koncertu goście mieli możliwość zakupić dziecięce prace wykonane podczas zajęć Klubu Młodych Twórców pod okiem naszej Kochanej i oddanej Pani Instruktor - Basi Miecznik.

Tym, którzy skorzystali z naszego zaproszenia serdecznie dziękuję za wspólnie spędzony czas i za zakup prac dzieci. Nieobecni zaś mają szansę zrehabilitować się i przyjść na podobny koncert w przyszłym roku.

Jeszcze raz wszystkim serdecznie dziękujemy!

Dochód ze sprzedaży prac przeznaczony jest na organizację **Gminnych Mikołajek - 3 grudnia 2011 r. w Rokietnicy**. Już dziś **zapraszamy** na nie **wszystkie dzieci z terenu całej NASZEJ gminy**.

Mariusz Grzymała
Dyrektor GOK w Rokietnicy

KOMENTARZ na stronie

Żyjemy w wolnym, demokratycznym kraju. Wszyscy wokoło krzyczą, że mają prawo do wolności. Ale powstaje pytanie czym naprawdę jest WOLNOŚĆ? Przypominam sobie słowa, które podczas jednej z pielgrzymek do Polski wypowiedział Jan Paweł II, że „WOLNOŚĆ JEST ZADANIEM”. Aby dobrze rozwijać postawę obywatelską, postawę patriotyczną, powinniśmy korzystać z możliwości utrwalenia historii, wspólnego przeżywania wspomnień z czasów niewoli, okupacji, z czasów walki o NASZĄ NIEPODLEGŁOŚĆ. Ci którzy z własnej, nieprzymusowej woli wzięli udział w koncercie, wspólnym śpiewem dali temu najgłębszy i najbardziej autentyczny wyraz.

Mariusz Grzymała

„Fama i Przyjaciele”

W przedpołudniową piękną słoneczną sobotę, dnia 15 października 2011 r., rokietnicka grupa rozśpiewanych dzieci zaczyna próby w Piątkowskim Domu Kultury „Dąbrówka” w Poznaniu.

Uwaga, uwaga! - Zaraz przyjadą nasi najwierniejsi fani – rodzice, dziadkowie i znajomi na koncert pt: „Fama i Przyjaciele”. Cała widownia zajęta, zbliża się godzina 11.00 więc zaczynamy. Mocnym wejściem okazał się utwór Phila Collinsa „Anotherday in paradise” wykonany przez najstarsze dziewczęta. W następnej odsłonie wystąpił pan Zdzisław Krawczonek grając na akordeonie utwór pt: „Repatrijanci”, a pani Magdalena Hrab zachwycała całą widownię grą na skrzypcach. Dzieci i młodzież cudownie bawili widownię śpiewając i tańcząc utwory: z repertuaru Maryli Rodowicz - „Remedium”, „Gołębi Song”, „Za to co mam”. Gościnnie zatańczyły i zaśpiewały dziewczęta z zaprzyjaźnionego zespołu „BeeZee”. Swym występem pokazały jak wspaniałą zabawą jest muzyka, która rozwija i dodaje skrzydeł. Na gitarze zagrał Kuba

Frydrych, a piękne dźwięki ze swego saksofonu wydobyl Paweł Krawczonek.

Na zakończenie rozśpiewanego koncertu swoje utwory wykonał... Mateusz Krautwurst, który gościł już u nas na rokietnickim „Rumpuciu”, a obecnie jest jednym z uczestników programu The Voice of Poland, (trener: Kayah). Produkuje on także muzykę, tworzy aranże, jest twórcą i wokalistą w zespole The Positiv. Tańcząc układy z festiwalu w Rimminii i wykonując wiązanek rock and roll' grupa Fama zakończyła swój październikowy koncert z przyjaciółmi. Zostaliśmy obdarzeni niezwykłą energią i ekspresją, którą będziemy z uśmiechem wspominać w długie jesienne wieczory, a płyta z koncertu przegoni największe obniżenie nastroju.

Gratulujemy kolejnego udanego występu i z niecierpliwością czekamy na następne koncerty, bowiem apetyt rośnie w miarę jedzenia - czytaj rozkoszowania się muzyką. Dziękuuuuujemy!!!!

Rodzice i Przyjaciele

Cel... Pal!

Sobota, 8 października, przeddzień wyborów parlamentarnych. Sugestia, by przystroić tarcze podobiznami „ulubionych” polityków. Po pierwszym strzale odprężenie – o polityce nikt już nie wspomina. Liczy się rywalizacja – spontaniczna, czysta, pozbawiona intryg i podtekstów. Sport w czystej postaci. Sygnał do rozpoczęcia zawodów dała salwa z broni czarnoprochowej. Sygnał godny – huk słychać było w najdalszych zakątkach gminy Rokietnica.

Organizatorzy, LGD Dolina Samy chyba nie spodziewali się, że pierwszy (Prezes Maciej Adamski deklaruje, że nie ostatni) Konkurs strzelecki „Strzelamy w Dolinie Samy” zgromadzi prawie 40 strzelców z terenu gminy Rokietnica. Strzelców wcale nieprzypadkowych, często dysponujących własnymi wiatrówkami, regularnie ćwiczących. Konkurs zorganizowano na tymczasowym torze strzeleckim w Cerekwicy ustawionym pod fachowym okiem Ryszarda Lubki, członka Zarządu LGD,

Sędzię Głównego zawodów i konferansjera w jednej osobie. W konkursie drużynowym wzięło udział sześć, pięcioosobowych ekip. Najlepsza okazała się drużyna Bytkowo – Sobota z wynikiem 118 punktów. Drugie miejsce, po pasjonującej dogrywce, wywalczyli strzelcy z Napachania-Dalekie (110/100 pkt), a najniższe miejsce na podium zajęli zawodnicy z OSP Mrowino z wynikiem 110/68 punktów. Dalsze miejsca zajęły drużyny: Mrowino (98), Przybroda (92) i Cerekwica (84).

Ogromne emocje wzbudziła także rywalizacja indywidualna strzel-

ców. Najlepszy wynik uzyskała Aneta Wendland z Napachania. Co ciekawe, sympatyczna zawodniczka „wystrzelała” 28 punktów już na początku konkursu. Nie pomogły wielokrotne próby uzyskania lepszego wyniku przez bardziej doświadczonych strzelców. Nie pomogły zaklęcia muszki i szczyrbinki w ulubionych wiatrówkach. Nie pomogła nawet kawa i doskonale drożdżówki serwowane przez organizatorów. Tym razem pani Aneta była najlepsza i to właśnie „strzelec w spódnicę” odebrał główne trofeum - puchar Prezesa LGD Dolina Samy.

Nieco zawstydzeni porażką konkurencji pytali z nadzieją w głosie: *Będzie Pani za rok?*

Z Prac Rady Powiatu

20 października 2011 r. odbyła XII sesja Rady Powiatu w Poznaniu na terenie Skansenu Olenderskiego w gminie Kwilcz. Była połączona z Seminarium Rady Powiatu w Poznaniu nt. *Savoir-vivre* z elementem protokołu dyplomatycznego. Rada rozpatrzyła następujące uchwały w sprawie:

- » udzielenia Gminie Dopiewo pomocy finansowej w formie dotacji celowej na wykonanie nasadzeń na terenie gminy Dopiewo w ramach programu zwiększania lesistości Powiatu Poznańskiego,
- » udzielenia pomocy finansowej Miastu Poznań na opracowanie dokumentacji technicznej zadania inwestycyjnego – budowa ul. Nowa Miśnieńska,
- » udzielenia pomocy finansowej Miastu Poznań na opracowanie dokumentacji technicznej zadania inwestycyjnego – budowa wiaduktu nad torami PKP węzeł Kolejowa,
- » udzielenia pomocy finansowej Miastu Poznań na opracowanie dokumentacji technicznej zadania inwestycyjnego – budowa wiaduktu nad torami PKP węzeł Grunwaldzka – Wołczyńska,
- » powierzenia Miastu Poznań niektórych zadań zarządzania drogą powiatową nr. 2387P na odcinku ul. Grunwaldzka i 2507P na odcinku Wołczyńskiej w m. Plewiska,
- » wyrażenia zgody na utworzenie i pro-

wadzenie szkoły publicznej Mistrzostwa Sportowego w Gimnazjum im. Jana Pawła II ul. Poziomkowa 11 przez Gminę Suchy Las.

Rada dokonała zmian zarówno w uchwale budżetowej powiatu poznańskiego na 2011 r. i zmian w Wieloletniej Prognozie Finansowej na lata 2011 – 2014 r.

Radni zapoznali się ze sprawozdaniem z prac Zarządu Powiatu za okres od 17.09. - 10.10.2011 r.

W dniu 21 października radni wysłuchali wykładu nt. „Status radnego, zasady współpracy z mieszkańcami i organizacjami. *Savoir-vivre* z elementem protokołu dyplomatycznego”. Zwiedzili również Muzeum Olenderskie.

W dniu 12 października 2011r. odbyło się posiedzenie Komisji Komunikacji, Budownictwa i Infrastruktury Rady Powiatu w Poznaniu. W posiedzeniu uczestniczył dyr. Wielkopolskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich p. Marek Kmiecik, który omówił realizację inwestycji i remontów na drogach wojewódzkich w powiecie poznańskim. Łączna długość dróg wojewódzkich w powiecie poznańskim wynosi 203,2 km. W granicach miast 29,6km. Dyr. Kmiecik przedstawił nakłady poniesione w latach 1999-2009 na sumę 117 467 090 zł, w tym dofinansowanie samorządów terytorialnych 5 222 987 zł.

W 2010 r. łączne nakłady finansowe wyniosły 59 860 817 zł. W tym dofinansowanie samorządów terytorialnych 355 000 zł. Inwestycje drogowe – budowa obwodnicy Murowana Goślina dł.

9,3 km – 78 629 956 zł okres realizacji 2010/2011, droga nr 307 odc. Poznań - Zakrzewo o dł. 4,64 na sumę 44 517 057 zł Zadania te realizowane są ze środków WRPO 2010/2011 r. oraz przebudowa drogi nr. 306 o dł. 1,13 km m. Buk.

W 2011 r. kontynuacja zadań z roku 2010: rozbudowa drogi nr. 184 odc. Pamiątkowo – Przeźmierowo 11,8 km zadanie realizowane ze środków WRPO na sumę 46 442 699 zł czas realizacji 2011/2012 r. Budowa ekranów akustycznych w m. Buk nr. drogi 307 koszt 1 287 294 zł. Łącznie nakłady w 2011 r. to 98 642 023 zł, w tym dofinansowanie samorządów terytorialnych 182 846 zł.

Dyr. Zarządu Dróg Wojewódzkich przedstawił zadania, które będą realizowane po 2011 r.: kontynuacja inwestycji drogi nr. 184 Pamiątkowo – Przeźmierowo, rozbudowa drogi nr. 184 Murowana Goślina - Wągrowiec na dł. 28,4 km. Zadanie realizowane w systemie zaprojektuj i wybuduj ze środków WRPO – termin realizacji 2013 r. W październiku tego roku złożono wniosek o dofinansowanie w ramach WRPO na zadania, które będą realizowane w roku 2012 – droga nr. 433 m. Żerków – budowa na dł.1 km i przebudowa na dł.1,5 km koszt 16 062 771 zł oraz rozbudowa drogi nr. 433 na odc. Swarzędz – Garby dł. 3km na sumę 15 000 000 zł. Łączne nakłady po roku 2011 to 125 505 828 zł.

Ogółem w latach 1990-2013 nakłady na inwestycje drogowe, remonty dróg, odnowy nawierzchni, obwodnice, budowę sygnalizacji świetlnych, ścieżki pieszo-ro-

werowe w granicach powiatu poznańskiego zamkną się w kwocie 401 475 758 zł. W tym dofinansowanie samorządów terytorialnych 5 760 833 zł.

*Z wyrazami szacunku
Radna powiatu
Krystyna Semba*

* * *

Z dniem 15 września 2011 r. Starosta Poznański Jan Grabkowski powołał na członków Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych następujące osoby: Małgorzatę Halber, Irenę Skrzypczak, Halinę Przybylską, Anitę Wachowiak oraz Krystynę Semba. Przewodniczącą Rady wybrano Krystynę Semba. Do zakresu działania powiatowych rad należy:

1. Inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do: integracji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, realizacji praw osób niepełnosprawnych.
2. Opiniowanie projektów powiatowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych.
3. Ocena realizacji programów.
4. Opiniowanie projektów uchwał i programów przyjmowanych przez radę powiatu pod kątem ich skutków dla osób niepełnosprawnych.

PROSTO Z URZĘDU – na bieżąco REALIZUJEMY INWESTYCJE

Krzyszkowo z nowym chodnikiem – inwestycja z sołectkiego funduszu

Zgodnie z uchwałą zebrania wiejskiego Sołectwa Krzyszkowo w dniu 9.09.2010 r. zakończono realizację przedsięwzięcia polegającego na remoncie chodnika wzdłuż ulicy Głównej. Tegoroczny budżet pozwolił na wykonanie remontu na długości 57 metrów, ze względu na formalnych prace remontowe zostały przedłużone w czasie.

Firma Drogowo – Budowlana pana Adama Kozłowskiego odrestaurowała krawężnik granitowy, który został położony przez mieszkańców Krzyszkowa w okresie powojennym. Położona została też kostka typu „starobruk”. Prace remontowe przez firmę zostały wykonane w sposób rzetelny i solidny.

W przyszłym roku prace remontowe będą realizowane na dalszym odcinku, remont chodnika będzie przebiegał etapowo.

Z funduszy pozyskanych podczas

impres plenerowych został położony chodnik „Pod Figurą”.

Zgodnie z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku zwracam się z prośbą do wszystkich mieszkańców o zapewnienie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości.

Pragnę bardzo podziękować aktywnym mieszkańcom Krzyszkowa, które bezinteresownie wykonywały prace porządkowe na terenie Sołectwa, w Świątlicy Wiejskiej oraz na Placu Zabaw.

Wszystkim mieszkańcom, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się, aby w Naszym Sołectwie panował ład i porządek serdecznie dziękuję.

Soltys
M. Chojnacka

W Rokietnicy powstaje nowy obiekt sportowy

Po wybudowaniu w Rokietnicy nowoczesnego Gimnazjum nasze pociechy z wielką werwą i zaangażowaniem 1 września rozpoczęły naukę. Idąc w ślady swoich poprzedników, będą rozwijały swoje młode umysły i kształtowały swój światopogląd mając na wzór patronów szkoły. Jednak, tak jak nauka rozwija mózg i myślenie tak sport i kultura fizyczna pomagają zachować dobrą formę. Dlatego też biorąc pod uwagę powyższe i to, że chwilowo gimnazjum nie posiada jeszcze obiektu sportowego, nasza Gmina chce rozwiązać ten problem budując boisko wielofunkcyjne tymczasowo kryte halą pneumatyczną. Działka wyznaczona pod tę inwestycję zlokalizowana jest tuż przy **Nowym Gimnazjum** na ul. Trakt Napoleoński 55.

Cóż to takiego Hala Pneumatyczna? Otóż Hale pneumatyczne powszechnie nazywane „balonami”, wykorzystywane są głównie jako zadania kortów tenisowych lub boisk sportowych jak w tym przypadku. Tego typu obiekty pozbawione są ciężkich metalowych bądź żelbetowych konstrukcji nośnych, a zadanie (balon) unosi się nad boiskiem pod wpływem nadciśnienia panującego wewnątrz. Całość przytrzymuje ocynkowana sieć lin stalowych mocujących halę do podłoża

za pomocą specjalnych kotew.

Ścianę tworzy system trzech powłok:

- **powłoka główna (nośna)** - wykonana z najwyższej jakości materiału PCV spełniającego wszystkie wymogi bezpieczeństwa (zwłaszcza pod względem niepalności),

- **powłoka izolacyjna** – o budowie pęcherzykowej minimalizująca straty ciepła w hali,

- **powłoka ochronna** – ma za zadanie chronić wyżej wymienione powłoki przed zabrudzeniem, deszczem, śniegiem oraz dodatkowo neutralizuje promieniowanie UV.

Projekt budowy hali jest już w fazie realizacji. W naszym obiekcie będą znajdować się 2 boiska: do gry w koszykówkę jak również do gry w siatkówkę z nawierzchnią syntetyczną poliuretanową w technologii EPDM (granulat EPDM połączony z lepiszczem poliuretanowym) o grubości 10 mm. Wyżej wymieniona inwestycja zajmie powierzchnię ok. 735 m².

Zamawiający wybrał najkorzystniejszą ofertę jaką złożyła firma **Interhall Sp. z o.o. ul. Józefowska 6, 40-144 Katowice z kwotą 781 261,42 zł brutto**.

Zakończenie budowy planuje się do 31.12.2011 roku.

Anna Garbicz

Dziękujemy wszystkim Państwu za zrozumienie i okazaną dotychczasową pomoc w postaci przekazanego 1% podatku dochodowego dla Uczniowskiego Klubu Sportowego „Błyskawica”.
Serdecznie pozdrawiamy i w dalszym ciągu zachęcamy do przekazywania 1% dla naszej młodzieży, która dzięki temu ma możliwość zdrowego spędzania wolnego czasu i prowadzenia sportowego stylu życia.

W imieniu dzieci i młodzieży – Zarząd Klubu UKS Błyskawica

Uczniowski Klub Sportowy „Błyskawica”
ul. Szkolna 3, 62-090 Rokietnica
NIP: 777 239 42 21 Regon: 630684491 KRS: 0000 230212

„ZIELONE ŚWIATŁO” dla Przybrody

Urząd Gminy w Rokietnicy zakupił od RSGD Uniwersytetu Przyrodniczego starą kotłownię, która będzie przebudowana z przeznaczeniem na świetlicę i remizę strażacką.

Projekt ten mieszkańcy, a szczególnie członkowie OSP, przyjęli z wielkim entuzjazmem. Od czerwca trwają prace porządkowe, w których młodzież i strażacy uczestniczą ze szczególnym zaangażowaniem.

W czynach społecznych między innymi: rozebrano wokół kotłowni stare boksy na opał, usunięto zbędne zniszczone krzewy i gałęzie, udrożniono i zabezpieczono odpływ wody deszczowej.

Następną ważną sprawą dla wsi jest możliwość pozyskania terenu wokół przyszłej świetlicy, który zostanie wykorzystany do celów rekreacyjno-sportowych. W tym miejscu w przyszłym roku powstaną boiska sportowe (do gry w piłkę nożną, siatkówkę, koszyków-

kę, i tenisa) oraz plac zabaw dla dzieci.

Obecnie trwają prace niwelacyjne i ziemne na pozyskanym terenie.

Ze szczególnym zaangażowaniem i poświęceniem własnego czasu w tychże pracach brali udział: Marcin Pietrzak, Ziemowit Jankowiak, Marcin Łuczak, Krzysztof Łuczak, Radosław Jankowiak, Marek Borucki, Mariusz Cichoń, Mariusz Kurczewski, Dawid Turowski, Jakub Pietrzak, Ryszard Jankowiak, Wojciech Cofta.

Jeżeli pogoda dopisze, a entuzjazm ludzi i zaangażowanie nie zmaleją, to cel zostanie szybko osiągnięty.

Równocześnie Sołectwo Przybroda dziękuje sponsorom za okazaną pomoc w naszych przedsięwzięciach, a mianowicie:

- p. Jackowi Dobrochowskiemu
- p. Dawidowi Turowskiemu
- p. Tomaszowi Banaszykowi, prezesowi firmy MATBET

- p. Ryszardowi Lubce.
Natomiast p. dr. Jerzemu Mazurowi - dyrektorowi RSGD dziękujemy za przychylność i umożliwienie wy-

konania prac ziemnych na pozyskanych terenach.

Sołtys Kazimierz Fryś

Wieści z sołectwa Żydowo-Rostworowo OKIEM Gospodarza

W połowie lipca rozpoczęto prace na os. Zielony Lasek w miejscowości Rostworowo oraz na terenie Bytkowa polegające na przebudowie wadliwie działającej sanitarnej sieci kanalizacyjnej. Uciążliwość spowodowana jej złym działaniem, od kilku lat spędzała sen z powiek władzom gminy oraz mieszkańcom w/w osiedla. Wóz asenizacyjny (tzw. szambiarzka) w pewnych okresach roku kursował prawie całą dobę, gdyż nadmiar wód i ścieków przelewał się przez studzienki, które mówiąc ogólnie spełniały rolę szamba. Ta sytuacja generowała ogromne straty dla przedsiębiorstwa PUK. Z tym uciążliwym i kosztownym problemem zmierzył się nowy prezes PUK-u p. Bogdan Małecki. Zakupiono specjalistyczny sprzęt służący do realizacji podobnych prac na terenie całej gminy, wzbogacając tym samym park maszynowy przedsiębiorstwa. Utworzono również brygadę do prac sanitarno-wodno-kanalizacyjnych.

Podczas 3,5 miesięcznej pracy na terenie Bytkowa i Rostworowa pracownicy PUK-u wykonali ogrom pracy, a mianowicie wybudowali ponad 1300m rurociągu tłoczego i około 150m rurociągu grawitacyjnego. Zdobyli potrzebne umiejętności i doświadczenie

pracując w trudnych warunkach (szczególnie w lipcu). Nowe rozwiązanie zakłada przesył ścieków rurociągiem grawitacyjnym o przekroju \varnothing 250 mm do stacji pomp, które będą tłoczyć ścieki z osiedla bezpośrednio do oczyszczalni. W przyszłości ta nitka rurociągu oraz stacja pomp wykorzystana zostanie do rozwiązania problemu kanalizacyjnego sołectwa Krzyszkowo.

Pod koniec lipca prace były już na etapie końcowym co wskazywało że, zaplanowany termin ukończenia w/w zadania zostanie dotrzymany.

Radny Wojciech Mazurek

Nowy dyżur dla Mieszkańców Gminy Rokietnica

Chciałbym poinformować, że od października bieżącego roku rozpocząłem pełnienie dyżuru w Urzędzie Gminy. Jeżeli mają Państwo jakikolwiek problem – jestem do dyspozycji w każdy piątek do końca kadencji w godzinach 16.00 - 20.30 (pierwsze piętro budynku „B” Urzędu Gminy). Kontakt z Mieszkańcami i świadomość problemów bezpośrednio dotyczących ludzi są dla mnie kluczowe ze względu na zwiększenie mojej skuteczności w codziennej pracy dla ludzi. Oddaję ten czas Państwa sprawom i gwarantuję pomoc w każdym, nawet bardzo trudnych przypadkach.

Krzysztof Nizio

PODZIĘKOWANIE

Składamy gorące podziękowanie kapitanom, delegacjom, pielgrzymom, rodzinie, przyjaciołom, znajomym i wszystkim, którzy tak licznie uczestniczyli w ostatniej drodze ziemskiej śp. Marcina Matysiaka. Dziękujemy za ostatnie pożegnania wygłoszone przez księży: Tomasza Rena, Szymona Stułkowskiego, Tadeusza Lorka, Arkadiusza Frąckowiaka i Marka Marcinkowskiego oraz pana Bartosza Derecha - Wójta Gminy Rokietnica i pana Pawła Czachora – Prezesa Jednostki OSP w Rokietnicy. Dziękujemy za niezliczoną ilość kwiatów i niegasnących zniczy, za liczne Msze św. i komunie ofiarowane w intencji śp. Marcina. Dziękujemy przyjaciołom, którzy nieustannie nawiedzają miejsce spoczynku śp. Marcina i za wystawę w dniu Jego urodzin – 32 „Świąteczka do Nieba”. Dziękujemy za wszelką pomoc, wyrazy współczucia i okazane serce w tym trudnym dla nas czasie. Bóg zapłać.

Mama, żona, dzieci i rodzeństwo z rodzinami.

Aktualności Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o. o.

Po trzech miesiącach prac w przeróżnych warunkach oraz pokonaniu roz-

maitych przeszkód - dnia 30.09.2011r. zakończono realizację inwestycji pod nazwą: „Wykonanie odcinka sieci wodociągowej w ul. Polnej w Rogierówku” Inwestycja realizowana jest dzięki dofinansowaniu przez „Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013”.

W ramach projektu powstała sieć wodociągowa z rur PCV Ø160 mm o długości 1 140,52 m. Jest to kolejna „spinka” prowadząca docelowo do zamknięcia sieci i wyrównania ciśnienia w gminnej sieci wodociągowej. Jak już pisaliśmy wcześniej, do nowo wybudowanej sieci wodociągowej podłączonych będzie ok. 70 nowych odbiorców. Koszt przedsięwzięcia to 113 721,70 zł. netto, 50% nakładów zwrócone będzie przez

Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego.

Tegoroczna jesień była bardzo pracowita dla Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o. o. 30 października dokonano odbioru końcowego ostatniej już inwestycji realizowanej przy pomocy unijnych środków - budowa o nazwie: „Wykonanie sieci wodocią-

gowej Rostworowo-Sobota”. Robotom realizowanym w ramach tego zadania towarzyszyły zarówno przykre niespodzianki jak i miłe zaskoczenia, (jak np. niezwykle znalezisko, opisywane już w Rokickich wiadomościach). Efektem finalnym zrealizowanej inwestycji jest sieć wodociągowa o długości 3.346,30 m z rur PCV Ø 160 mm. Wybudowana sieć łączy ze sobą sieci wodne miejscowości Rostworowo i Sobota, a zastosowana w ich budowie średnica służy wyrównaniu ciśnienia w całej sieci wodociągowej. Dzięki realizacji tej inwestycji możliwe stało się podłączenie do sieci wodociągowej ponad osiemdziesięciu nowych odbiorców.

SEZON ZIMOWY 2011/2012 W KONTEKŚCIE ZIMOWEGO UTRZYMANIA DRÓG

1. DROGI POWIATOWE

Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Spółka z o.o. informuje, że spółka jest odpowiedzialna za Zimowe Utrzymanie Dróg Powiatowych na terenie gminy Rokietnica Powiatu Poznańskiego do wygaśnięcia obowiązującej umowy (termin ważności umowy do 31.12.2011 roku lub do wyczerpania opcji przetargu)

Dyżurny Zimowego Utrzymania Dróg ze strony P.U.K. Sp. z o. o.:
502-784-796

Po wyczerpaniu zakresu usług gwarantowanych w zadaniu z Przetargu nr 3/Z/2011 na zimowe utrzymanie dróg powiatowych, za drogi na terenie gminy Rokietnica odpowiedzialna będzie firma Alkom Sp. z o.o., ul. Północna 1, 61-719 Poznań, która wygrała przetarg na Zimowe Utrzymanie Dróg powiatowych na terenie powiatu poznańskiego w sezonie zimowym 2011/2012 i 2012/2013.

W opisywanym wyżej przetargu na zadanie IX (teren gmin Rokietnica i Suchy Las) wpłynęły następujące oferty:

5. Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Spółka z o.o., ul. Pocztowa 3, 62-090 Rokietnica, na kwotę: **414 096,15 zł. zł. brutto**

9. Zakład Sprzątania Placów i Ulic, Mielczarek, Sobański, ul. Jasielska 7B, 60-476 Poznań, na kwotę: **433 608,93 zł. brutto**

12. Alkom Sp. z o.o., ul. Północna 1, 61-719 Poznań, na kwotę: **291 588,98 zł. zł. brutto**

Zarząd Dróg Powiatowych w Poznaniu na realizację zadania przeznaczył

kwotę: **558.200,00 zł.**

Po wyczerpaniu się zakresu usług gwarantowanych objętych Umową pomiędzy Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych Sp. z o.o., a Zarządem Dróg Powiatowych w sprawie zimowego utrzymania dróg na terenie gminy Rokietnica prosimy kontaktować się z firmą **ALKOM Sp. z o.o.**
tel./ fax: 0 61 852-28-75
tel./ fax: 0 61 852-57-09
tel./ fax: 0 61 852-38-53
tel. kom.: +48 662 011 808

Osoba odpowiedzialna za zimowe utrzymanie dróg: Piotr Sadowski: 600-458-171

lub z Zarządem Dróg Powiatowych w Poznaniu ul. Zielona 8, 61-851 Poznań.

Sekretariat tel 61-85-93-430

Dyżurny zimowego utrzymania:
tel. 8593-437, -438, -439,
kom. 508 236 315

2. DROGI GMINNE

Wykonanie usług dotyczących zimowego utrzymania dróg gminnych w sezonie zimowym 2011, polegających na odśnieżaniu dróg i zwalczaniu śliskości zimowej poprzez posypywanie dróg mieszaniną piasku i soli **odpowiada Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Spółka z o.o.**, ul. Pocztowa 3, 62-090 Rokietnica, co przedstawia poniższa tabela:

Wyszczególnienie odcinków dróg do zimowego utrzymania wg standardu IIb:

Rokietnica ul. Koszycy	0,60 km
Krzyszczkowo ul. Koszycy	0,85 km
Rokietnica ul. Rolna	0,72 km
Rokietnica ul. Podgórna	0,27 km
Kiekrz ul. Starzyńska	0,95 km
Rokietnica ul. Trakt Napoleoński (od Szkolnej do końca ptyt)	0,28 km
Kobylniki ul. Szkolna (od Kobylnickiej do Sadowej)	2,04 km

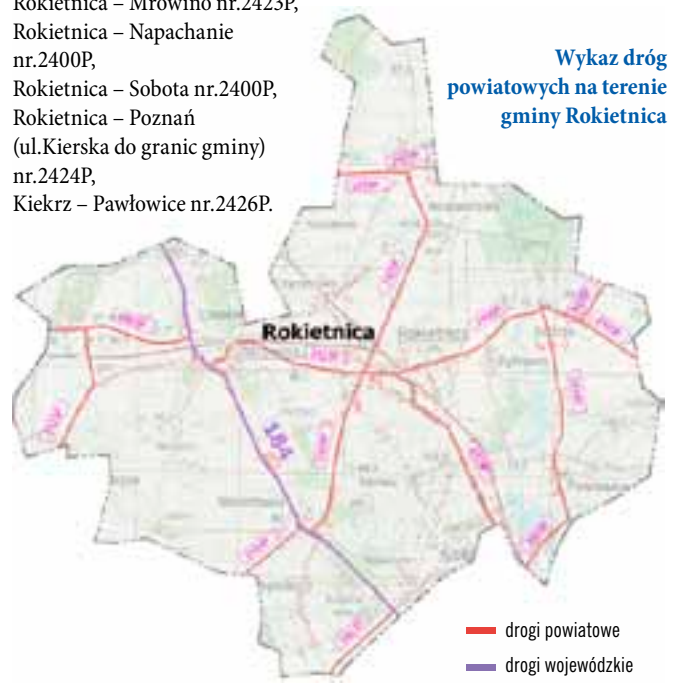
Kobylniki ul. Kierska (od wojewódzkiej do Podjazdowej)	0,54 km
Napachanie ul. Kobylnicka (od wojewódzkiej do Szkolnej)	0,46 km

Telefon Kontaktowy w sprawach utrzymania zimowego dróg gminnych:

Dyżurny Zimowego Utrzymania Dróg ze strony P.U.K. Sp. z o. o.:
502-784-796.

Zakres prac objętych zadaniem przedstawia poniższa mapa.

Wykaz dróg powiatowych objętych zadaniem
Rokietnica – Żydowo (do granic gminy) nr.2425P
Rokietnica – Mrowino nr.2423P,
Rokietnica – Napachanie nr.2400P,
Rokietnica – Sobota nr.2400P,
Rokietnica – Poznań (ul.Kierska do granic gminy) nr.2424P,
Kiekrz – Pawłowice nr.2426P.

Wykaz dróg powiatowych na terenie gminy Rokietnica

Wyszczególnienie odcinków dróg do zimowego utrzymania wg standardu IV:

ROKIETNICA	
Leśna	0,82 km
Spokojna	0,90 km
Witkowa	0,72 km
Dziłkowa	0,31 km
Topolowa (część asfaltowa do BJP)	0,71 km
Akacjowa (do Lipowej)	0,25 km
Miłosza	0,21 km
Fredro	0,10 km
Wierzbowa (do Jasnej)	0,28 km
Gminna (do banku)	0,18 km
Lipowa (od Akacjowej do Zielonej)	0,53 km
Mickiewicza	0,98 km

Trakt Napoleoński (od ul. Szamotulskiej do ul. Głównej w Krzyszkowie oraz od Szkolnej do granic z Kiekrzem, od Gimnazjum do Szamotulskiej (część gruntowa)	2,45 km
Kręta	0,60 km
Osiedle Kalinowe	0,36 km
Zielona (od Rolnej do Lipowej)	0,46 km
KIEKRZ	
Wiatraczna + sięgacz	0,88 km
Poznańska	1,95 km
Leśna (do linii PK)	0,42 km
STARZYNY	
Rynkowa	0,30 km
MROWINO	
Leszka	0,28 km

Gniewka	0,27 km
Kokoszczyńska	1,70 km
Ogrodowa	0,31 km
Kopernika	0,24 km
Tarnowska (do ost zabudowań)	2,30 km
NAPACHANIE	
Starzyńska	0,68 km
KOBYLNIKI	
Działkowa	0,83 km
Klonowa	0,37 km
PAWŁOWICE	
Szkolna	0,28 km
KRZYSZKOWO	
Główna (od Traktu Napoleońskiego do ost. zabudowań)	1,75 km
CEREKWICA	
Piaskowa	1,17 km
Przecławaska (do ul. Spokojnej)	0,81 km

BYTKOWO	
Porzeczkowa	0,83 km
Jagodowa	0,62 km
Pawłowska (do ostatnich zabudowań)	0,68 km
ROSTWOROWO	
Sobočka (do ostatnich zabudowań)	0,70 km
Modrzewiowa + sięgacz	0,70 km
Jodłowa	0,27 km
Świerkowa	0,53 km
PRZYBRODA	
Mrowińska	0,54 km
ROGIERÓWKO	
Kościuski	0,94 km
Polna	1,30 km
DALEKIE	
Kokoszczyńska	2,60 km

Zdrowi rodzice, to zdrowe dzieci!

W ramach kampanii „Zdrowi rodzice – zdrowe dzieci” przygotowano również ulotki i kalendarze, które można znaleźć w przychodniach lekarskich

Do rodzicielstwa należy się przygotować i ludzie powinni być tego świadomi. To opinia nie tylko dr Laury Grześkowiak z Poznania, lekarki pracującej m.in. z małżeństwami starającymi się o dziecko, która podkreśla, że niezbędna jest w tym zakresie chociażby podstawowa wiedza. Wielkopolanom chce pomóc w jej zdobyciu poznańska Fundacja „Głos dla Życia” prowadząc projekt „Zdrowi rodzice – zdrowe dzieci”, który wspiera rodziny i akcentuje zdrowie, jako jedną z wartości w życiu rodzinnym. Jest on kolejną odsłoną realizowanej od wielu lat kampanii społecznej „Rodzina Wielodzietna – Dobry Wybór”. Współpracująca z Fundacją dr Grześkowiak podpowiada więc, co mogą zrobić małżonkowie, aby doczekać zdrowych narodzin potomstwa. – Kiedy podejmą już oni wspólną decy-

zję, że chcą mieć dziecko, to najpierw powinni zadbać o ocenę ogólnego stanu swojego zdrowia – tłumaczy lekar-

ka dodając, że „jeśli jesteśmy właścicielami samochodu, to regularnie robimy mu przeglądy, a bardzo rzadko czynimy to samo z tym niesamowitym zespołem narządów, jakim jest nasz organizm”. Jak wyjaśnia, kolejnym etapem przygotowania do rodzicielstwa jest ocena cyklu miesięczkowego kobiety i badanie ginekologiczne. Ważnym czynnikiem jest również przeprowadzenie wywiadu rodzinnego określającego czy w rodzinie nie wystąpiły problemy zdrowotne. Dr Laura Grześkowiak zaleca także starającym się o dziecko parom prowadzenie zdrowego stylu życia polegającego m.in. na właściwym odżywianiu się i, co ważne, zachowaniu rytmu dnia i nocy. – Małżonkowie robiąc wszystko co w ich mocy, aby uzyskać wymarzone poczęcie, a również wspierający ich lekarz, muszą mieć jednak świadomość, że to Pan Bóg znajdzie odpowiedni czas i da im dziecko – podkreśla dr Grześkowiak i dodaje, że oczekując już na narodziny dziecka należy nadal dbać o zdrowy styl życia i uni-

kać wszelkich używek. Kobieta ciężarna nie powinna więc spożywać nawet najmniejszej ilości alkoholu, przenika on bowiem przez łożysko do rozwijającego się dziecka i może bardzo szkodliwie działać na jego mózg. – Należy to jeszcze raz podkreślić, każda ilość alkoholu może działać toksycznie na dziecko – przestrzega lekarka.

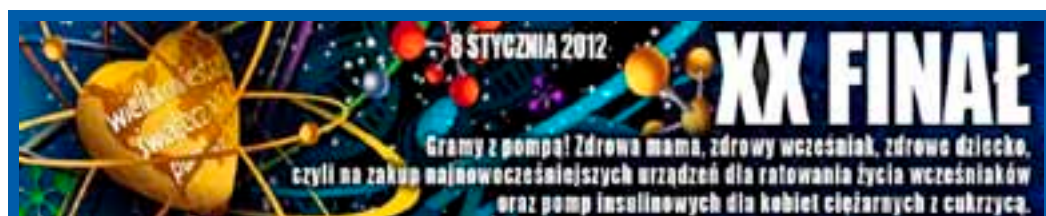
Więcej informacji na ten temat można znaleźć na portalu www.zdrowi-rodzice.pl, który został uruchomiony w ramach projektu „Zdrowi rodzice – zdrowe dzieci”. A będąc w swojej przychodni zdrowia warto rozejrzeć się za charakterystycznymi fioletowymi ulotkami i kalendarzami z wizerunkiem uśmiechniętych rodziców spodziewających się narodzin dziecka, które promują tę akcję.

KT

Projekt współfinansowany przez:

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

8 stycznia 2012 roku po raz 20 zagra Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy. Rokitnicki sztab Wielkiej Orkiestry znajduje się w Szkole Podstawowej im. Jana Brzechwy. Serdecznie wszystkich zapraszamy do wzięcia udziału w tym wydarzeniu. Zapraszamy również do pomocy przy organizacji imprezy. **GRAJCIE Z NAMI!!!**

Kontakt telefoniczny i e-mailowy:
Szef sztabu Ilona Głyda: **603 07 68 77**
Adres e-mail: ilonaglyda@gmail.com

Sztab WOŚP
Szkola Podstawowa im. Jana Brzechwy
w Rokietnicy, ul. Szkolna 3c

Co to jest ZMOKU czyli – elektroniczna NOWOŚĆ Urzędów Stanu Cywilnego, Ewidencji Ludności i Dowodów Osobistych

Od 1 stycznia 2012r. urzędy gmin w całej Polsce czeka kolejna rewolucja informatyczna. Jej sprawcą jest Centrum Projektów Informatycznych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji realizujące projekt „pl.ID – polska ID karta” (elektroniczny dowód osobisty).

ZMOKU – bo taką tajemniczą nazwę nosi sprawca całego zamieszania – to oprogramowanie, które posłuży do obsługi spraw związanych z dowodami osobistymi, ewidencją ludności i aktami stanu cywilnego.

Jego istota polega na uzyskaniu przez urzędy gmin komunikacji z Systemem Rejestrów Państwowych MSWiA (PESEL, Rejestr Dowodów Osobistych, a w przyszłości również Centralny Rejestr Aktów Stanu Cywilnego). Dzięki dostępowi do danych znajdujących się w centralnych rejestrach oraz wymia-

nie informacji pomiędzy jednostkami administracji centralnej i samorządowej, codzienna obsługa interesantów stanie się dużo bardziej sprawna i komfortowa.

Aplikacja ZMOKU będzie składać się z trzech modułów.

- **Pierwszy – ZMOKU DO** - służący do obsługi spraw dowodów osobistych jest dla gmin obligatoryjny. Od 1 stycznia 2012 zastąpi on wykorzystywany dotychczas System Obsługi Obywatela (SOO);
- **Drugi i trzeci moduł, służący**

do obsługi ewidencji ludności oraz rejestracji aktów stanu cywilnego, będzie dla urzędów gmin opcjonalny.

Takie zadania jak realizacja wniosków o sprawdzenie danych zawartych w Rejestrze PESEL, zameldowanie i wymeldowanie z pobytu stałego, zameldowanie i wymeldowanie z pobytu czasowego, zgłoszenie wyjazdu poza granice RP oraz zgłoszenie powrotu z wyjazdu czasowego poza granice RP, jak również obsługa zadań z zakresu aktów stanu cywilnego, będą mogły być przez gminy wykonywane tylko pod warunkiem podpisania porozumienia z MSWiA na przetwarzanie danych.

Instalacja i przekazanie do użytkownika oprogramowania ZMOKU, w tym wyposażenie gmin w urządzenia sieciowe, instalacja serwerów i urządzeń peryferyjnych mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa przesyłanych danych w komunikacji z rejestrem centralnym, a także jego wdrożenie poprzez przeprowadzenie szkoleń dla użytkowników, zostanie przeprowadzone w gminach bezpłatnie. Ponadto funkcjonować będzie także System

Zgłoszeniowy na potrzeby obsługi błędów i incydentów zgłaszanych przez użytkowników ZMOKU.

Oprogramowanie ZMOKU nie będzie wspierało realizacji zadań specyficznych dla gmin, które wymagają prowadzenia rejestrów osobowych, a w szczególności:

- w zakresie ewidencji ludności – prowadzenia przez organ gminy rejestru mieszkańców oraz rejestru cudzoziemców,
- w zakresie dowodów osobistych – prowadzenia przez organ gminy gminnego rejestru dowodów osobistych.

Oprac. Danuta Potrawiak
Sekretarz Gminy Rokitnica

PRZYJAZNY URZĄD znajdź swój NUMER w Internecie czyli numeracja porządkowa nieruchomości on-line

Uprzejmie informujemy, że na stronie Gminy Rokitnica www.rokietnica.pl, znajduje się link kierujący na stronę umożliwiającą odszukanie adresu nieruchomości. Można też bezpośrednio wejść na stronę, po wpisaniu adresu <http://rokietnica.e-mapa.net>.

Strona ta pozwala w łatwy sposób odszukać adres nieruchomości i to zarówno w przypadku, gdy numer porządkowy został już nadany, jak też adresy planowane.

Po wejściu na stronę należy kliknąć na panel „szukaj”, znajdujący się po prawej stronie u góry ekranu. Ukazuje się tabelka z dwoma opcjami. Jeżeli znamy numer nieruchomości, klikamy na opcję „adresy”, wybieramy miejscowość, ulicę oraz wpisujemy numer porządkowy. Po zatwierdzeniu na powiększonym fragmencie mapy ukazuje się szukana nieruchomość. W przypadku, gdy nie znamy adresu, a jedynie numer ewidencyjny działki, wybieramy opcję „działki”. Po wybraniu miejscowości należy wpisać numer ewidencyjny i zatwierdzić. Opcja ta nie do końca pozwala zorientować się, w jakiej miejscowości dana nieruchomość się znajduje. Wynika to z faktu, że w ramach niektórych obrębów zlokalizowanych jest kilka miejscowości. Dotyczy to

m.in. obrębu Kiekrz, który obejmuje również miejscowości Rogierówko i Staryny oraz obrębu Napachanie, w ra-

mach którego znajduje się miejscowość Dalekie. W przypadku obrębu Kiekrz gmina planuje rozdzielenie miejscowości i wydzielenie osobnych obrębów dla każdej z nich. Pozwoli to na usunięcie problemu z ustaleniem, w jakiej miejscowości wybrana ulica i nieruchomość jest zlokalizowana.

Ponadto informujemy, że prace nad wprowadzeniem numeracji jeszcze trwają. W związku z powyższym jeszcze przez jakiś czas mogą występować problemy z odszukaniem części adresów.

Piotr Puchala
UG Rokitnica

Święto piezzonego ziemniaka

Dnia 29 października p. Sołtys, Rada Sołecka, radny oraz Koło Gospodyń Wiejskich zorganizowali dla dzieci i młodzieży festyn pt. „Święto piezzonego ziemniaka”. O godz. 14:00 przy świetlicy wiejskiej ustawiono trampolinę, z której korzystały dzieci pod czujnym okiem rodziców i opiekunów.

Zostało rozpalone ognisko w którym upaleni w gorącym popiele piekły się ziemniaki. W świetlicowej kuchni natomiast panie z Koła Gospodyń serwowały pyszne potrawy z ziemniaków: szare kluchy z kapustą, placki ziemniaczane tzw. plynzde oraz ciekawy wypiek zwany kartoflakiem. Była również tradycyjna kawa oraz słodkie.

Młodzieży smakowały wysmienicie pyry z ogniska, które zniknęły błyskawicznie.

Uczestnicy festynu podziwiali pięknie odnowiony obiekt świetlicy wiejskiej, gdzie przedstawiciele rady sołeckiej p. B. Słomianowskiemu, p. L. Wiśniewski, p. Sołtys H. Gapik oraz K. Gapik, P. Paluszkiwicz.

Za zorganizowanie festynu oraz prace na rzecz Sołectwa ogromne podziękowania od mieszkańców, dzieci i młodzieży

Radny Wojciech Mazurek

Zaproszenie na kiermasz świąteczny

Dnia 4 grudnia 2011r. odbędzie się kiermasz świąteczny w Zespole Szkół im. J. i Wł. Zamoyskich w Rokietnicy. W godzinach od 9.00 do 13.30 będzie można wstąpić do zabytkowego Pałacu, służącemu obecnie jako główny budynek szkolny uczniom szkoły średniej, na pyszną kawę, herbatę i ciasto przygotowane przez uczniów klas hotelarskich. Na straganie będzie czekać duży wybór stroików świątecznych, zrobionych przez młodzież z klas o profilu florystycznym. Oprócz tego będziemy mogli poszukać czegoś interesującego na prezent dla najbliższych, z okazji zbliżających się Mikołajek wśród ciekawych książek i ręcznie wykonanych przedmiotów. Ponadto pobyt urozmaici pokaz barmański w wykonaniu uczniów szkoły oraz prezentacja propozycji wystroju stołów świątecznych. Dla chętnych zwiedzanie rokietnickiej szkoły średniej będą czekać sale w szacie bożonarodzeniowej. Dyrekcja, Grono Pedagogiczne, Młodzież jak również Rada Ro-

dziców szkoły serdecznie zapraszają wszystkich mieszkańców naszej gminy i nie tylko do odwiedzenia kiermaszu. Cały dochód przeznaczony będzie na finansowanie projektów o charakterze rekreacyjno-wychowawczym, motywującym do nauki, nagradzającym ciężką pracę a także, jeśli to będzie możliwe, wzbogacającym wyposażenie szkoły zgodnie z potrzebami uczniów, w celu podnoszenia jakości kształcenia.

*Rada Rodziców
Zespołu Szkół w Rokietnicy*

Kącik policyjny

Kącik Kryminalny gminy Rokietnica

1. W dniu 02.10.2011 r. w godz. 20.00-22.57 w Rokietnicy ul. Poczтовая dokonano włamania do obiektu handlowego skąd skradziono gotówkę, bilety autobusowe i papierosy. Sprawę prowadzi KI Tarnowo Pdg.
2. W dniach 04/05.10.2011 r. w godz. 21.00-8.00 w m. Żydowo ul. Parkowa dokonano uszkodzenia pojazdu Skoda Fabia. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.
3. W dniu 06.10.2011 r. w godz. 0.00-11.30 w m. Żydowo ul. Rostworowska dokonano kradzieży 350m przewodu miedzianego - telekomunikacyjnego. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.
4. W dniach 09/10.10.2011 r. w godz. 20.00-8.00 w Krzyszkowie ul. Spokojna dokonano włamania do pojazdu Citroen Xsara skąd skradziono gotówkę. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.
5. W dniach 11/12.10.2011 r. w godz. 22.30-6.30 w

Komisariat Policji w Tarnowie Podgórnym – Rewir Dzielnicowych w Rokietnicy – ul. Rolna 20, 62-090 Rokietnica, tel/fax 61 8145 197

Kierownik Rewiru Dzielnicowych w Rokietnicy:

asp. Błażej Matysiak tel. 519 064 730

Dzielnicowy Rejonu nr I: st. sierżant Tomasz Król

Obsługuje miejscowości: Rokietnica, Krzyszkowo, Rostworowo.

Dzielnicowy Rejonu nr II: mł. aspirant Daniel Ryczek tel. 519 064 681

Obsługuje miejscowości: Kiekrz, Pawłowice, Starzyny, Sobota, Bytkowo.

Dzielnicowy Rejonu nr III: st. sierż. Łukasz Kwiatek, Obsługuje miejscowości: Mrowino, Cerekwica, Przybroda, Dalekie, Napachanie, Kobylniki, Rogierówko, Zmystowo.

DYŻUR CAŁODOBOWY: dyżurny Komisariatu Policji w Tarnowie Podgórnym:

tel. 61-841-48-60 lub 997, 61-8146-997, fax 61 841-48-65

Cerekwicy ul. Piaskowa dokonano kradzieży pojazdu Skoda Octavia kol. zielony ,98 r. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.

6. W dniu 12.10.2011 r. o godz. 1.20 w Bytkowie ul. Obornicka policjanci z Rew. Dz. Rokietnica i WRD KMP Poznań na gorącym uczynku dokonali zatrzymania nietrzeźwego kierowcy. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.
7. W dniach 12/13.10.2011 r. w godz. 21.00 - 9.40 w Bytkowie ul. Agrestowa z terenu posesji dokonano kradzieży VW Golf kol. srebrny 2006 r. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.
8. W dniu 13.10.2011 r. o godz. 16.10 w Rokietnicy ul. Gołęcińska na gorącym uczynku policjanci KWP Poznań dokonali zatrzymania rowerzysty nie stosującego się do Zakazu Sądowego. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.
9. W dniu 16.10.2011 r. o godz. 16.55 w Krzyszkowie ul. Główna policjanci OPI KP Tarnowo Podgórne na gorącym uczynku dokonali zatrzymania nietrzeźwego sprawcy kolizji drogowej - wynik 0,95m T/1. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.
10. W dniach 22/23.10.2011 r. w godz. 18.00 -16.30 w m. Rokietnica ul. Gołęcińska dokonano włamania

do myjni samochodowej skąd skradziono pralkę, myjkę ciśnieniową oraz odkurzacz przemysłowy Alto. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.

11. W dniu 25.10.2011 r. w godz. 0.00-7.30 w Rokietnicy ul. Miła dokonano kradzieży czterech kół od pojazdu Renault Megane. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.
12. W dniu 28.10.2011 r. o godz.0.05 w Żydowie ul. Parkowa policjanci Rew. Dz. Rokietnica na gorącym uczynku dokonali zatrzymania nietrzeźwego rowerzysty - wynik 0,89mg/l. Sprawę prowadzi KP Tarnowo Pdg.

Osoby mogące pomóc w ustaleniu sprawców wyżej wymienionych przestępstw proszone są o kontakt z dzielnicowymi Rewiru w Rokietnicy. Anonimowość zapewniona. Zwracamy się również z prośbą do mieszkańców naszej Gminy o zwracanie szczególnej uwagi na osoby których zachowanie i wygląd mogą wskazywać, że planują dokonanie przestępstwa i informowanie o tym dyżurnego KP Tarnowo Podgórne pod nr telefonu 61-8146-997.

Ludzie, których warto poznać

DOROTA STALIŃSKA

Aktorka, reżyser, scenograf, producent teatralny. Piosenkarka i poetka. Instynktownie, ale i w pełni świadomie odnotowująca, komentująca i reagująca na sygnały wysyłane przez otaczającą ją świat i ludzi. Lubi mieć coś ważnego do powiedzenia i zrealizowania. Dla siebie, a raczej - przez siebie - dla innych. Potrafi znaleźć i odczytać znaczenie chyba każdej chwili, która według niej – nigdy nie dzieje się przypadkiem. Wręcz przeciwnie – staje się bodźcem, wskazówką, często korektą lub doprecyzowaniem tego, co każdy z nas ma w życiu do spełnienia. Wszystko po to, by odpowiedzialnie spełniać i realizować marzenia i bezwarunkowo kochać innych.

Mimo wielkiej żywiołowości i ekspresji widocznej w każdym geście jest profesjonalistką, a jej bezpośredniość nie ma nic wspólnego z nonszalancją. Mówiąc, patrząc, wiodąc spojrzeniem, reagując, formułując myśl, planując kolejne przedsięwzięcie – chce być, i jest, bardzo precyzyjna.

Pod pozorną nerwowością, mającą swe źródło w żywiołowej i spontanicznej miłości do świata, kryje się niezależność, upór i wielka siła, rodząca bunt walczący ze stereotypem, małostkowością, egoizmem, brakiem miłości.

Jego skutkiem nie jest zniszczenie i pustka, ale kolejny podjęty z pokorą wysiłek – budowany ze świadomą konsekwencją przekaz – krzyczący wręcz optymizmem i nadzieją. Często wbrew – i na przekór – pozornej bezsile.

Na zadane pytanie o próbę doprecyzowania i zdefiniowania swojej osobowości wyróżnionej, zauważonej i nazwanej konkretnym imieniem i nazwiskiem, odpowiada z buntem:

Dorota Stalińska: w ogóle nie rozumiem dlaczego miałabym siebie określać. Nazywać tylko z imienia i nazwiska – jako Dorota Stalińska. Jak wielu innym ludziom, także i mnie życie wytoczyło pewne priorytety, zweryfikowało poglądy. Urodziłam się, zostałam odpowiedzialnie wychowana i konsekwentnie niosę to przez życie. Oczywiście jak każdy starzeję się, jestem świadoma nadchodzących zmian, ale nadal nie zgadzam się moralnie z wieloma zjawiskami, które funkcjonują dziś w świecie – buntuję się przeciwko nim. Nie chcę budować pokoleniowych barier i najzwyczajniej ich nie czuję – nadal kocham młodość i mam z nią świetny kontakt. Na pytanie kim pani jest?

– Aktorką, piosenkarką, poetką? – odpowiadam: jestem człowiekiem, jestem matką. – Jestem człowiekiem w najpełniejszym tego słowa znaczeniu – nie dla siebie, ale dla innych.

D.P.: Należy więc nieustannie pytać, zastanawiać się? Być człowiekiem „poszukującym”?

D. Stalińska: to część mojej filozofii. Myślę, że najprecyzyjniej można to zamknąć w następującym zdaniu: sprawą zasadniczą nie jest poszukiwanie szczęścia, lecz znajdowanie szczęścia w poszukiwaniu.

Według mnie całe życie jest taką podróżą – rodzajem wędrówki, podczas której to, co jest w nas stałe i niezmiennie, podlega pewnym zmianom gatunkowym, opierając się jednak na trwałym fundamencie. Byłam stosunkowo młodą osobą kiedy zdecydowałam kim chcę zostać, jaki obrać kierunek. Ale przecież życie to rodzaj podróży polegającej nieustannie weryfikacji. Jestem twórcą – chciałam być aktorem. Jestem aktorem – chciałam być twórcą. Ale przede wszystkim chciałam być człowiekiem dla innych. Być im pomocna – dawać radość istnienia.

Moim rzemiosłem jest słowo i to jego siłę zawsze chciałam w tym dawaniu odpowiedzialnie wykorzystać. Każdy z nas ma przecież do spełnienia jakieś zadanie. Niezależnie od zawodu. Kiedy jednak, na przykład stolarz, źle wykona stołek, a jego użytkownik z niego spadnie – nikt nigdy nie pomyśli: spadłem, bo wykonał to Janek Kowalski. Powie: spadłem – bo popsuł to JAKIŚ ANONIMOWY, bliżej nieznanego nazwiska rzemieślnik. Jeśli zaś aktor wejdzie na scenę i źle zagra, to jego błąd ma zawsze KONKRETNE IMIĘ I NAZWISKO.

Cudowne prawo mówienia do ludzi, w moim pojęciu, przede wszystkim obliguje i zobowiązuje. Do tego, by być za ten wielki dar operowania słowem odpowiedzialnym. Niestety dzisiaj jesteśmy zalani potwornym chłamem. Każdy grafoman, ignorant wzięty przypadkiem z ulicy, ma prawo nagle nazywać się i zostać uznanym za „wybitnego” dziennikarza. Wypowiadać się autorytatywnie – bez przygotowania i odpowiedzialności – na każdy temat, często opluwając innych. Koszmarem naszych czasów stali się ludzie, którzy – zdecydowanie nie mając do tego prawa i kompetencji – zaczynają nas oceniać, nie licząc się zupełnie z konsekwencjami. Z braku poczucia odpowiedzialności i uczciwości wpływa coraz powszechniej demonstrowany brak pokory, któremu towarzyszy potworny egotyzm i materializm. A przecież życie jest bardzo proste i właśnie z tego powodu – bardzo piękne; składa się z całej gamy przenikających się wzajemnie egzystencji. Człowiek jako istota samotna właściwie nie istnieje. Jego „zdefiniowanie” – „określenie” – może mieć miejsce tylko w obliczu innych ludzi i wywołanych przez nich sytuacji.

D.P.: czy swoją życiową wędrówkę można więc – i należy – precyzyjnie zaplanować i kształtować? Dobierając starannie towarzyszy życia, kreując kolejne życiowe sytuacje, poszukując nowych wyzwań – także tych zawodowych?

D. Stalińska: Absurd! Czyż można i należy planować, że zostanie się sierotą, utraci kogoś bliskiego, ulegnie poważnemu wypadkowi, zostanie bez dachu nad głową? A przecież to w obliczu takich sytuacji weryfikowane są nasze postawy i decyzje – kształtowane nasze człowieczeństwo.

D.P.: Z pewnością, ale rozmawiamy także o życiu zawodowym. – Dlaczego dysponujący świetnym warsztatem aktor, ceniony za swoje kreacje, w pewnym momencie zaczyna szukać

nowych środków wyrazu? Dlaczego postanawia śpiewać, pisać, zostaje producentem czy wydawcą, skoro tak skutecznie spełnia marzenia innych, był źródłem artystycznych doznań i wielkiej satysfakcji?

D. Stalińska: Świetny aktor to przede wszystkim twórca pomazany – naznaczony pewną nadwrażliwością. Twórca zaś – w przeciwieństwie do odtwórcy – na ogół para się wieloma dziedzinami sztuki. Jest więc wielu aktorów, którzy doskonale malują. Z kolei są malarze, którzy świetnie śpiewają itd. Gdzieś to się wszystko przeplata i uzupełnia – właśnie w owym poszukiwaniu przekazu skierowanym do świata i ludzi. Jeśli masz coś do powiedzenia, to zawsze znajdziesz formę, poprzez którą będziesz stał się to jak najlepiej wyrazić. – Jeśli nie da się czegoś powiedzieć, to można to wykrzyknąć, jak nie da się wykrzyknąć, to można to jeszcze wyśpiewać!

D.P.: albo wypłakać w wierszu?

D. Stalińska: Poezja – w ogóle szeroko pojęta twórczość pisarska – tak jest i w moim przypadku – powstaje głównie z dwóch przyczyn: wielkiej radości i wielkiej rozpaczy, stanowiących treść życia. Niezwykle istotne jest jednak to, by znaleźć w tym swoją własną harmonię – rodzaj zgody i pojednania ze światem. Robić to co się lubi, co jest efektem marzeń, aspiracji i pragnień, posiada odpowiednią wagę i znaczenie – jest zwyczajnie dla mnie słuszne. Jednak nigdy kosztem innych. Zawsze dla innych. – Przy pomocy i współpracy innych. Nie oznacza to oczywiście bagatelizowania i pomijania ambitnych celów. Osiągać należy je jednak przede wszystkim własnym wysiłkiem – nigdy cudzym.

D.P.: Czy właśnie dlatego sięgnęła Pani po pewną artystyczną niezależność realizując swoje aktorstwo w przygotowywanych, reżyserowanych i produkowanych na własny rachunek monodramach?

D. Stalińska: Miałam wielkie szczęście już jako bardzo młoda aktorka pracować z najlepszymi. Współtworzyłam Teatr na Woli pod kierownictwem niezapomnianego Tadeusza Łomnickiego. Byłam obsadzana w pierwszoplanowych rolach u boku wspaniałych aktorów, w wielu teatrach. Marzyłam jednak, by oprócz odtwórcy, któremu coś zaproponowano, móc zostać także twórcą. Chciałam mówić do ludzi o tym, co ja uważałam za ważne. Wszystkie moje sztuki tzw. „jednego aktora”: „Tabu”, „Zmija”, „Zgaga”, „Utracona cześć Katarzyny Blöm”, „Próba”, „Smak życia”, „Nadzieja” to tego typu przedstawienia. Opatrzone moim własnym indywidualnym przekazem, dają poczucie zawodowej niezależności – rodzaj komfortu, który umożliwia godzenie wielu zadań i przedsięwzięć, realizowanych przeze mnie także poza sceną. Zamiast próbować miesiącami nowy tekst z dużym zespołem, który nie zawsze chce i potrafi jednomyślnie narzucić sobie zawodową dyscyplinę, potrafię przygotować go w ciągu kilku dni i, doskonaląc formę, przekazać gotowy spektakl ludziom, zostawiając sobie jednocześnie czas na inne bardzo ważne projekty. Te związane z bezpieczeństwem, promocją zdrowia, działalnością wydawniczą, autorskimi spotkaniami. Nie oznacza to oczywiście, że nie lubię pracować z ludźmi – nie wszystko można przecież zagrać czy opowiedzieć samemu. Praca w zespole wywołuje jednak zawsze jakieś trudności organizacyjne.

Za wielką satysfakcją i radość po-czytuję sobie to, gdy widzowie wychodząc z przedstawienia „Zgagi” mówią, że mieli wrażenie obcowania nie z jednym, a co najmniej trzydziestoma aktorami, grającymi dla nich ze sceny tylko przeze mnie.

D.P.: Aktor, by poruszyć, przemówić, zastanowić i dotrzeć do widza z przesłaniem powinien być więc charakterystyczny, a jego rola czasami szokująca, zastanawiająco wyrazista, poruszająca, igrająca z moralną przywoitością?

D. Stalińska: Ważny film, rola – musi być związany z tworzącym ich istotę przełomem. Takimi były produkcje Pani Barbary Sass, które miałam ogromną przyjemność współtworzyć. Najciekawsze i najcenniejsze w twórczości jest to, by mieć powód do „opowiadania” – rodzaj przesłania, który czasami zbyt ostro docierając do świadomości, zaczyna zastanawiać i ewoluować we właściwym kierunku przeciwstawiając przemocy miłość, bezwzględności ofiarność, siłę dobrodusznosc. By coś z tego zostało, by ludzie chcieli coś obejrzeć i przemyśleć, potrzebny jest jakiś przełom. Byleżakosc nie jest interesująca. Jeżeli to tylko przez chwilę do momentu, w którym może zdarzyć się coś co ją burzy. Taką wymowę miały role w filmach „Bez miłości”, w „Krzyku” czy „Debiutantce”.

D.P.: Czy pociągają więc nas i ostatecznie kształtują swego rodzaju „zawody” z losem – branie się z nim za barki – ba-

lansujące na krawędzi próbowanie sił?

D. Stalińska: Próbowanie się z życiem uważam za wielkie nadużycie. Zawsze staram się, by w otaczającej nas, pełnej niskich pobudek, małości, ocalić cząstkę siebie, swego człowieczeństwa. Wolnego od hałasu, zgiełku, wdzierających się we wszystko reklam niszczących sferę ludzkiej prywatności. Moja dusza buntuje się przeciw zalewającej nas tandecie, niskim pobudkom, bez-

względności i nieodpowiedzialności. Tęsknię za ciszą i odnajduję ją w głosach natury.

D.P.: Pani życiowe przesłanie?

D. Stalińska: Czynienie dobra. Proste, bezwarunkowe, pozbawione patosu i jakichkolwiek małodusznych podtekstów.

Rozmawiała Danuta Potrawiak

CHCEMY być widoczni na drodze

Dnia 26.10.2011 roku, Komisja Bezpieczeństwa i Porządku Powiatu Poznańskiego, której przedstawicielem był pan Dariusz Fleischer, wraz z policjantem i strażakiem w obecności Sekretarza Gminy Rokietnica – Danuty Po-

trawiak oraz Dyrektora Szkoły Pani Małgorzaty Łopatki przekazali kamizelki odblaskowe dla pierwszoklasistów ze Szkoły Podstawowej w Mrowinie. Wszystkie dzieci z zapartym tchem wsluchiwały się w krótką lekcję bezpie-

czeństwa na drodze wygłoszoną przez policjanta oraz z entuzjazmem odpowiadały na pytania związane z zasadami bezpiecznego poruszania się po drodze, zwłaszcza takiej, gdzie nie ma chodnika. Zgromadzone pierwszaki musiały również wykazać się wiedzą z zakresu zagrożenia pożarowego, z którego odpytywał ich strażak.

Dużym powodzeniem, cieszyły się rekwiizyty przygotowane na spotkanie: czujnik dymu i kask strażacki. Szczególną atrakcją okazał się kask strażacki, który chciało przymierzyć każde z dzieci. Na zakończenie każdemu z uczniów wręczono kamizelkę odblaskową oraz materiały informacyjne dotyczące zasad przeciwpożarowych. Upominki w postaci kamizelek z pewnością pomogą ustrzec dzieci przed niebezpieczeństwami związanymi z poruszaniem się po drogach.

*Anna Garbicz
UG Rokietnica*

Runda jesienna sezonu 2011/2012 w skrócie

GKS Rokita Rokietnica zakończyła rundę jesienną sezonu 2011/2012 poznańskiej A klasy na 9 miejscu z dorobkiem 16 punktów. Od czasu ostatniego artykułu, który opisywał pięć pierwszych kolejek, nasz zespół zdobył osiem oczek w 7 spotkaniach, co na pewno nie jest porażającym wynikiem. Warto jednak dodać, że drużyna poprawiła się o 1 punkt w porównaniu z półmetkiem poprzedniego sezonu. Co wpłynęło na taki obrót spraw, przedstawię w dalszej części sprawozdania.

W meczach szóstej, siódmej i ósmej kolejki zespół z Rokietnicy mierzył się z drużynami z górnej części tabeli. U siebie podejmował 25 września LKS Kicin oraz 9 października lidera Kłos Gałowo, a 1 października gościł w Suchym Lesie. Niestety spotkania w roli gospodarza zakończyły się porażkami. Mimo zerowej zdobyczy punktowej wszyscy czuli ogromny niedosyt, gdyż Rokita toczyła wyrównane boje z faworytami rozgrywek, a o wygranej przyjezdnych decydowały detale. W obu przypadkach okazały się nimi stałe fragmenty gry. Chyba każdy kibic doskonale wie, że w meczach, gdzie na boisku dominuje ostra walka, mało jest sytuacji bramkowych, to właśnie ich skuteczne wykonywanie pozwala zdobyć niezbędną przewagę. Zawodnikom z Gałowa i Kicina udało się to osiągnąć po dośrodkowaniach z rzutów różnych i wykorzystaniu luk w kryciu gospodarzy. Jednakże w meczu z Kłosem piłkarze z Rokietnicy potrafili doskonale zareagować na niekorzystny wynik, strzelając bramkę po pięknej dwójkowej akcji Patryka Kowalewskiego i Paula Rasia. Rokita miała w tym stojącym na niezłym poziomie spotkaniu spore szanse na zwycięstwo, ponieważ przez około 25 minut grała z przewagą jednego zawodnika. Po raz kolejny okazało

się, że nasi piłkarze zupełnie nie radzą sobie z takimi sytuacjami i zamiast spokojnie konstruować akcje ofensywne oddają przewagę przeciwnikowi, który skrzętnie to wykorzystuje. Ta prawidłowość sprawdziła się również w tym spotkaniu, a Darka Borkowskiego pokonał na 1:2 pomocnik Gałowa, ośmieszając przy okazji pół obrony Rokity.

W meczu natomiast z Sucharami Suchy Las bramek oraz efektywnych momentów było już naprawdę sporo. Oba zespoły nastawiły się na ofensywę i już w 3 minucie gospodarze wyszli

na prowadzenie. Na pewno kibice obawiali się powtórki z ostatniego spotkania tych drużyn, które zakończyło się klęską Rokity aż 0:5. Tym razem goście stanęli na wysokości zadania, doprowadzając do wyrównania już około 20 minuty gry, kiedy to Patryk Kowalewski dostawił nogę po wrzutce Paula Rasia z lewego skrzydła. Emocje w pierwszej połowie się jednak nie skończyły, ponieważ zawodnicy Sucharów strzelili na 2:1. Goście ponownie ruszyli do odrabiania strat i jeszcze przed końcem pierwszej części ustalili, jak się później okazało, wynik meczu na 2:2, przeprowadzając bliźniaczą akcję z 20 minuty. Przemek Dolaciński znowu *uruchomił* skrzydłowego, tym razem prawego Michała Potrawiaka, a ten wyłożył piłkę *Kowalowi*, który z lewej nogi wpakował ją do bramki. W drugiej odsłonie

tempo spotkania oraz emocje zdecydowanie opadły, a oba zespoły zastrzeżenie podzieliły się punktami. Na pewno ten mecz mógł się podobać zgromadzonym licznie kibicom.

Wydawało się, że po trzech trudnych spotkaniach i skromnej zdobyczy punktowej Rokitę czeka nieco łatwiejsze zadanie, bowiem przeciwnikami w trzech następnych kolejkach były drużyny walczące o utrzymanie. Jakże wielkie rozczarowanie przeżyli wszyscy sympatycy klubu z Rokietnicy, kiedy dwie pierwsze potyczki z Rzemieślnikiem Kwilcz

ła dwie czerwone kartki, a Rzemieślnik jedną. Jedno jest pewne: rewanż zapowiada się pasjonująco!

O meczu przyjaźni z GKS Gołęczewo również wszyscy chcieliby jak najszybciej zapomnieć. Na boisku w Rokietnicy goście wykorzystując brak zgrania obrony (z powodu karek wystąpiła ona w eksperymentalnym zestawieniu) i nie najlepszą koncentrację całej drużyny już w drugiej minucie przeprowadzili akcję prawym skrzydłem, którą zamienili na bramkę. Mimo tak złego początku piłkarze Rokity potrzebowali bardzo dużo czasu, żeby wziąć się w garść i przez większość pierwszej połowy sprawiali wrażenie jakby myślami byli zupełnie gdzie indziej. A goście z Gołęczewa, grając konsekwentnie, próbowali pójść za ciosem, co mogło skończyć się podwyższeniem wyniku. Sytuacji ku temu bowiem nie brakowało. W drugiej odsłonie meczu to gospodarze wreszcie przejęły inicjatywę, ale ich ataki przypominały bicie głową w mur, brakowało wykończenia oraz ostatniego, dokładnego podania, a dodatkowo sędzia nie uznał naszej drużynie prawidłowo zdobytej przez *Kowala* bramki, odgwiszując faul zamiast zastosować przywilej korzyści. Po zakończeniu tego spotkania i trzeciej z rzędu porażce sytuacja przed derbami Gminy z Arką Kiekrz nie była wesoła.

Wielkie Derby Gminy odbyły się 29 października na, trzeba to przyznać, świetnie przygotowanym boisku w Kiekrzu. Chyba nie było przed tym spotkaniem mieszkańca naszego regionu, który nie usłyszałby o tym sportowym wydarzeniu. Nasi wspaniali Ultras przeprowadzili bowiem akcję informacyjną z dużym rozmachem, używając do tego celu Internetu, radia i tradycyjnych plakatów. Taka atmosfera piłkarskiego święta spowodowała, że zawodnicy obu zespołów z jeszcze większym animuszem przy-

(16.10.2011 r.) i GKS Gołęczewo tydzień później zakończyły się prawdziwymi klęskami. Zwłaszcza porażka w Kwilczu bardzo mocno zabolowała, bo mimo iż piłkarze z Rokietnicy nie grali porywająco, to byli drużyną zdecydowanie lepszą niż gospodarze. Świetne sytuacje marnowali Waldemar Springer czy Paul Raś, a piłka jak zaczarowana nie chciała znaleźć drogi do bramki. Czarę goryczy przelała natomiast sytuacja, po której zawodnicy Kwilcza wyszli na prowadzenie: stoper Rokity Sebastian Mielcarek poślizgnął się, a Darek Borkowski próbując ratować sytuację nabił napastnika przeciwników i piłka wpadła do siatki. Dodatkowo fatalne sędziowanie, narastająca frustracja gości spowodowały zaostrenie się meczu oraz brutalną grę z obu stron. W efekcie drużyny kończyły spotkanie osłabione: Rokita otrzyma-

Klasa A 2010/2011, grupa: Poznań II		RAZEM					DOM				WYJAZD				MECZE BEZPOŚREDNIE					
Nazwa	M.	Pkt.	Z.	R.	P.	Bramki	Z.	R.	P.	Bramki	Z.	R.	P.	Bramki	M.	Pkt.	Z.	R.	P.	Bramki
1. Kłos Gałowo	13	33	11	0	2	47-20	6	0	0	31-6	5	0	2	16-14						
2. Rakietka Gluponie	13	30	9	3	1	44-23	6	1	0	24-8	3	2	1	20-15						
3. Orkan Objezierze	13	26	8	2	3	36-16	5	1	0	17-6	3	1	3	19-10						
4. Czarni Kaźmierz	13	25	8	1	4	38-23	4	1	2	20-11	4	0	2	18-12						
5. LKS Kicin	13	24	7	3	3	25-11	4	1	1	14-3	3	2	2	11-8						
6. Suchary Suchy Las	13	21	6	3	4	24-22	3	1	3	13-14	3	2	1	11-8						
7. Złoci Złotkowo	13	19	6	1	6	22-20	4	0	3	13-9	2	1	3	9-11						
8. Orzeł Słopanowo	13	16	5	1	7	21-32	3	0	3	14-15	2	1	4	7-17	1	1	0	1	0	1-1
9. Rokita Rokietnica	13	16	4	4	5	18-16	2	2	3	9-7	2	2	2	9-9	1	1	0	1	0	1-1
10. Warta Wartosław	13	15	5	0	8	16-28	2	0	4	6-13	3	0	4	10-15						
11. Jurand Koziegłowy	13	11	3	2	8	18-40	2	2	2	13-13	1	0	6	5-27	1	3	1	0	0	2-0
12. Rzemieślnik Kwilcz	13	11	3	2	8	14-28	2	2	3	6-6	1	0	5	8-22	1	0	0	0	1	0-2
13. GKS Gołęczewo	13	9	3	0	10	16-37	1	0	5	9-20	2	0	5	7-17						
14. Arka Kiekrz	13	5	1	2	10	20-43	0	1	6	13-26	1	1	4	7-17						

stąpili do tego meczu, chcąc udowodnić swoją wyższość na terenie Gminy. W pierwszej połowie mecz był wyrównany, pefen walki, ostrych spięć, ale to ostatecznie Rokita lepiej odnalazła się w takich warunkach. Patryk Kowalewski otrzymawszy długie podanie z głębi pola w okolicy szesnastki gospodarzy ładnie przerzucił piłkę nad wychodzącym bramkarzem. Było 0:1 dla gości i w sektorze Ultrasów zrobiło się jeszcze głośniej. Druga część spotkania to już bezdyskusyjna przewaga Rokity, która akcjami oskrzydłającymi dążyła do podwyższenia wyniku. Udało się to po dośrodkowaniu Michała Potrawiaka z rzutu różnego. Najpierw głową uderzył *Kowal*, a obitą przez bramkarza Arki piłkę z bliska dobił Tomek Rzepka. Zawodnicy z Kiekrza uzyskali honorowe trafienie w końcówce spotkania po ładnej główce ich napastnika. Warto jednak dodać, że Rokita grała już wtedy w osłabieniu, bo za drugą żółtą kartkę z boiska wyleciał Paul Raś. Spotkanie zakończyło się upragnionym zwycięstwem przyjezdnych, którzy tym samym przerwali fatalną passę i mogli wraz z kibicami cieszyć się panowaniem (przynajmniej do wiosny) w Gminie Rokietnica!

Kolejne trzy punkty nasza drużyna zdobyła, pokonując na własnym boisku 6 listopada Wartę Wartosław. Praktycznie przez cały mecz to Rokita była stroną przeważającą, ale udowodniła to do-

piero w drugiej połowie, w przeciągu zaledwie trzech minut! I trzeba przyznać, że zrobiła to z głośnym przytupem, ponieważ zarówno bramka Sebastiana Mielcarka (70 min.) jaki Michała Potrawiaka (73 min.) zdobyte potężnymi strzałami z dystansu naprawdę mogły się podobać. Ostatni mecz rundy przed własną publicznością, po bardzo dobrej grze naszego zespołu zakończył się więc rezultatem 2:0 dla gospodarzy.

Ostatnim natomiast przeciwnikiem w rundzie jesiennej sezonu 2011/2012 była Rakietka Głuponie, vice - lider naszej grupy. Już przed pierwszym gwizdkiem sędziego wszyscy wiedzieli, że o punkty nie będzie łatwo. Krótkie, wąskie boisko z fatalną nawierzchnią oraz potężnie zbudowani zawodnicy gospodarzy zrobili naprawdę duże wrażenie. Żaden zawodnik Rokity się jednak nie przestraszył i z pełną energią cała jedenastka ruszyła do boju. Pojedynek był wyrównany, nikt nie odstawił nogi, a piłkarze z Rokietnicy skutecznie przeciwstawiali się silniejszym fizycznie rywalom. Swoje sytuacje mieli Tomek Rzepka i Michał Potrawiak, ale to gospodarze wyszli na dwubramkowe prowadzenie, zdobywając oba trafienia dzięki swoim największym atutom, czyli stałym fragmentom gry (rzut z autu i korner). Konsekwentna gra Rokity zaowocowała jednak golem kontaktowym w okolo 65 minucie: po ładnej wrzutce *Polika* Tomek Rzepka prze-

dził bramkarza Głuponi, umieszczając piłkę głową w siatce. Największe emocje były już w doliczonym czasie gry. Wtedy to Sebastian Mielcarek dwukrotnie stawał oko w oko z goalekeeperem gospodarzy, ale niestety nie doprowadził do wyrównania, a *odkryta* Rokita naraziła się na kontrę Głuponi, którzy ustalili wynik meczu na 1:3.

Można śmiało powiedzieć, że ta runda jesienna była całkiem niezłą w wykonaniu zawodników z Rokietnicy. Nie chodzi tutaj o samą zdobycz punktową, ale o styl gry, którego nie powinniśmy się wstydić. W każdym bowiem spotkaniu piłkarze Rokity potrafili stworzyć sobie sytuacje bramkowe i toczyć wyrównane boje z drużynami z czołówki tabeli. Oprócz właśnie skuteczności największą bolączką są fatalne wyniki w spotkaniach z zespołami walczącymi o utrzymanie. Należy w końcu przestać przegrywać takie mecze, bo to one liczą się najbardziej w ostatecznym rozrachunku oraz decydują o miejscu w tabeli. Pewnym usprawiedliwieniem może być brak w składzie kontuzjowanego w połowie rundy Damiana Sklepika oraz leczących już od dłuższego czasu urazy Sergiusza Borkowskiego czy Macieja Furmaniaka. Jest z nimi coraz lepiej i na wiosnę powinni być już do dyspozycji trenera. Właśnie kontuzje, duża ilość kartek sprawiły, że skład zmienił się praktycznie co mecz, a jak dobrze wiemy tak częsta rotacja

przeszkadza w zgraniu oraz ćwiczeniu pewnych schematów gry. Na pewno wielką korzyścią dla Rokity był powrót do bramki Darka Borkowskiego, który osiągnął bardzo wysoką formę, co udowadniał praktycznie w każdym meczu, dodając tym samym pewności obrońcom oraz pozostałym formacjom.

Mówiąc dzisiaj o Rokicie, nikt już nie myśli tylko o piłkarzach, ale również o wspaniałych kibicach. Są bez wątpienia najlepsi w całej A klasie i na każdym meczu tworzą niezapomniane widowiska. Dzięki nim po raz pierwszy od wielu lat udało się zorganizować wspólny wyjazd autobusem na spotkania do Kwilcza oraz Głuponi, gdzie pokazywali miejscowym jak należy w kulturalny sposób wspierać swoją drużynę. Niekonwencjonalne przyśpiewki, flagi, oryginalne oprawy zawodów, wywiady, radio internetowe, plakaty, świetny profil na facebooku to wszystko mówi już samo za siebie. A mecz w Kiekrzu, na którym stworzyli niezapomnianą atmosferę z całą pewnością przejdzie do historii. Dla wszystkich ULTRASÓW Rokity wielkie dzięki od piłkarzy, którzy czują wsparcie na każdym kroku. Wszystkich jeszcze nie znających tego ruchu zapraszamy wiosną do rokietnickiego piekła, bo taki doping po prostu trzeba zobaczyć. Wiosna będzie nasza!!!

Michał Potrawiak

ROKIETNICKA GALERIA SPORTOWYCH CHAMPIONÓW

Dawid Sierzant Mistrzem Polski w Zawodach Motocrossowych

Po zdobyciu w miesiącu wrześniu 2011 r. przez Dawida Sierzanta (nr startowy 12) Pucharu Polski w motocrossie i Pucharu Polski w cross country w klasie młodzik, przyszła kolej na następne sukcesy tego utalentowanego zawodnika.

W dniu 02.10.2011 r. w miejscowości Chojno Młyn odbyły się Mistrzostwa Polski Strefy Zachodniej w cross country. We wszystkich eliminacjach do tych mistrzostw nasz zawodnik, startujący

na quadzie YAMAHA o poj. 250ccm³, zdobył pierwsze miejsca. Tym samym, powtarzając wynik ubiegłoroczny, jako Mistrz Polski Strefy Zachodniej w swojej klasie okazał się bezkonkurencyjny, pokonując wszystkich, zaliczanych do polskiej czołówki, zawodników, startujących w tych zmaganiach.

Na kolejny doskonały sportowy wynik Dawida przyszło czekać niespełna miesiąc. 30.10.2011 r. na torze motocrossowym w Czaplunku we wspania-

łym stylu wygrał finałową - piątą edycję Pucharu Morza Bałtyckiego. Dzięki poprzednim zwycięstwom we wszystkich tegorocznych rywalizacjach rozgrywanych w ramach zawodów, w rękach Dawida Sierzanta spoczął kolejny Puchar - tym razem Morza Bałtyckiego. Radość była tym większa, ponieważ Dawid w zeszłorocznej edycji Pucharu uplasował się na II miejscu.

Za zgodą Polskiego Związku Motocyklowego w sezonie 2011 Dawid wystartował w klasie zawodników starszych (seniorów) na quadzie o poj. 250ccm³ w klasie QUAD OPEN. Jego konkurenci startowali na quadach o poj. 450ccm³ i wyższej. Pomimo tak dużej różnicy wieku zawodników i możliwości tech-

nicznych pojazdów Dawid - ku zdziwieniu wszystkich - zajął IV miejsce w Mistrzostwach Polski Strefy Zachodniej w klasie QUAD-OPEN. Jest to wynik bez precedensu. Finał zawodów odbył się 9.10.2011 r. w miejscowości Rosnówek na granicy z Niemcami.

W sezonie 2011 Dawid uczestniczył w 38 różnych wyścigach na terenie całego kraju i na szczęście obyło się bez poważnych wypadków i obrażeń.

Rok 2012 będzie dla niego przełomowym. Po ukończeniu w lutym 2012 r. czternastu lat, rozpocznie bowiem starty o klasę wyżej - na quadach o poj. 450ccm³. W związku z powyższym sponsorzy Dawida zakupią dwa nowe quady YAMAHA 450ccm³ w nagrodę za osiągnięte wyniki i reklamę - bardzo rzadko zdarza się, aby ten sam zawodnik w kilku dyscyplinach uzyskał tak rewelacyjne wyniki. Jest to sprawa niespotykana.

Po zakończeniu tegorocznego sezonu Dawid będzie uczestniczył w treningach na pływalni w Obornikach i krytym lodowisku w Tarnowie Podgórnym. Podczas ferii zimowych pojedzie na zimowisko, m.in. do Czech. Nadal należy do klubu Drogbud-ATV Piła w Pile.

Zbigniew Sierzant

Pasowanie, pasowanie miało już Mrowino i Napachanie!!!

Dni 24 oraz 26 października zostaną na długo w naszej pamięci. W tych dniach „Pszczółki” z Mrowina i „Duszkieleśne” z Napachania zostały prawdziwymi przedszkolakami. Towarzyszyły nam w tej uroczystości także dzieci z grupy „Żabki”, „Pszczółki” oraz 5-latki z Napachania, a także „Biedronki” i „Motyle” z Mrowina. Maluszki zaprezentowały swoje umiejętności, dając tym samym dowód jak dużo już potrafią. Były więc piosenki, wierszyki i tańce. Po części artystycznej dzieci złożyły przyrzeczenie: zgodnie bawić się w przedszkolu, przychodzić każdego dnia z uśmiechem, słuchać Pani i pomagać kolegom oraz być dzielnym przedszkolakiem. Po słowach przysięgi Pani dyrektor Małgorzata Łopatka

za pomocą wielkiego, czarodziejskiego ołówka pasowała każdego malucha wypowiadając słowa: „Pasuję cię na przedszkolaka” – natomiast wychowawczynie wręczyły dzieciom drobne upominki w postaci dyplomu i różka obfitości.

Powagą uroczystości w Mrowinie nadała obecność pana wójta Bartosza Derecha, pani dyrektor Małgorzaty Łopatki, wicedyrektor Lidki Trybuś, wicedyrektor Ewy Piotrowskiej, a także radnego Ryszarda Lubki. Natomiast w Napachaniu mieliśmy zaszczyt gościć panią Sekretarz gminy Danutę Potrawiak, panią dyrektor Małgorzatę Łopatkę, wicedyrektor Lidkę Trybuś oraz sołtysa Napachania Anetę Wendland.

W Mrowinie przyjemnym punktem uroczystości było przejście do sali zajęć, gdzie w serdecznej atmosferze przy kawie i słodkich wypiekach przygotowanych przez rodziców przyjemnie spędziliśmy czas. W Napachaniu ostatnim miłym akcentem dla maluchów i nauczycieli było rozdanie laurek z odciśkami paluszków naszych „prawdziwych przedszkolaków”.

W tym miejscu pragniemy bardzo serdecznie podziękować wszystkim gościom, nauczycielom i rodzicom za pomoc, współpracę i zaangażowanie w życie naszych przedszkoli.

Anna Talarowska
 i Joanna Kriger-Bronowicka

Pyry, ziemniaki, kartofle... jak kto woli

Od 4 listopada słowo INTEGRACJA nie jest obce dzieciom z przedszkoli w Napachaniu i Mrowinie. Listopad to miesiąc „pieczonego ziemniaka” w Napachaniu, dlatego też Nauczycielki wraz z dziećmi zaprosiły swoich rówieśników z Przedszkola w Mrowinie, aby razem świętować i „uraczać” swoje podniebienia pieczoną w ognisku pyrą. Przygotowania do tej uroczystości ruszyły pełną parą i gdyby nie pomoc ludzi, którzy zawsze bardzo chętnie pomagają i nigdy nie odmawiają - w tym miejscu dziękujemy Państwu Arlecie i Błażejowi Musiał oraz Pani Agnieszce Kram, którzy zawsze chętnie „ulega-

ją” naszym prośbom, udało się dopiąć wszystko na „ostatni guzik”. Uroczystość odbyła się na świeżym powietrzu, dzieci miały okazję wziąć udział w różnych konkurencjach przygotowanych przez Nauczycielki z Przedszkola w Napachaniu, a zapach pieczonego ziemniaka i gziku można było wyczuć z daleka. Zostały także rozdane nagrody wszystkim dzieciom, które wzięły udział w konkursie na „Śmieszny rymowanek lub wiersz” organizowanym w kontekście obchodzenia tego Święta przez Panię z grupy „Żabki” z Przedszkola w Napachaniu. Nagrody otrzymały dzieci:

I miejsce **Zuzanna Zubel** z Przedszkola w Napachaniu; **Bartosz Szafer** z Przedszkola w Mrowinie

II miejsce **Zuzanna i Ignacy Augustyniak** z Przedszkola w Napachaniu; **Marysia Skurat** z Przedszkola w Napachaniu

III miejsce **Aleksandra Kinalska** z Przedszkola w Napachaniu

Wyróżnienia dla: **Grupy „MOTYLE”** z Mrowina, **Marty Muchy, Jakuba Raszewskiego i Gabrysi**

Dziamskiej z Napachania.

W tym miejscu podziękowania należą się także sponsorom nagród: Pani Barbarze Pyrka, Pani Halinie Kriger oraz anonimowemu darczyńcy.

Jeszcze raz pragniemy podziękować wszystkim osobom, które zaangażowały się i dołożyły chociaż troszeczkę wysiłku, aby ten dzień był dla dzieci radosny i niezapomniany.

Pozdrawiamy, **Karolina Władysław**
 Joanna Kriger-Bronowicka

„Skarb malucha” w Napachaniu

Dnia 1 września 2011 r. w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Napachaniu rozpoczęła się realizacja projektu unijnego „Skarb Malucha.” Projekt ten jest współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

To właśnie dzięki projektowi „Skarb Malucha” możliwe było utworzenie 2 dodatkowych oddziałów dla dzieci 5 i 6 – letnich. Grupy „Krasnoludki” i „Pingwinki” mają piękne i przestronne sale mieszczące się na parterze Zespołu

Szkolno – Przedszkolnego w Napachaniu. Dzieci przebywają w przedszkolu od godz. 6.00 do godz. 17.00.

Każdy dzień wypełniony jest ciekawymi zajęciami, które przebiegają w miłej, serdecznej i rodzinnej atmosferze. Dzieci podczas zajęć przedszkolnych zdobywają wiedzę i umiejętności pozwalające sprostać wymaganiom stawianym w szkole i dorosłym życiu. Poznają reguły życia społecznego, a przez zabawę uczą się współdziałania w grupie.

Przedszkolaki uczestniczą w comiesięcznych teatrach i koncertach. Biorą udział w spacerach i wycieczkach. Dzięki udziałowi w projekcie „Skarb Malucha” dzieci mają szeroki wachlarz zajęć dodatkowych: język angielski, rytmika, terapia logopedyczna, gimnastyka korekcyjna, basen. Zajęcia dodatkowe, spektakle teatralne, koncerty muzyczne i wyżywienie są bezpłatne, w całości finansowane przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Przyjazny personel również dokłada wszelkich starań, aby dzieci samodzielnie odkrywały i poznawały

otaczający świat. Z „Krasnoludkami” pracują panie: Lucyna Tomczyk (wychowawca) i Violetta Janas, a z „Pingwinkami” Anna Olejniczak-Cichocka (wychowawca), Edyta Marciniak i Wanda Woszczek. Nieoceniona jest też pomoc personelu pomocniczego pani Marii Kowzan i Joanny Biber przy posiłkach, spacerach i wycieczkach.

Projekt unijny realizowany będzie do 31.08.2013 r. dając kolejnym dzieciom z Gminy Rokietnica szansę na uczestnictwo w tym projekcie.

Anna Olejniczak - Cichocka

Przedszkole „Bajeczka”

Wycieczka do Wielkopolskiego Muzeum Wojskowego

Listopad jest miesiącem wyjątkowym, ponieważ to na 11 listopada przypada Narodowe Święto Niepodległości upamiętniające rocznicę odzyskania przez Naród Polski niepodległości. Listopad 1918 roku był miesiącem przełomowym w dziejach Europy, ale przede wszystkim w dziejach Polski. Po 123 latach niewoli narodowej i powstańczych zrywów wolnościowych Polska odzyskała niepodległość. Nadeszła upragniona wolność. To właśnie w miesiącu listopadzie w szkołach i przedszkolach więcej czasu i uwagi poświęca się tematowi związanym z historią naszego państwa.

Dnia 10 listopada grupy *Skrzaty* i *Pingwinki* wybrały się na wycieczkę autokarową do Wielkopolskiego Muzeum Wojskowego w Poznaniu. Muzeum to zostało otwarte w 1919 r. przez Naczelnika Państwa Wodza Józefa Piłsudskiego, a swoją pierwszą siedzibę miało przy ul. Marcinkowskiego i było pierwszym w kraju muzeum wojskowym. Podczas II wojny światowej uległo zupełnemu zniszczeniu. Odtworzone zostało dopiero po wydarzeniach z 1956 r., jako Oddział Muzeum Narodowego w Poznaniu i znalazło siedzibę na Starym Rynku. Wielkopolskie Muzeum Wojskowe gromadzi kolekcje dotyczące tysiącletnich dziejów wojskowości polskiej, co nasze pięć- i sześćioletnie pociechy mogły zobaczyć na własne oczy. W muzeum naszym przewodnikiem była pani Anna Szukalska-Kuś, która to przybliżyła nam historię wojska polskiego. Poza częścią teoretyczną dzieci podziwiałały wystawę figurek oraz statyczne inscenizacje kilku scen z bitwy pod Grunwaldem. Pieczołowicie przygotowane figurki są doskonałym nośnikiem wiedzy o uzbrojeniu i sposobie walki na początku XV wieku. Widoczne w tle makiety dioramy przedstawiają rekonstrukcje ówczesnych scen

batalistycznych. Po uruchomieniu wyobraźni poculiśmy galop końskich kopyt podziwiając *Bitwę pod Grunwaldem* na obrazie Jana Matejki. Mieliśmy okazję przejść po jedynych w Poznaniu wiszących schodach, co zrobiło na dzieciach ogromne wrażenie. Zobaczyliśmy też niezwykle ciekawą kolekcję lotniczą i tutaj pamiątki po lotnikach walczących podczas II wojny światowej – odznaki i oznaki lotnicze, oporządzenie lotnicze, dokumenty i fotografie. Podziwialiśmy również kolekcję marynistyczną, obejmującą umundurowanie Polskiej Marynarki z lat II wojny światowej i powojenne- od marynarza do admirała, a także fragment bandery, bogaty zbiór zdjęć oraz różnego rodzaju dokumenty i medalierstwo. Utrwaliliśmy wiadomości, które każdy Polak znać powinien, czyli historię powsta-

nia godła i herbu naszego państwa, ale także pochodzenie barw narodowych.

Niewątpliwie największą atrakcją dla dzieci była możliwość pozowania do pamiątkowych zdjęć w wojskowych nakryciach głowy. Celem części warsztatowej naszej wizyty w muzeum było sprawdzenie wiadomości dzieci. Powstały zarówno lądowe, morskie i powietrzne pojazdy wojskowe odpowiednio oznakowane. Zarówno *Pingwinki* jak i *Skrzaty* dostały pochwałę od pani prowadzącej za przyswojenie materiału oraz prawidłowe zachowanie się w muzeum. Polecamy wszystkim nauczycielom i uczniom wizytę w Wielkopolskim Muzeum Wojskowym, gdyż jest to niezapomniana lekcja historii.

Agnieszka Matysiak

Małgorzata Nowak-Grzechowska

Przedszkole Cztery Pory Roku – Rokietnica

Już od pierwszych dni funkcjonowania naszego przedszkola nauczyciele otoczyli troskliwą opieką każdego małego przedszkolaka. Najważniejsze jest przecież stworzenie miłej i bezpiecznej atmosfery, w której dzieci będą wesoło się bawić i uczyć.

Pierwszym ważnym wydarzeniem w naszym przedszkolu było więc wybranie przez dzieci nazwy grupy. Były różne propozycje, ale ostatecznie dzieci wybrały „Pszczółki”. Nazwa zobowiązuje, toteż „Pszczółki” nie próżnowały i ich pierwszym zadaniem było przygotowanie smacznej i kolorowej sałatki owocowej, która znalazła się w „podwieczorkowym menu”.

Kolejnym wydarzeniem była wizyta „Zielonej Nutki”, która będzie odwiedzała nas cyklicznie co miesiąc z muzycznymi przedstawieniami. Podczas audycji dzieci poznały muzyków oraz

ich instrumenty, na których miały okazję zagrać. Poznały również tańce z różnych zakątków świata. „Zielona Nutka” przyjechała do nas z tajemniczym gościem – mimem. Dzieci miały okazję zobaczyć jak muzyka może łączyć się z gestem i tańcem. Nasze przedszkolaki były zachwycone i już nie mogą się doczekać kolejnej wizyty „Zielonej Nutki”.

W listopadzie przyjechały do nas także przedszkolaki z grupy „Biedroneczki” i „Piraciki” z przedszkola w Smochowicach. Przygotowały dla nas przedstawienie pt. „Jesień”. Dzieci recytowały wiersze, śpiewały piosenki i tańczyły. Było wesoło i śmiesznie, dlatego bardzo nam się podobało.

Jednak największą atrakcją dla wszystkich dzieci była wspólna zabawa w basenie z kulkami. Po szaleństwach w „basenie” przyszedł także czas na zabawę na świeżym powietrzu w ogro-

dzie przedszkolnym oraz na boisku. Razem graliśmy w piłkę nożną oraz koszykówkę. Na koniec wizyty, każde dziecko otrzymało słodki upominek. Dziękujemy bardzo za miłe odwiedziny.

Szczegóły z życia przedszkola dostępne są również w wersji elektronicznej na stronie internetowej www.cztery-poryroku.edu.pl. Przedszkole CZTERY PORY ROKU w Rokietnicy ogłasza konkurs plastyczny pt. „Świąteczna Choinka”. Konkurs adresowany jest dla dzieci w wieku przedszkolnym z Rokietnicy i okolic.

Technika i wymiar pracy plastycznej – dowolny. Spośród nadesłanych i dostarczonych do przedszkola prac plastycznych Jury wybierze 6 najciekawszych. Na laureatów czekają atrakcyjne nagrody. Przypominamy rodzicom, aby prace dzieci były zaopatrzone w metryczkę z imieniem i nazwiskiem, wiekiem dziecka oraz numerem kontaktowym. Prace konkursowe można dostarczać do 15 grudnia. Serdecznie zapraszamy.

*Justyna Konieczna
 Dyrektorka przedszkola*

S.P. Mrowino Pasowanie na ucznia

Pasowanie na ucznia to bardzo ważna uroczystość w naszym szkolnym kalendarzu imprez. Tradycyjnie, jak co roku w październiku dzieci prezentują swoje umiejętności w przygotowanym wcześniej programie artystycznym. W symboliczny sposób poprzez przysięgę i pasowanie ołówkiem, zostali przyjęci w poczet uczniów naszej szkoły. Stali się członkami społeczności szkolnej, czyli nie są już tylko dziećmi, ale też uczniami szkoły. Fakt obecności rodziców, uczniów klas starszych, ich wychowawców i nauczycieli oraz zaproszonych gości dodał wagi tej uroczystości. Przysięgę składali również rodzice uczniów klasy pierwszej. Uroczystość odbyła się na sali gimnastycznej, która była przystrojona w słoneczniki, jesienne liście oraz napis (który był fragmentem wiersza): „*Depcząc po żółtych dywanach liści, idą do szkoły pierwszoklasiści*”.

Mimo ogromnej tremy, uroczystość

wypadła wspaniale. Po części oficjalnej dzieci i rodzice udali się na mały poczęstunek do swojej klasy.

Wachaczyk

* * *

Tekst ślubowania uczniów

Będę starał się być dobrym i uczciwym.
 Będę strzegł honoru i dobrego imienia Szkoły.
 Będę szanował swoich nauczycieli, przełożonych i rodziców.
 Będę uczył się tego, co piękne.
 Będę kochał swoją Ojczyznę.
 Ślubuję uroczysto!

Udział uczniów klasy VI Szkoły Podstawowej w Mrowinie w Konkursie Historycznym im.Ks. prof. Edwarda Nawrota pt. „Polska Piastów”

Konkurs ten został przeprowadzony 22 października 2011 roku w Gimnazjum nr 62 w Poznaniu-Kiekrzu. Naszą szkołę reprezentowali następujący uczniowie: Rafał Gęgotek, Witosław Dymaczewski, Natalia Michalak, Sandra Szymkowiak, Wiktoria Przebieżała i Stanisław Ruciński. Uczniowie mieli do rozwiązania testy składające się z części zamkniętych i otwartych.

Po zakończeniu pracy dla uczestników konkursu organizatorzy przygotowali poczęstunek na czas ogłoszenia wyników oraz prezentację mundurów z okresu Powstania Wielkopolskiego. Uczestnicy konkursu otrzymali dyplomy uczestnictwa oraz nagrody.

*M. Walaszczyk
 /nauczyciel historii/*

Świat teatru dziś nas wzywa...

„Czas porzucić komputery, internety,
książki, mapy i gazety.
Dziś teatru nadszedł czas...”

27 października uczniowie klas 4, 5 i 6 obejrżeli przedstawienie pt. „Tomek Sawyer” wystawione na scenie kina Halszka w Szamotułach. W magiczny świat teatralnej adaptacji jednej z najgłośniejszych powieści Marka Twaina wprowadzili ich aktorzy Katolickiego Teatru Edukacji. Uczniowie z zapartym tchem śledzili przygody tytuło-

wego urwisa, który przeżywał na ich oczach wiele przygód, nieustannie popadał w tarapaty, a i tak z każdej opresji wychodził cało. Po spektaklu żywo komentowali i porównywali oryginalną wersję utworu literackiego, z tym, co obejrżeli.

Przedstawienie pełne humoru i elementów parodii okraszone współczesnymi piosenkami pokazało, że proza Twaina, pomimo upływu czasu nie straciła na aktualności i nadal potrafi i bawić i uczyć.

Aleksandra Stec,
Agnieszka Ciesielczyk

SP Mrowino odwiedza Muzeum – Zamek Górków w Szamotułach

Nie trzeba pokonywać tysiąca kilometrów czy ponosić wielkich kosztów, by dotknąć prawdziwej polskiej historii.

Muzeum - Zamek Górków w Szamotułach to turystyczna perła Wielkopolski, w którego progi uczniowie klas czwartej, piątej i szóstej zawitali 27 października. Odważnie wkroczyli w świat zamków i rycerzy. Z zaciekawieniem wysłuchali smutnej historii

Halszki uwięzionej w baszcie. Zwiedzili też warsztaty: stolarski, kowalski i tkacki oraz rekonstrukcję dawnej izby wiejskiej.

Zmęczeni, lecz pełni wrażeń każdemu polecają taką porcję wiedzy o historii naszego regionu!

Aleksandra Stec,
Agnieszka Ciesielczyk

POZNAŃ – MOJE MIASTO

Pewnego jesiennego dnia uczniowie klasy III i IV Szkoły Podstawowej w Mrowinie pojechali na wycieczkę do Poznania, celem pogłębienia wiedzy o historii i współczesności miasta. Po naszym mieście oprowadzał nas i ciekawie opowiadał pan przewodnik.

Najstarsze zabytki Poznania znajdują się na Ostrowie Tumskim. To tu istniał najpotężniejszy w IX i X wieku gród książęcy Mieszka I, a obok była osada. W X wieku zbudowano katedrę, w której pochowano m.in. Mieszka I i Bolesława Chrobrego. W katedrze zwiedziliśmy podziemia oraz dokładnie obejrzelśmy Złotą Kaplicę. Potem udaliśmy się na Stary Rynek i podziwialiśmy piękny, renesansowy Ratusz oraz zabytkowe kamienice. Niestety nie zo-

baczyliśmy słynnych koziołków, bo byliśmy umówieni na zwiedzanie obiektu, który z pewnością nie należy do zabyt-

ków. Dzięki spółce EURO2012 mogliśmy zobaczyć stadion miejski przy ul. Bułgarskiej. Tego dnia odbywał się też trening KKS Lecha Poznań i wielu z nas udało się zdobyć autografy oraz zobaczyć piłkarzy z bliska. Mogliśmy również zwiedzić szatnię piłkarską, łóżko dla VIP-ów i miejsce dla komentatorów sportowych.

Niektórzy weszli wysoko na trybuny, by podziwiać stadion. Faktycznie im wyżej, tym większe wrażenia.

Nasze miasto ma nie tylko piękny i nowoczesny stadion, ale i wiele innych, ciekawych obiektów, które mamy nadzieję zobaczyć i podziwiać następnym razem.

Mariola Stachowiak
i Agnieszka Ciesielczyk

Chłopcy z Mrowina najlepsi, a dziewczęta drugie w mistrzostwach powiatu w tenisie stołowym

Od kilku lat tenisiści stołowi ze Szkoły Podstawowej w Mrowinie odnoszą duże sukcesy w rywalizacji z innymi szkołami podczas rozgrywanych co roku Mistrzostw Powiatu Poznańskiego w tej dyscyplinie. Wystarczy przypomnieć chociażby ubiegłoroczny awans do finałów Mistrzostw Wielkopolski chłopców z naszej szkoły, czy inne medalowe lokaty trochę starszych dziewcząt.

Podobnie było w roku bieżącym podczas zawodów rozgrywanych w Pecnej. Jako pierwsze o medale walczyły dziewczęta.

W zawodach wzięło udział 9 szkół: SP w Stęszewie, SP nr 4 w Swarzędzu, SP w Lusowie, SP nr 1 w Luboniu, SP w Mrowinie, SP w Plewiskach, SP nr 2 w Mosinie, SP w Ziminiu, SP w Radzewie.

Zespoły zostały podzielone na trzy grupy, które rozegrały mecze systemem „każdy z każdym”. Zwycięzcy grup utworzyli 3-zespołową grupę finałową, w której bardzo dobrze spisała się nasza drużyna grająca w składzie: **Zofia Gizińska, Julita Władysiak, Izabela Sołtysiak i Marta Wachaczyk. Nasze dziewczęta wywalczyły po ambitnej walce drugie miejsce w powiecie zdobywając srebrne medale.** Trzeba dodać, że nasze zawodniczki w przyszłym roku będą reprezentować szkołę w komplecie, ponieważ wszystkie oprócz Marty (klasa III!) chodzą dopiero do klasy piątej.

Klasyfikacja końcowa:

1. SP nr 1 w Luboniu – awans do Rejonu Poznań Teren Wschód
2. SP w Mrowinie – awans do Rejonu Poznań Teren Zachód
3. SP w Stęszewie – awans do Rejonu Poznań Teren Wschód
4. SP w Lusowie – awans do Rejonu Poznań Teren Zachód
5. SP w Radzewie, 6. SP w Zlewiskach,

7. SP w Ziminiu, 8. SP nr 2 w Mosinie, 9. SP nr 4 w Swarzędzu.

W rozgrywanych po raz ostatni Indywidualnych Mistrzostwach Powiatu **Julita Władysiak** wywalczyła srebrny medal, a **Zosia Gizińska** była czwarta. Iza i Marta zostały sklasyfikowane na miejscach od 9 do 12.

Jeszcze lepiej spisali się chłopcy, którzy po bardzo dobrej i zaciętej grze **wywalczyli pierwsze miejsce** pokonując faworyzowaną drużynę z Lubonia.

W zawodach wzięło udział 10 szkół: SP w Stęszewie, SP nr 5 w Swarzędzu, SP nr 4 w Luboniu, SP w Mrowinie, SP w Plewiskach, SP w Ceradzu, SP w Radzewie, SP Tulce, SP Kostrzyn, SP w Pecnej.

Zespoły zostały podzielone na trzy grupy, które rozegrały mecze systemem „każdy z każdym”. Zwycięzcy grup utworzyli 3-zespołową grupę finałową. Drużyny, które zajęły drugie miejsca utworzyły grupę finałową „B” której zwycięzca zajął w turnieju 4 miejsce, dające dalszy awans. Również chłopcy będą w przyszłym roku bronić w komplecie tytułu mistrzowskiego. **Wojtek Kaczmarek, Przemek Łuczak i Hubert Witkowski są uczniami klasy piątej, Michał Wachaczyk chodzi do klasy czwartej, a Adam Łopatka podobnie jak Marta chodzi dopiero do klasy trzeciej.** Nasi trzecioklasiści byli sensacją zawodów, ponieważ bardzo dobrze sobie radzili w pojedynkach z dużo starszymi przeciwnikami.

Klasyfikacja końcowa:

1. SP nr w Mrowinie - awans do Rejonu Poznań Teren Wschód
2. SP w Radzewie - awans do Rejonu Poznań Teren Zachód
3. SP nr 4 w Luboniu - awans do Rejonu Poznań Teren Wschód
4. SP nr 5 w Swarzędzu - awans do Rejonu Poznań Teren Zachód

Nasza „złota” drużyna.

Nasze medalistki w środku.

5. SP w Plewiskach, 6. SP w Pecnej, 7.SP w Kostrzynie Wlkp., 8.SP w Ceradzu, 9. SP w Stęszewie, 10. SP w Tulcach.

W turnieju indywidualnym bardzo dobrze spisał się **Wojtek Kaczmarek, który wywalczył srebrny medal. Bardzo dzielnie walczył Michał Wachaczyk zajmując podobnie jak i Hubert Witkowski lokaty 9 – 12.**

Jacek Olejniczak

Srebrny medalista Wojtek Kaczmarek

Pamiętamy o powstańcach

Uczniowie Szkoły Podstawowej w Mrowinie należący do Koła Religijnego oraz Koła Historycznego wraz z opiekunami Anną Skwarek i Marianem Walaszczykiem, dnia 3 października odwiedzili Stary Cmentarz w Cerekwicy. Celem tego wyjścia było odwiedzenie grobów Powstańców Wielkopolskich oraz zapoznanie się z ich historią. Na Cerekwickim Starym Cmentarzu spoczywa dwoje poległych Powstańców: śp. Józef Grzesiak (1891-1919) oraz śp. Jan Bocian (1895-1919), to na ich mogile każde z dzie-

ci zapaliło przyniesiony przez siebie znicz. Dopełnieniem wizyty na cmentarzu była wspólna modlitwa za dusze Powstańców.

Warto jak najczęściej przypominać młodemu pokoleniu o poniesionych przez Polaków ofiarach, bo to dzięki nim mogą teraz żyć w wolnej Polsce. Dzięki wizycie na Starym Cmentarzu, dzieci doskonale zapamiętały, że patriotyzm to postawa szacunku, umiłowania i oddania własnej ojczyźnie oraz gotowość ponoszenia za nią ofiar.

Opracowała Anna Skwarek

Święto Niepodległości w SP Mrowino

Jak co roku w Szkole w Mrowinie nie zapomniaлиśmy o obchodach Narodowego Święta Niepodległości. Tym razem miało to miejsce 7 listopada. Tego dnia wszyscy przyszliśmy ubrani w odświętne stroje. Na białych bluzkach i koszulkach pojawiły się biało-czerwone kotyliony lub wstążeczki. Najważniejszym

wydarzeniem był uroczysty apel, który poprowadził nauczyciel historii p. Marian Walaszczyk. Wybrani uczniowie recytowali wiersze, a wszyscy włączyliśmy się w śpiewanie patriotycznych pieśni, do których akompaniowała nam p. J. Książek oraz uczniowie na gitarach.

/ep/

Bardzo udany obóz w Zbąszyniu

Dzięki dofinansowaniu otrzymanemu z Urzędu Gminy w Rokietnicy czwórka najlepszych tenisistek i tenisistów z Uczniowskiego Klubu Sportowego „Słowian” Mrowino mogła wziąć udział w zorganizowanym przez SKTS „Rataje 50” obozie sportowo – wypoczynkowym w Zbąszyniu.

Byli to: Zofia Kaczmarek, Sandra Witkowska, Jakub Michałek i Wojtek Kaczmarek.

Obóz odbywał się od 16 do 26 sierpnia 2011 roku. Oprócz naszej czwórki uczestniczyła w nim ponad trzydziestka zawodników z poznańskiego klubu. Grupa poznańska była w bardzo różnym wieku, ale wszyscy bardzo sympatycznie przyjęli naszych sportowców.

Uczestnicy obozu byli bardzo zadowoleni z warunków zakwaterowania. Bardzo korzystna dla realizacji planów

obozowych była mała odległość od hali sportowej. Również wyżywienie nie budziło żadnych zastrzeżeń i wszystkim bardzo smakowało. Oprócz zajęć treningowych, które odbywały się dwa razy dziennie młodzi sportowcy chodzili nad jezioro, a wieczorami grali w piłkę na pobliskim „Orliku”. Często mieli możliwość korzystania z sauny, do czego nie trzeba było ich zachęcać.

Atrakcją jednego z ostatnich dni było zorganizowane ognisko, na którym wszyscy bawili się świetnie. Nasi zawodnicy na obozie z klubem z Rataj byli po raz pierwszy, w związku z czym musieli odbyć chrzest, który przechodzą zawsze zawodnicy będący pierwszy raz na sportowym obozie. Zadania, jakie dla nich przygotowano były bardzo różnorodne, ale dzielnie wszystkim sprostał i chrzest został im zaliczony.

Nasza czwórka wraz z trenerką Dorotą Matus

Obóz zakończył się 26 sierpnia, ale cała nasza czwórka już zapowiedziała chęć ponownego uczestnictwa w przyszłym roku.

Nasi zawodnicy dzięki otrzymane-

mu dofinansowaniu wzbogacili się również o nowe dresy, w których będą reprezentowali naszą gminę w zawodach tenisa stołowego.

Jacek Olejniczak

S.P. Napachanie Ślubowanie klas I w roku szkolnym 2011/2012

13 października 2011 był wyjątkowym dniem dla Pierwszaków, którzy złożyli ślubowanie i zostali przyjęci do grona uczniów Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Napachaniu.

Kilka tygodni wcześniej rozpoczęły się przygotowania. Pierwszacy poznawali szkołę, kolegów, zaznajamiali się ze swoimi prawami i obowiązkami, wdrażali się do wspólnego życia w społeczności szkolnej. Pomagali im w tym starsi koledzy, wychowawczynie, pracownicy szkoły i oczywiście rodzice. Wreszcie 13 października nadeszła upragniona, długo oczekiwana chwila. Tego dnia wszystkie dzieci przyszły do szkoły w strojach galowych i biretach na głowach. Pani dyrektor Małgorzata Łopatka przywitała przybyłych gości oraz wygłosiła krótkie przemówienie. Następnie, uczniowie klas I zaprezen-

towali część artystyczną. Punktem kulminacyjnym całej uroczystości był sam akt ślubowania i pasowania na ucznia. Potem pani dyrektor wręczyła na ręce uczniów dyplomy, a starsi koledzy wrę-

czyli Pierwszakom słodkie upominki. **Rodzicom gratulujemy tak wspianiałych pociech, a Pierwszakom życzymy wielu sukcesów w murach naszej szkoły! Zostaliście nowymi**

członkami naszej wielkiej, szkolnej rodziny!

Martyna Zdunek
Zespół Szkolno-Przedszkolny
w Napachaniu

Wyjazd do Centrum Tenisowego w Sobocie

Dnia 18 października, kl. Ia wraz z pozostałymi uczniami Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Napachaniu, udała się na wycieczkę do Centrum Tenisowego w Sobocie. Do tego wyjazdu musieliśmy się przygotować i zabrać ze sobą odpowiedni strój, gdyż czekało tam na nas wiele atrakcji. Po przyjeździe do Soboty, szybko przebraliśmy się w stroje sportowe i pod opieką instruktorów udaliśmy się na kort tenisowy. Wzięliśmy udział w wielu ćwicze-

niach i konkursach, dowiedzieliśmy się jak prawidłowo trzymać raketę tenisową i odbijać piłeczkę. Ponadto zostaliśmy obdarowani wieloma ciekawymi upominkami.

Tego dnia bawiliśmy się znakomicie, dokładnie wykonywaliśmy polecenia instruktorów, by choć na chwilę poczuć się jak zawodowi tenisisci.

Martyna Zdunek
Zespół Szkolno-Przedszkolny

Niezwykła lekcja malarstwa w SP Rokietnica

Wspaniałą lekcję malarstwa przeprowadziła w klasie III b p. Magda K. Pokazała dzieciom niezbędne przybory do malowania, niektóre całkiem nieznanne. Po zapoznaniu się z podstawami malarstwa przystąpiono do malowania. Na specjalnie przygotowane płótno dzieci po kolei „przenosiły martwą naturę”. W ten oto sposób dzięki 15-tu malarzom amatorom i ich opiekuncce powstał piękny obraz. Całości dopełniła zdolna ręka p. Magdy, która również

oprawiła obraz w piękną ramę.

M. Dubas

Posadź Swoje Drzewko! Akcja „Lewniątek”

Z ogromną radością chcemy się Państwu przedstawić. Jesteśmy nowym klubem – **Klubem Przyrodników „Lewniątka”** działającym w **Szkołe Podstawowej im. Jana Brzechwy w Rokietnicy**.

Naszym zadaniem jest promowanie idei dbania o środowisko przyrodnicze. W związku z powyższym opiekujemy się zielenią wokół szkoły, w tym niewielkim skrawkiem terenu szkolnego, który postanowiliśmy przyozdobić, w imieniu uczniów szkoły i własnym, małymi iglaczkami i krzewinkami. W tym celu zwróciliśmy się z apelem do naszych kolegów i koleżanek ze szkoły

o przekazanie 10 zł. od klasy. Wszystkie klasy ochnocho odpowiedziały na naszą prośbę.

Z zebranych pieniędzy zakupiliśmy siedem drzewek, dwa krzewy płożące oraz korę, torf i specjalny nawóz. Roślinki te zostały zasadzone i oznakowane tablicami informacyjnymi tak, aby wszyscy uczniowie z poszczególnych klas wiedzieli, które drzewko rośnie dzięki Nim i mogli o nie odpowiednio zadbać.

Dziękujemy wszystkim uczniom i wychowawcom za umożliwienie nam pozyskania środków na Nasze wspólne drzewka oraz panom konserwatorom za pomoc w ich zasadzeniu.

„Lewniątka”

*Karol Kaniewski, Julia Kłosowska,
Tosia Krahel
P. Ilona Śpiewak*

Nie taki WILK straszny

25 listopada klasy IIa i IIIc wybrały się na wycieczkę. W odległości ok. 40 km od Poznania, na skraju Puszczy Noteckiej, na terenie nadleśnictwa Oborniki znajduje się Stacja Hodowli wilków. Powstała w 1974r. w celu hodowli i reintrodukcji rzadkich i ginących gatunków zwierząt. Znana w kraju i za granicą z możliwości bezpośredniej obserwacji wilków. Celem hodowli wilków w Stobnicy jest propagowanie idei ochrony tego zagrożonego wyginieciem drapieżnika. Dzieci były bardzo zaciekawione informacjami dotyczącymi wilków. Z ciekawością obserwowały ich zachowania. W tym miejscu

prowadzi się także hodowlę konika polskiego, który został uwieczniony na jednym zdjęciu.

Mieliśmy także czas na rozmowę i spacer z leśniczym, który chętnie opowiadał nam o roślinności i mieszkańcach lasu, a my mogliśmy sprawdzić zdobytą w szkole wiedzę.

M. Pawlisiak

Apetyt na NOBLA, czyli jak rozbudzić głód wiedzy

We wrześniu w naszej szkole odbył się cykl trzech zajęć. „Własność – jasność” organizowanych przy współpracy z wolontariuszami Polsko - Amerykańskiej Fundacji Wolności. Akcja miała na celu stworzenie uczniom warunków do rozwijania zainteresowań i umiejętności z zakresu nauk ścisłych. Zajęcia z wolontariuszami mają rozbudzić w dzieciach apetyt na wiedzę i chęć poznawania świata. Dzieci bawiły się w giełdę papierów wartościowych czy

budowanie własnego państwa. Musiały wykazać się kreatywnością, oszczędnością i dużym zaangażowaniem, a każde zajęcia kończyliśmy z wypiekami na twarzą.

Z niecierpliwością czekamy na zajęcia „Młody Nobel”, które przybliżą nam tajemnicę doświadczeń chemicznych. Do zobaczenia!

*M. Pawlisiak i A. Jarczyńska
Opiekunowie koła „Badam-poznaję”*

„KONKURS EKOLOGICZNY – LOP kontra elektrośmieci” w SP im. Jana Brzechwy

W roku szkolnym 2011/2012 **Szkoła Podstawowa im. Jana Brzechwy** bierze udział w **Konkursie Ekologicznym – LOP kontra elektrośmieci** zorganizowanym przez **Ligę Ochrony Przyrody** oraz firmę **Serwisownia Sp z o.o.** Jako szkoła uczestnicząca w konkursie podjęliśmy się zbiórki tak zwanych elektrośmieci:

- wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego, np.: chłodziarki, zmywarki, grzejniki elektryczne, itp.
- małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego (AGD), np.: odkurzacze, tostery, frytownice, itp.
- sprzęt teleinformatyczny i telekomunikacyjny, np.: komputery duże, jednostki drukujące, notebooki, myszki, faksy, telefony komórkowe, itp.
- sprzęt audiowizualny, np.: odbiorniki radiowe, kamery video, itp.
- sprzęt oświetleniowy – urządzenia oświetleniowe służące do celów rozpraszania i kontroli światła, z wyjątkiem żarówek.
- narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych, stacjonarnych narzędzi przemysłowych, np.: wiertarki, piły,

- maszyny do szycia, itp.
- zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy, np.: kieszonkowe konsole do gier, gry video, sprzęt sportowy z elektrycznymi lub elektronicznymi częściami składowymi, itp.
- przyrządy do nadzoru i kontroli, np.: czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, itp.
- automaty do wydawania, np.: automaty do wydawania napojów gorących, automaty do wydawania produktów stałych, itp.

Zbiórkę zużytego i niechcianego sprzętu elektrycznego szkoła będzie prowadziła w każdą środę miesiąca. Zachęcamy wszystkich do udziału i pomocy szkole w skompletowaniu odpowiedniej ilości sprzętu, co pozwoli nam na uzyskanie nagród rzeczowych, których suma będzie odpowiadała ilości zgromadzonego sprzętu.

Pragniemy także poinformować, iż nie prowadzimy zbiórki baterii.

W razie pytań prosimy kontaktować się z paniami Lidią Napierałą oraz Iloną Śpiewak – nauczycielkami w SP im. Jana Brzechwy w Rokietnicy.

L.N oraz I.Ś

W rocznicę odzyskania Niepodległości

Dnia 10 listopada 2011 świętowaliśmy w Szkole Podstawowej w Rokietnicy rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę. Po 123 latach niewoli, rozbiorów, obcego panowania w końcu 1918 roku odrodziło się państwo pol-

skie. Stało się to dzięki sprzyjającej sytuacji międzynarodowej, ale przede wszystkim dzięki ogromnemu poświęceniu narodu polskiego, który walczył o niepodległość w powstaniach narodowych. Uczniowie klas trzecich wraz

z wychowawcami przygotowali uroczysty apel. W odpowiedzi na prośbę Bronisława Komorowskiego, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, dzieci wykonały okolicznościowe biało-czerwone kotyliony. Obchody Święta Niepodległości miały na celu uświadomienie faktu posiadania własnej, wolnej Oj-

czyzny, identyfikowania się z narodem mówiącym w języku rodzinnym, z jego kulturą i historią. Po apelu udaliśmy się pod tablicę upamiętniającą poległych w walce o niepodległą Polskę.

Anna Jarczyńska

Zespół Szkół im. J. i W. Zamoyskich

Stypendia i nagrody

13 października wyróżniają się nauczyciele i dyrektorzy oraz najzdolniejsi uczniowie ze szkół prowadzonych przez Powiat Poznański z okazji Dnia Edukacji Narodowej otrzymali nagrody za swoje osiągnięcia. Wśród nagrodzonych był Pan Dyrektor Wojciech Kaczmarek, a Stypendia Rady Powiatu w Poznaniu wręczone zostały uczniom Katarzynie Sokulskiej, Natalii Stroińskiej, Klaudii Dominikowskiej oraz Weronice Iwonie Graj.

Małgorzata Kolasa

Szkolna wycieczka Brno-Wiedeń

Podobnie jak w minionych latach uczniowie naszej szkoły wyjechali na kilkudniowy wjazd po Europie. W tym roku szkolnym obraliśmy kurs na Brno i Wiedeń.

Pierwszego dnia zwiedziliśmy Brno, które zachwycało kontrastami. Niemal doszczętnie zniszczone w trakcie II Wojny Światowej odbudowywano

w różnych okresach i różnych stylach, dlatego też obok starych kamienic można zobaczyć zupełnie nowoczesne, przestylkone budowle.

Następny dzień poświęciliśmy Wiedniowi; staremu i przepięknemu miastu, którego uroku nie sposób oddać słowami. Na spacerach uliczkami stolicy Austrii szybko mijał czas i Wiedeń oświetliły uliczne latarnie, tworząc niemal bajkowy widok. Ostatnie wrażenia i silne emocje zaoferował uczniom Prater – wesołe miasteczko z licznymi atrakcjami, między innymi najstarszym diabelskim kołem w Europie. Do Rokietnicy dotarliśmy następnego dnia, pełni nowych, cudownych wspomnień i odrobiny niedosytu.

Anna Kamińska

Dzień Patronów i Dzień Edukacji Narodowej 2011

Jak co roku uczniowie i nauczyciele zebrali się, aby uczcić Dzień Edukacji Narodowej i dzień patronów naszej

szkoły Po wprowadzeniu sztandaru i odśpiewaniu hymnu narodowego odbyło się pasowanie uczniów klas pierwszych, którzy złożyli ślubowanie. Życzymy im, aby przestrzegali złożonej przez siebie przysięgi oraz uzyskiwali jak najlepsze wyniki w nauce i rozwijali swoje zainteresowania. Następnie wręczono nagrody zwycięzcom konkursu wiedzy o patronach szkoły oraz konkursu fotograficznego zorganizowanego przez bibliotekę szkolną. Wreszcie nadszedł moment uroczystości, na który wiele osób z niecierpliwością czekało: nauczyciele odpowiadali szczerze na zadawane przez uczniów pytania. Po wielu salwach gromkiego śmiechu uczniowie wręczyli rozbawionym i wzruszonym nauczycielom kwiaty oraz dyplomy za nadane im, wymyślone przez siebie tytuły w różnych kategoriach.

Małgorzata Kolasa

Kiermasz w bibliotece

W październiku w bibliotece Zespołu Szkół im. J. i W. Zamoyskich w Rokietnicy odbył się kiermasz używanych podręczników. Biblioteka nawiązała

współpracę z hurtownią Taniej Książki w Tuliszkwowie i obok podręczników na nowych właścicieli czekały atrakcyjne książki: szeroki zakres literatury młodzieżowej (w tym sporo tytułów cieszącej się wielkim zainteresowaniem tematyki fantastycznej), lektury szkolne, słowniki języka polskiego i angielskiego, rozmówki niemieckie, encyklopedie tematyczne, atlasy, kolorowe, pięknie ilustrowane albumy, książki kulinarne. Jeżeli ktoś chciał, na pewno znalazł coś dla siebie.

Małgorzata Kolasa

Niechaj czas Bożego Narodzenia będzie czasem radości i spokoju, czasem rodzinnego ciepła, a Nowy Rok obdaruje obfitością tego, co w życiu piękne.

Dyrekcja, Grono Pedagogiczne, Uczniowie oraz Pracownicy Administracji Zespołu Szkół im. J. i W. Zamoyskich w Rokietnicy

Nasze obchody Rocznicy Odzyskania Niepodległości

Od kilku lat obchody Rocznicy Odzyskania Niepodległości wiążą się z historycznymi inscenizacjami na placach wielkich miast, zaangażowaniem sportowców w biegi i pokazy sportowe na arenach i boiskach lub pochody i marsze, które stanowią o przynależności do spuścizny kulturowej, w jaką wpisuje się długoletnia walka o wolność. My, gimnazjaliści, pamiętaliśmy o uroczystych obchodach Rocznicy Odzyskania Niepodległości.

W atmosferę tego święta wprowadziła nas historyczna inscenizacja przygotowana przez p. Beatę Jagodzińską, p. E. Wasilewską i p. M. Tomkowiak. Oprawą muzyczną zajął się p. P. Pau-pa - tak skutecznie, że staliśmy się aktywnymi uczestnikami tego wydarzenia, ponieważ z chęcią włączaliśmy się w śpiew znanych powszechnie pieśni

z okresu walki o wolność i niepodległość Ojczyzny.

Nasze ogromne zaangażowanie wiadać było w BIEGU NOBLISTÓW, którego organizatorem był p. W. Brych-Kadziński. Ponad 1/3 gimnazjalistów brała udział w tym sportowym zmaganiu. Pozostałe osoby solidaryzowały się z biegaczami, kibicując w czasie przemarszu. Miejscem, gdzie zbiegły się nasze drogi był Krzyż w Krzyszkowie. Tu złożyliśmy hołd polskim patriotom, zaangażowanym w walki narodowowyzwoleńcze. Przy Krzyżu zaśpiewaliśmy pieśń i zapaliliśmy znicz, w ten sposób dając symboliczny wyraz pamięci o czasach walki o wolną i niepodległą Polskę.

Uczestnicy BIEGU NOBLISTÓW – gimnazjaliści z Rokietnicy

Dzień Nauczyciela

Dnia 14 października w Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy odbył się uroczysty apel z okazji Dnia Nauczyciela. Był to dzień wolny od zajęć dydaktycznych, ale uczniowie przyszli ubrani na galowo, aby świętować to szczególne wydarzenie. W pierwszej

części apelu uczniowie klas drugich przygotowali otrzęsiny pierwszaków. Pierwszoklasiści oraz ich wychowawczynie mieli do wykonania parę zadań m.in. rysowanie portretów, teledruków itd. Wszystko oceniała komisja, która ostatecznie postanowiła, iż nowi uczniowie mogą w pełni dołączyć do społeczności naszej szkoły. Po krótkiej

przerwie rozpoczęła się już bardziej oficjalna część spotkania. Młodzi aktorzy z naszej szkoły wystawili spektakl o nauczycielach. Chwilę po tym nastąpiło ślubowanie uczniów klas pierwszych.

Wszyscy rozeszli się do domów, natomiast nauczyciele pozostali na słodkim poczęstunku.

Ania Świśt

**Jeśli głęboko wierzysz, że zwyciężysz, to zwyciężysz.
Wiara jest niezbędną, by odnieść sukces.**

(Wiliam Hazlitt)

Drogim Pierwszoklasistom z najlepszymi życzeniami
Grono Pedagogiczne i Uczniowie
Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy

Dzień Nauczyciela – ze sceny... OTRZĘSINY KLAS PIERWSZYCH

14 października w Gimnazjum im. Noblistów odbyło się uroczyste spotkanie Nauczycieli i całej braci uczniowskiej. Tradycją jest uroczyste i oficjalne włączenie do grona gimnazjalistów absolwentów szkół podstawowych, którzy tego dnia dzielnie walczyć muszą o dobre imię swoich klas.

Wszyscy spotkaliśmy się o 8.00 w hallu szkoły. My, drugoklasiści, przygotowaliśmy zadania, konkursy i zabawy dla klas pierwszych. Jednym z zadań był quiz dla wychowawców „pierwszaków”, dotyczący znajomości uczniów. Pytano o to, która z dziewcząt ma najdłuższe włosy, który z chłopców jest najwyższy... Nauczyciele okazali detektywistyczne talenty, odpowiadając trafnie na te pytania. Trzeba przyznać, że poszło im świetnie!

Po części bardziej rozrywkowej głos zabrał Pan dyrektor Jacek Welman oraz zaproszeni goście.

Utalentowani aktorsko uczniowie przygotowali dość nietypową i interesującą inscenizację dotyczącą Ciała Pedagogicznego.

Na końcu odbyło się uroczyste słuchanie klas pierwszych.

W organizację tej uroczystości byli zaangażowani nie tylko drugoklasiści, nauczyciele i rodzice, ale także uczniowie ze świetlicy, którzy przygotowali dla naszych nauczycieli kartki z życzeniami. Może dlatego wszyscy czuliśmy wzruszenie i wdzięczność.

PODZIĘKOWANIA

dla Pani

Małgorzaty Karpiczak-Ostrowskiej

za pomoc w wystroju szkoły
w Dniu Edukacji Narodowej
organizatorzy obchodów
Dnia Nauczyciela

*Dominika Błędowska
Weronika Knopczyńska*

Wycieczka do Wrocławia

Zbiórka o godzinie 7.00 pod szkołą nie nastraja pozytywnie. Dobrze, że pogoda sprzyjała wycieczce do Wrocławia, zorganizowanej przez naszą wychowawczynię P. Alicję Dworak, na którą wyruszyliśmy 19 października. Podróż była długa, lecz opłacało się, ponieważ w samym Wrocławiu czekało nas mnóstwo atrakcji.

Pierwszym punktem wyprawy była Panorama Raclawicka - olbrzymi obraz, mający około 15 na 144m, znajdujący się w Muzeum Narodowym we Wrocławiu. To ogromne malowidło musiało zrobić na nas wrażenie! Płótno pokazuje cykloramiczną wizję Bitwy pod Raclawicami, namalowane było w latach 1893-1894 pod kierunkiem Jana Styki i Wojciecha Kossaka. Tematyka dotyczy bitwy stoczonej 4 kwietnia 1794 roku pod Raclawicami przez wojska powstańcze pod wodzą Tadeusza Kościuszki z armią rosyjską dowodzoną przez gen. Aleksandra Tormasowa. Dynamizm, kolorystyka batalistycznej wizji artystów nie pozostała bez echa.

Dyskutowaliśmy o wrażeniach, jakie wywarło na nas to estetyczne przeżycie już na wrocławskiej starówce - miejscu tętniącym życiem, odwiedzanym przez turystów z całego świata.

Najedeni i wypoczęci po obfitym posiłku w Galerii Dominikańskiej ruszyliśmy z przewodnikiem do Parku Szczytnickiego. Jest on jednym z najstarszych i największych parków wrocławskich. Zajmuje czwarte miejsce pod względem bogactwa i różnorodności znajdujących się tu gatunków drzew w Europie. Obszar ten to około 112 h.

Jednak jeszcze większe wrażenie zrobił na nas Ogród Japoński. Nie trzeba wyjeżdżać do Japonii, aby doświadczyć ciszy, spokoju i harmonii kojarzonych z filozofią Dalekiego Wschodu.

Pełni wrażeń estetycznych, zachwyceni pięknem i różnorodnością miasta, bogatsi o nowe doświadczenia ruszyliśmy w drogę powrotną.

Eliza Dziedzic, klasa IIa

Sprostowanie

W artykule pt. Inauguracja sportowego roku szkolnego w Gimnazjum im. Noblistów w Rokietnicy, zamieszczonym w numerze 11 Wiadomości Rokickich, popełniłem błąd podając informację, że mistrzem Gimnazjum w biegach przełajowych został Piotr Porysek. Tymczasem mistrzem szkoły w grupie starszej jest Piotr Styczek. Za popełniony błąd przepraszam zainteresowane osoby.

Wojciech Brych- Kadziński

Kult ciała, tężyzna fizyczna, jest zaznaczona w wielu religiach zarówno tych pochodzących sprzed narodzenia Chrystusa, jak i tych nowożytnych wywodzących się ze Starego Testamentu Biblii.

Starożytni Grecy, zafascynowani licznymi zawodami sportowymi urządzanymi przez swoich bogów na Olimpie, postanowili stworzyć system własnych igrzysk. Na cześć bogów zamieszkujących ponoć na świętej górze nazwali je Igrzyskami Olimpijskimi. Igrzyska te przetrwały wiele wieków, odbywały się jeszcze po narodzinach Chrystusa. Św. Paweł podejmując się arcytrudnego zadania przybliżania wiary chrześcijańskiej właśnie Grekom, przekładającym częstokroć kult ciała nad wartościami duchowymi wcale tego kultu nie potępiał. Nawoływał jednak, by zachować odpowiednie proporcje pomiędzy rozwojem somy i psyche. Średniowieczna asceza nawołująca do umartwiania, pogardy ciała była li tylko jednym ze wskazań, dróg wiodących do zbawienia na równi z życiem w rodzinie, kapłaństwem, życiem zakonnym i pustelnictwem. W 529 r. Benedykt z Nursji na szczycie Monte Cassino założył zakon Benedyktynów. Swoich braci zakonnych mozołnie przepisyjących księgi (praca benedyktyńska) zachęcał do prac fizycznych w przerwach. Stwierdził bowiem, iż ci, którzy pracowali fizycznie osiągnęli lepsze wyniki przy pisaniu ksiąg.

Nie wszyscy jednak stosowali się do tych zaleceń. Św. Tomasz z Akwinu, wielki chrześcijański filozof, uważał, że podczas ślęczenia nad książkami szkoda czasu choćby na spacer. Zamiłowanie do obfitego, tłustego jadła skutkowało ogromną tuszą. Chyba dlatego żył tylko 49 lat. Zaś inny znany święty, którego imienia z pewnych względów nie wymienię, postanowił umartwiać swe ciało wcale się nie myjąc. Mimo, że przebywał najczęściej wśród zwierząt, jego otoczenie z wiadomych powodów jakoś za nim nie przepadało.

W XVIII w. ks. Stanisław Konarski, pierwszy w Polsce wprowadza szkolny program edukacji fizycznej do Konwiktu Szlacheckiego, zaś ks. Grzegorz Piramowicz – współautor Komisji Edukacji Narodowej – tam właśnie

zamięcił treści fizycznego wychowania dzieci i młodzieży.

Papież Pius XI za młodych lat był aktywnym alpinistą. Wiernym przekazywał: nie zaniedbujcie ducha ani ciała.

O naszym, polskim papieżu Janie Pawle II wiemy prawie wszystko. Także o jego zamiłowaniu do sportu, rekreacji i turystyki. Mało kto wie, że poleciał, by na Watykanie wybudować basen pływacki. Zapytany przez dziennikarzy o koszt budowy odpowiedział z właściwą sobie swadą: znacznie mniej niż nowe Konkławe... .

W dalekiej Australii, jak i na całym świecie można spotkać Polaków. W Sydney jest polonijny I-ligowy klub piłkarski „Polonia”. Zawodnicy zdobywali wielokrotnie tytuły mistrza kraju. Niby nic nadzwyczajnego, lecz trenerem jest Polak, Ryszard Gamański – ksiądz, ojciec, werbista. Skutecznie łączy walory duchowe z cielesnymi. Kiedyś w Polsce grywał w piłkę nożną i tak już zostało.

Już jako ksiądz odbywał staże trenerskie w słynnych szkołach holenderskich i brazylijskich. Był kapelanem „Białych Orłów” Kazimierza Górskiego, uczestniczył w Mundialach w roku 1974 i 1978.

W Kiekrzu, tuż przy jeziorze i kościele, ówczesny proboszcz ks. prof. Edward Nawrot znany z zamiłowania do piłki nożnej na terenie przykościelnym postanowił zbudować boisko piłkarskie. Proboszcz już nie żyje, jednak na boisku jego imienia dzieci, młodzież i dorośli poprawiają swą tężyznę. Z kościoła blisko na boisko i odwrotnie. Połączona oferta: dla ducha i dla ciała.

Podsumowanie

Kult ciała jest wszechobecny w naszej wierze. W okresie kultury gotyckiej wszelkie postacie były smukłe, strzeliste zgodnie z wymogami gotyku, zaś w okresie baroku wszystkie postacie od amorków, aniołków do figur świętych mają modne, zaokrąglone, rubensowskie kształty. Wszystkie obrazy, rzeźby przedstawiają Chrystusa jako uroczego, przystojnego i umięśnionego młodzieńca, a jego Matka ukazywana jest zawsze jako przepiękna niewiasta. Dotyczy to również postaci Ewangelistów i innych świętych. W chrześcijaństwie wprawdzie wartości duchowe stanowią nadrzędną wartość, lecz nic nie staje w sprzeczności w dążeniu człowieka, by być pięknym, wysportowanym. Należy przy tym uważać, by w pogoni za super umięśnioną sylwetką siłownia nie stała się kościołem.

Akademia Bilardowa

Wszyscy uczestnicy BUDMAR-CUP

BUDMAR-CUP – rekordowa frekwencja!

Popularność turnieju BUDMAR-CUP rozgrywanego jako cykl Grand Prix Rokietnicy w Pool-bilard rośnie z miesiąca na miesiąc. Tym razem odnotowaliśmy rekordową frekwencję. Na starcie stanęły 32 osoby! Tego jeszcze w Akademii Bilardowej nie było. Zanosilo się na bardzo długie granie. Pierwsze rundy momentami się przeciągały, ale później na szczęście już szło coraz szybciej i turniej przebiegał sprawnie. W turnieju mieliśmy kilku debiutantów, którzy jak się okazało, bardzo dobrze sobie radzą na stołach bilardowych w Rokietnicy. Jednym z nich był późniejszy zwycięz-

ca Waldemar Manyś. Co prawda u nas debiutował, ale należy zwrócić uwagę, iż jest to znany zawodnik w naszym regionie. Na drugim miejscu, trochę niespodziewanie, uplasował się Piotr Kaczmarek, który swoją dyspozycją zafundował sobie awans z grupy PRO do grupy KILLER. Innym zawodnikiem, który zmienił grupę jest młodzieńca Jakub Skolarus, który wspólnie z Krzysztofem Koralewskim, który wspólnie z Krystianem Ćwikłą uplasował się na trzecim miejscu. Najlepsi oczywiście zostali nagrodzeni pięknymi pucharami i medalami. Po trzech turniejach w rankingu BUDMAR-CUP prowadzi Michał Potysz, który tym razem musiał się zadowolić „tylko” dziewiątą lokatą. Kolejny turniej BUDMAR-CUP odbędzie się w niedzielę 11 grudnia. Start o godzinie 11:00. Zagrać może każdy. Szczegółowe informacje dostępne bezpośrednio w Akademii.

Pierwsza czwórka, od lewej: Waldemar Manyś, Piotr Kaczmarek, Krzysztof Koralewski, Krystian Ćwikła

Ranking BUDMAR-CUP wygląda następująco:

Poz.	Imię i nazwisko	2.10	6.11	Suma
1	Michał Potysz	20	12	46
2	Robert Szuman	12	10	42
	Daniel Wieszczyński	16	10	42
	Piotr Kaczmarek	10	18	42
5	Marek Antkowiak	14	7	39
6	Marcin Mucha	12	10	36
7	Łukasz Judkowiak	12	8	34
8	Kazimierz Wasiaś	14	8	32
	Krystian Ćwikła	16	16	32
10	Andrzej Barski	8	7	31
	Jerzy Zieliński	12	7	31
	Piotr Judkowiak	14	7	31
13	Leszek Adamek	10	8	30
	Robert Jachimowski	10	8	30
15	Norbert Tokłowicz	10	7	29
16	Szymon Duda	18	10	28
17	Jakub Skolarus	7	12	27
18	Karol Siódmiak	8	8	26
	Bartosz Wawrzyniak	8	8	26
20	Sebastian Skolarus	8	7	23
	Krzysztof Kaczmarek	8	8	23
22	Piotr Przybylski	7	7	22
23	Waldemar Manyś	0	20	20
	Michał Diak	8	12	20
25	Piotr Piszora	0	8	16
	Krzysztof Koralewski	0	16	16
27	Grzegorz Tomczak	7	0	15
	Jakub Przybylski	8	0	15
	Patryk Nowicki	8	7	15
30	Remigiusz Wyrzykiewicz	14	0	14
	Mateusz Krajewski	0	14	14
	Wojciech Pigla	0	14	14
	Marek Strykowski	0	14	14
	Filip Górski	0	14	14
35	Tomasz Taraba	0	12	12
36	Mateusz Walenczewski	0	0	8
	Filip Liberda	0	0	8
38	Michał Pietruszewski	7	0	7

MPA - lider zwycięża, awans otrzymują Michał, Marek i Andrzej.

Tym razem na starcie stanęło 12 zawodników. Zwyciężył Michał Potysz, drugie miejsce zajął Krzysztof Koralewski, a na trzecim miejscach uplasowali się Andrzej Barski i Piotr Judkowiak. Michał swoją wygraną przypieczętował zwycięstwo w ogólnym rankingu, które daje mu rozstawienie w Finałowym Turnieju Mistrzostw Polskiej Amatorów, a także zwolnienie z opłaty startowej. Kolejnymi osobami, które awansowały

z eliminacji odbywających się w Akademii, są to Marek Strykowski i Andrzej Barski. Serdecznie GRATULUJEMY i już trzymamy kciuki za ich start w Mistrzostwach Polskiej Amatorów. Finał odbędzie się pod koniec listopada, a na zwycięzców będzie czekać pula nagród w wysokości 10 000 zł.

Rokicka Liga Bilardowa II edycja

Daniel zdominował II edycję Rokickiej Ligi Bilardowej

W niebywale wspaniałej atmosferze zakończyliśmy rozgrywki II edycji Rokickiej Ligi Bilardowej. Turniej Finałowy trwał od godziny 14 do około 22. Widowisko stworzone wspólnie przez wszystkich uczestników RLB, a także ich osób towarzyszących na pewno pozostanie w pamięci na dłuższy okres. Jako współorganizator chciałbym serdecznie podziękować firmie ADVATECH za ufundowanie wielu nagród i pomoc przy RLB. Dziękuję również firmie MAK Marketing za ufundowanie stołu do piłkarzyków, który w drodze losowania trafił do Andrzeja Barskiego. Jednak największe podziękowania i tak należą się wszystkim uczestnikom za stworzenie świetnego klimatu podczas całych rozgrywek RLB!!! Oprócz stołu wręczaliśmy wiele pamiątek i losowaliśmy także inne nagrody ufundowane przez firmę ADVATECH, dzięki czemu każdy uczestnik otrzymał coś od organizatorów.

Co do wyników, to cała II edycja RLB została zdominowana przez jednego zawodnika, a był nim Daniel Wieszczyński. Nie miał sobie równych podczas rozgrywek grupowych i tak też było w trakcie Turnieju Finałowego. Na drugim miejscu uplasował się zwycięzca poprzedniej edycji Michał Potysz. Trzecie miejsca są pewną niespodzianką, gdyż zajęli je zawodnicy, którzy nie byli zaliczani do grona faworytów. No i dużo nie brakowało, aby zakończyli swój start w Turnieju Finałowym na pierwszej rundzie. Obaj zagrali dramatyczne pojedynki o awans do ćwierćfinałów. Marek Antkowiak po wielkim „Thrillerze” pokonał Norberta Tokłowicza 5:4. Tutaj należy zwrócić uwagę, iż szala zwycięstwa przechylała się z uderzenia na uderzenie na inną stronę. Nie inaczej było w pojedynku Roberta Jachimowskiego, który w swoim pierwszym meczu pokonał Marcina Muchę 7:6. Gdy Marcin pomylił się na ostatniej czarnej, to Robert miał jeszcze jedną swo-

Tabela końcowa rozgrywek grupowych RLB

	pkt.	mecze			partie		
		rozegrane	wygrane	porażki	zdobyte	stracone	bilans
1 Daniel Wieszczycki	60	34	30	4	229	137	92
2 Michał Potysz	56	34	28	6	223	139	84
3 Piotr Judkowiak	48	34	24	10	203	165	38
4 Jerzy Zieliński	44	34	22	12	210	150	60
5 Marcin Mucha	44	34	22	12	203	165	38
6 Marek Antkowiak	42	34	21	13	206	164	42
7 Andrzej Barski	42	34	21	13	200	161	39
8 Ewa Kwiatkowska	42	34	21	13	196	179	17
9 Magdalena Diering	38	34	19	15	198	183	15
10 Krzysztof Koralewski	34	34	17	17	164	193	-29
11 Norbert Tokłowicz	32	34	16	18	199	178	21
12 Robert Jachimowski	32	34	16	18	183	176	7
13 Robert Szuman	28	34	14	20	182	175	7
14 Leszek Adamek	26	34	13	21	187	195	-8
15 Grzegorz Szwed	18	34	9	25	154	200	-46
16 Bartosz Wawrzyniak	18	34	9	25	148	203	-55
17 Sebastian Brzękowski	8	34	4	30	128	212	-84
18 Dariusz Cypriański	0	34	0	34	0	238	-238

Ranking końcowy eliminacji do Mistrzostw Polski Amatorów:

Poz.	Nazwisko	I	II	III	IV	V	Suma
1	Potysz Michał	27.03	11.06	03.07	09.10	30.10	92
2	Strykowski Marek	16	16	20	16	14	82
	Barski Andrzej	14	20	16	16	16	82
4	Koralewski Krzysztof	14	18	10	14	18	74
5	Antkowiak Marek	12	14	14	12	12	64
	Judkowiak Piotr	10	14	10	14	16	64
7	Jachimowski Robert	10	12	10	12	12	56
	Mucha Marcin	12	10	10	10	14	56
9	Cypriański Dariusz	16	12	12	0	0	40
10	Wieszczycki Daniel	0	0	16	20	0	36
11	Wasiak Kazimierz	10	0	14	0	10	34
12	Adamek Leszek	0	0	12	10	10	32
13	Diak Michał	10	10	0	10	0	30
14	Duda Szymon	18	0	0	0	0	18
15	Kopacki Jerzy	0	0	0	10	0	10
	Kaczmarek Krzysztof	0	0	0	0	10	10
	Kaczmarek Piotr	0	0	0	0	10	10
18	Przybylski Piotr	0	0	0	8	0	8
	Szwed Grzegorz	8	0	0	0	0	8

ją bilę, którą wbił rewelacyjnym uderzeniem od bandy i pięknie wyszedł na meczową czarną. W meczu o medal Marek ponownie zaliczył zacięty bój wygrywając jedną partię z Piotrem Judkowiakiem. Pozostałe ćwierćfinały nie były już tak zacięte, ale emocji nie brakowało.

Wyniki Turnieju Finałowego II edycji RLB:

- 1/8 finału:**
 Ewa Kwiatkowska
 - Magdalena Diering 7:2
 Robert Jachimowski
 - Marcin Mucha 7:6

- Andrzej Barski
 - Krzysztof Koralewski 7:3
 Marek Antkowiak
 - Norbert Tokłowicz 5:4

1/4 finału:

- Daniel Wieszczycki
 - Ewa Kwiatkowska 7:3
 Robert Jachimowski
 - Jerzy Zieliński 5:1
 Michał Potysz - Andrzej Barski 7:3
 Marek Antkowiak
 - Piotr Judkowiak 7:6

1/2 finału

- Daniel Wieszczycki
 - Robert Jachimowski 7:4
 Michał Potysz
 - Marek Antkowiak 7:4

FINAŁ:

- Daniel Wieszczycki
 - Michał Potysz 7:5

Radosław Babica zwycięża w rankingu Best of the East

Radosław Babica zaliczył bardzo dobry sezon w cyklu Best of the East. Zaczął świetnie od dwóch zwycięstw z rzędu i objął zdecydowane prowadzenie w rankingu. Najpierw zwyciężył w Bulgarian Open, a później w Polish Open. W pozostałych trzech turniejach cyklu (Ukraina, Estonia, Węgry) Radek zajmował dobre trzecie lokaty, które wystarczyły, aby zwyciężyć w rankingu Best of the East na sezon 2011. Dzięki temu zwycięstwu nasz mieszkaniec z automatu dostał się do Kadry Polski na rok 2012 i otrzymał częściowe pokrycie kosztów we wszystkich Pucharach Europy w 2012 roku.

Rusza III edycja Rokickiej Ligi Bilardowej

Kontynuując wspaniałą współpracę z firmą ADVATECH uruchamiamy kolejną edycję Rokickiej Ligi Bilardowej. Tym razem na liście startowej mamy 21 uczestników. Jest kilka nowych twarzy, ale też paru nieobecnych. Z pewnością wszystkich zdziwi fakt, iż na liście startowej nie ma zwycięzcy ostatniej edycji RLB - Daniela Wieszczyckiego. Wielka szkoda, gdyż na pewno większość uczestników chciała się zrewanżować za porażki z poprzedniej edycji. Jednak można też sobie pomyśleć, że przy nieobecności Daniela może być łatwiej o najwyższe laury. Tak czy inaczej, przy 21 uczestnikach kolejna edycja RLB znów zapowiada się emocjonująco.

Na liście startowej znajdują się:

1. Michał Potysz
2. Robert Jachimowski
3. Marek Antkowiak
4. Robert Szuman
5. Norbert Tokłowicz
6. Bartosz Wawrzyniak
7. Grzegorz Tomczak
8. Leszek Adamek
9. Piotr Przybylski
10. Andrzej Barski
11. Marcin Mucha
12. Sebastian Brzękowski
13. Kazimierz Wasiak
14. Piotr Judkowiak
15. Łukasz Judkowiak
16. Piotr Kaczmarek
17. Krzysztof Koralewski
18. Grzegorz Szwed
19. Jerzy Zieliński
20. Mateusz Krajewski
21. Filip Górski

Szkołka Bilardowa !

W Akademii Bilardowej w Rokietnicy działa „Szkołka Bilardowa”, do której można zapisać się w każdej chwili. Dzieci ćwiczą pod okiem Radosława Babicy, który jest aktualnym Mistrzem Europy. Koszt szkółki to 40 zł. na miesiąc. Wszyscy uczniowie mają dostęp do stołów bilardowych codziennie od poniedziałku do piątku w godz. od 16:00 do 18:00. Spokojnie można doposażać zajęcia w Akademii do innych już wcześniej zaplanowanych. Zazwyczaj program ćwiczeń wymaga uczestnictwa 2 razy w tygodniu, ale nic nie stoi na przeszkodzie, aby dzieci przychodziły do klubu codziennie i utrwały swoje umiejętności. Nauka przeprowadzana jest praktycznie w sposób indywidualny, więc nie ma problemu, aby dopisać się w każdej chwili. Szczegółowe informacje można uzyskać pod numerem 618144085 lub bezpośrednio w Akademii Bilardowej przy ul. Łąkowej 6 w Rokietnicy.
ZAPRASZAMY!

Drodzy Czytelnicy!

Powyższy artykuł stanowi kontynuację serii artykułów poświęconych problemom prawnym. Będziemy pisać zarówno o ogólnych zagadnieniach, jak i o bieżących sprawach dotyczących naszej Gminy. Zachęcamy Państwa do współtworzenia tej strony oraz kontaktu z autorem artykułów. *Pomimo staranności oraz pełnego profesjonalizmu, jakim kierują się autorzy artykułów na tej stronie, pragniemy zwrócić uwagę, iż informacje zawarte w treściach artykułów nie stanowią porady prawnej, jak i również jej nie zastępują.*

Radca Prawny Sabina Ociepa
Tel. 61 851 0558 info@kancelaria-ociepa.pl

Bezpieczne e-zakupy

Wraz z rozwojem technologii informatycznych Polacy coraz chętniej korzystają z możliwości robienia zakupów w sieci. Taka forma jest przede wszystkim wygodna, daje możliwość porównywania cen wybranych produktów nie tylko na rynku lokalnym, ale nawet międzynarodowym, co wraz z ułatwieniami w płatnościach w sieci i coraz lepszą obsługą firm kurierskich powoduje, że e-zakupy stały się w ostatnich latach popularne i atrakcyjne.

Mimo bezsprzecznych plusów, istnieje także pewne ryzyko nabycia towaru niesprawnego, czy z innych względów niezgodnego z umową. Mimo, iż polskie portale aukcyjne podniosły bezpieczeństwo transakcji dla kupujących, nie oznacza to, że jako kupujący nie ponosimy pewnego ryzyka.

Co zrobić, aby ograniczyć ryzyko do akceptowalnego minimum?

Przed wszystkim, zanim dokonamy zakupu, powinniśmy **przyrzeć się sprzedawcy**, jego **internetowemu sklepowi, komentarzom** – jeśli są one dostępne oraz, co najważniejsze, sprawdzić, czy **kupujemy od przedsiębiorcy czy osoby prywatnej**. Od tego ostatniego atrybutu zależą bowiem nasze uprawnienia jako kupującego, a zwłaszcza możliwość skorzystania z dobrodziejstwa ustaw o ochronie konsumentów, które obowiązują tylko wtedy, gdy towar nabywa osoba fizyczna (konsument) od przedsiębiorcy (niezależnie od formy prawnej, w ramach której prowadzi on działalność).

Regulamin sklepu internetowego lub aukcji

Mimo wielu zmian w sposobie kształtowania ofert w sieci przez profesjonalnych sprzedawców trzeba nieśsty stwierdzić, że wielu z nich **nie zadbało o stworzenie regulaminów świadczenia usług drogą elektroniczną**, do czego na mocy art. 8 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną są zobligowani. Bardzo często, nawet gdy regu-

lamin jest umieszczony, nie zawiera on odpowiedzi na najważniejsze pytania, takie jak: **dane przedsiębiorcy** i jego siedziby, możliwość **zwrotu** zakupionego przedmiotu, czy **odpowiedzialność sprzedawcy za wady towaru**. Z punktu widzenia kupującego są to informacje kluczowe, ponieważ tak jak w tradycyjnym handlu pozwalają one **na identyfikację sprzedawcy** i jego e-sklepu, a ich brak znacznie taką możliwość utrudnia.

Czy brak regulaminu pozbawia konsumenta jego uprawnień?

Na pewno nie, jednak stwarza niepożądany stan niepewności. Zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (zwaną dalej ustawą o ochronie niektórych praw konsumentów), konsument **najpóźniej w momencie złożenia mu oferty** powinien być **poinformowany** o imieniu i nazwisku (nazwie), adresie zamieszkania (siedziby) przedsiębiorcy oraz organie, który zarejestrował działalność gospodarczą przedsiębiorcy, a także numerze, pod którym przedsiębiorca został zarejestrowany, istotnych właściwościach świadczenia i jego przedmiotu, cenie, formie płatności, kosztach oraz ter-

minie i sposobie dostawy, prawie odstąpienia od umowy, ze wskazaniem wyjątków, kosztach wynikających z korzystania ze środków porozumiewania się na odległość, jeżeli są one skalkulowane inaczej niż wedle normalnej taryfy, terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie albo wynagrodzeniu mają charakter wiążący, minimalnym okresie, na jaki ma być zawarta umowa o świadczenia ciągle lub okresowe, miejscu i sposobie składania reklamacji oraz prawie wypowiedzenia umowy.

Prawo odstąpienia od umowy

Dla kupującego najistotniejsza jest informacja, w **jakim terminie może odstąpić od umowy** zawartej za pośrednictwem Internetu. Art. 7 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów stanowi, że konsument

sprzedawca powiadomi wcześniej kupującego o 10 dniowym terminie (art. 10 ust. 2 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów).

Kiedy uprawnienie do odstąpienia może zostać wyłączone?

Od powyższej reguły mogą jednak istnieć pewne wyjątki. Odstąpienie od umowy nie będzie możliwe, jeżeli konsument zakupił produkt, który został **wykonywany według specyfikacji dostarczonej przez niego** (np. zakup koszulki z urodzinowym nadrukiem). Podobna sytuacja nastąpi w przypadku **zakupów prasy czy przedmiotów ulegających szybkiemu zepsuciu** (art. 10 ust. 3 pkt. 5, 6 i 7 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów).

Przeglądając oferty portali aukcyjnych, zwłaszcza te dotyczące używanych części samochodowych, czy podzespołów komputerowych, można znaleźć zapisy, iż „zwrot towaru możliwy jest w okresie np. 3 czy 7 dni od momentu dostarczenia paczki” albo „sprzedający udziela 7-dniowej gwarancji rozruchowej”. Odpowiedź na pytanie, czy powyższe zapisy są zgodne z obowiązującymi przepisami, zależy przede wszystkim od faktu, czy sprzedawca jest przedsiębiorcą czy osobą prywatną. Jako przedsiębiorca nie może on bowiem skracać terminów do odstąpienia od umowy, ani niezgodnie z przepisami wyłączać takiego uprawnienia. W takim przypadku należy stosować wskazane wyżej przepisy regulujące kwestię odstąpienia od umowy.

Jeżeli jednak przedmiot jest nabywany od osoby fizycznej, omawiane przepisy o ochronie konsumentów nie znajdują zastosowania i należy stosować przepisy Kodeksu cywilnego. W takim wypadku sprzedawca, będący osobą fizyczną, może wyłączyć prawo odstąpienia od umowy lub dokonać jego modyfikacji. Brak możliwości zwrotu towaru nie oznacza jednak, że sprzedawca nie odpowiada za wady towaru, a zwłaszcza za jego wady ukryte.

W obecnym stanie prawnym konsumentom są w należyty sposób zabezpieczeni przed nietrafnym zakupem. Nie zwalnia to ich jednak z powinności dokładnego sprawdzenia i przeczytania regulaminu, który zamieścił sprzedawca. Mimo, iż najczęściej nie jest to lektura pasjonująca, pozwala ona na poznanie drugiej strony umowy sprzedażowej oraz na zaoszczędzenie sobie sytuacji konfliktowych, które z reguły trwają znacznie dłużej i kosztują dużo niepożądanych nerwów.

Sabina Ociepa
Lukas Hartman

PAMIĘTAJMY O OGRODACH

Pochwała ARONII CZARNEJ

Głównie ze względów klimatycznych liczba gatunków sadowniczych w Polsce jest względnie stała. Co jakiś czas jednak możemy usłyszeć o nowym gatunku, który próbuje się wprowadzić do naszego kraju. Zwykle takie wprowadzenie trwa latami, a na skalę produkcyjną, to jest dostrzegalną przez konsumentów, trwa przynajmniej lat kilkanaście. Wstęp ten jest na cześć aronii czarnej. Jest to jeden z nielicznych gatunków, który od parudziesięciu lat powoli, powoli zdobywa uznanie konsumentów w Polsce. Aronia czarna (*Aronia melanocarpa*) spokrewniona jest z jarząbkiem. Występuje dziko w Ameryce Północnej. Tworzy krzewy o wysokości do trzech metrów. Pędy ma cienkie, delikatnie owłosione. Liście eliptyczne lub odwrotnie jajowate, z wierzchu błyszczące. Kwiaty pojedyncze, średnicy ok. 1,5 cm. Kwiatostany złożone są z 9-20 kwiatów w baldachogronach. Aronia kwitnie w drugiej połowie maja, jest owadopylna. Na owoce poczekamy 2 do 3 lat od posadzenia. Jest światłolubna! Sam się o tym przekonuję, bo dwa moje krzewy aronii posadzone na

działce (dość przypadkowo) znalazły się z czasem w cieniu drzew i plonują słabo. Często zresztą nawet te niezbyt okazałe plony są „zagospodarowane” przez ptaki. Krzewy mają płytki system korzeniowy, stąd spore wymagania wodne aronii. Z tego też powodu korzenie są wrażliwe na niskie zimowe temperatury przy braku okrywy śnieżnej. Pędy za to są w pełni odporne na mrozy występujące w Polsce. Zwykle aronia jest niezawodna w plonowaniu, o ile posadzona została na właściwym stanowisku. Okres wzrostu owoców trwa około trzech miesięcy i zbiory zaczynają się późnym latem, wczesną jesienią. Gorące i suche lata (deficyt wody) mogą obniżyć zarówno plon jak i jakość owoców, które stają się mniej soczyste i cierpkie. Owoce mają średnicę do 13 mm, są ciemne, a sok ma niezwykle intensywną, piękną barwę. Nawet niewielki dodatek owoców aronii do przetworów wyraźnie poprawia ich kolor. W handlu jest sporo przetworów z aronii: soki, dżemy, konfitury, syropy. Świeże owoce zawierają glukozę i fruktozę (cukry), kwasy organiczne, pektyny, związki wapnia i że-

laza, cenne mikroelementy, garbniki, witaminę P. Mam swój, wypróbowany sposób na wykorzystanie owoców aronii – zamrażam je i w ciągu zimy i wiosny dobieram w miarę potrzeby, zasypuję w słoiku cukrem i po rozmrożeniu ucieram lub miksuję niezbyt dokładnie. Przechowuję dżem w lodówce i spożywamy go na bieżąco. Delikates!! (no i jakie to zdrowe!). Owoce, ponieważ jak napisałem plony z moich zacienionych krzewów są mizerne, kupuję w sadzie Uniwersytetu Przyrodniczego w Przybrodziej. Amatorów sadownic-

stwa namawiam do zakupu kilku krzewów i samodzielnej uprawy, która jest niekłopotliwa. Nie wymagają właściwie ochrony chemicznej, a posadzone na dość żyznej glebie odwdzięczą się wieloletnim, wiernym plonowaniem. Krzewy mają też wartość dekoracyjną i przywabiają owady.

W opracowaniu korzystałem z „Pomologii”, pracy pod redakcją prof. dr Aleksandra Rejmana.

*mgr inż. Grzegorz Musielak
Zespół Szkół w Rokietnicy*

PRZEMYŚLANA DECYZJA!

Zanim kupisz dziecku psa (żywą istotę)

ZAPRASZAMY do Schroniska Azorek w Obornikach, przy ulicy Łopatynskiego 1. Tutaj w każdą sobotę w godzinach od 10 do 13 twoje dziecko może zobaczyć na czym polega właściwa opieka nad psem: jak należy o niego dbać, karmić, wychodzić na spacer.

Jeżeli po kilku takich wizytach w Schronisku twoja pociecha nie znudzi się opieką nad psem i nadal będzie chciała czworonożnego przyjaciela to NIE KUPUJ PSA tylko przyjdź do Schroniska i ZAADOPTUJ JEDNEGO Z JEGO MIESZKAŃCÓW.

Decyzja o adopcji psa musi być przemyślana – pies to żywa istota o bardzo silnych uczuciach, potrzebach i pragnieniach, które choć różnią się od ludzkich, nie są od nich mniejsze. Pies nie jest lalką, dzieckiem, torebką, symbolem statusu czy bronią. Przy okazji wyboru psa, z którym przyjdzie nam dzielić życie, każdy z nas staje przed niesamowitą możliwością stworzenia więzi z przedstawicielem innego gatunku. Jednak z tą możliwością wiąże się cena – jest to CENA ODPOWIEDZIALNOŚCI!

Zanim zdecydujemy się na zanurkowanie w świecie właścicieli psów musimy z całym przekonaniem od-

powiedzieć twierdząco na pierwszą część poniższych pytań:

1. Czy jestem zdecydowany spacerować z moim psem codziennie przez co najmniej półtorej godziny? (Czy po prostu wpuszczę psa na podwórko i wzmówię sobie, że to przecież znakomita aktywność na dworze?)
2. Czy jestem w stanie zapewnić mojemu psu odpowiednie warunki do spania, szczególnie dla psa żyjącego na dworze? (Czy wydaje mi się, że pies sobie sam poradzi i ani mróz ani upały bez zapewnienia z naszej strony odpowiedniego schronienia nie będą mu przeszkadzały?)
3. Czy jestem zdecydowany, żeby regularnie karmić i poić mojego psa? (Czy też będę go karmić, gdy sobie o tym przypomnę?)
4. Czy jestem gotów chodzić regularnie do weterynarza, będę ją/go regularnie szczepić i sprawdzać jej/jego stan zdrowia? (Czy będę zjawiać się u weterynarza tylko w przypadku kontuzji lub choroby psa?)
5. Czy zamierzam sprzątać po moim psie na każdym spacerze? (Czy uważam, że kupka mojego psa jest problemem dla kogoś innego?)
6. Czy dopilnuję, żeby w razie potrzeby mój pies został poddany prawidłowej

socializacji i tresurze, tak aby nigdy nie stał się zagrożeniem dla innych psów i ludzi? (Czy też będę mieć nadzieję, że nic złego się nie zdarzy oraz będę ostrzegać ludzi, aby schodzili mojemu psu z drogi?)

7. Czy jestem zdecydowany ustanowić zasady, granice i ograniczenia w swoim domu, żeby mój pies wiedział co mu wolno, a co nie? (Czy też pozwolę, by pies robił wszystko, co zechce i kiedy zechce – bo tak jest łatwiej?)
8. Czy zamierzam odłożyć pewną kwotę pieniędzy na wypadek sytuacji, w której musiałbym wezwać profesjonalistę zajmującego się zachowaniem psów lub konieczności nagłej interwencji u weterynarza (Czy też pies otrzyma tylko tyle, na ile stać mnie w danej chwili?)

Jeśli test został zaliczony to gratulujemy – jesteś gotowy, żeby mieć psa. Jeżeli nie, to może należy przemyśleć wybór zwierzęcia? Jest bardzo dużo bezdomnych kotów, które także wymagają pomocy, a mają zupełnie inne potrzeby i nie są tak wymagające jak psy.

Dla wszystkich osób, które odpowiedzialnie podchodzą do przyjęcia do swojego życia, rodziny psa -zapraszamy do schroniska – każdy znajdzie u nas psa odpowiedniego dla siebie.

czieniem. Maryś jest bardzo towarzyski, cały czas chce być z ludźmi, kocha towarzystwo dzieci. Ładnie chodzi na smyczy, lubi spacerować, toleruje inne psy. Maryś to straszna przylepa, uwielbia pieczytę i zabawy. Pies ten nadaje się do mieszkania, ponieważ nie ma typowych zachowań młodego psa, czyli nie skacze, nie obszczekuje ludzi, jest bardzo usłuchany. Byłby także dobrym stróżem domu, lubi leżeć przy wejściu na wybieg i ponieważ nie jest małą psinią, może na pierwszy rzut oka odstraszyć nieproszonych gości. W schronisku „Azorek” w Obornikach przebywa od kwietnia 2011 roku. Maryś jest zaszczepiony i odrobaczony.

Zapraszamy na spacer z Marysiem i innymi mieszkańcami „Azorka”.

O psach ze schroniska „Azorek” można przeczytać na stronie: www.azorek.obornikonline.pl

Schronisko „Azorek” czynne jest w pon-pt.: od 9 do 17, w sobotę od 10 do 13, a w niedzielę od 10 do 12. Telefon kontaktowy: 0 665 054 582. Można do nas napisać: azorek@obornikonline.pl

CUDZE CHWALICIE...

Dziennik z „Wyprawy rowerowej wzdłuż wschodniej granicy Polski” część II

Jedenaście osób pokonało na rowerach ponad 1100 km od Przemysła do Puńska i 1250 km pociągami Poznań – Przemysł i Trakiszki – Warszawa – Poznań. Doświadczając mocy atrakcji przyrodniczych, kulturowych i kulinarnych.

(...) Po dobrym śniadaniu opuszczamy Hotel „Dukat” i Horyniec Zdrój. Jedziemy do Nowego Bruśna, gdzie znajdują się ruiny cerkwi drewnianej z XVII – XVIII w. p.w. Męczennicy Paraksey. Jest to budowla trójdzielna. Nakryta trzema osmiobocznymi kopułami z latarniami. W latach 90-tych XX w. rozpoczęto prace remontowe, które trwają do chwili obecnej, ale z marnym skutkiem. Za kosiarkę robiła krowa, która pasła się przy cerkwi. Stąd kierujemy się na Łówczę, po drodze co rusz mijamy krzyże bruśnieńskie. Jedziemy drogą przez las pełną dziur w resztkach asfaltu, ale cisza i brak samochodów rekompensują niedogodności. Upał daje się we znaki, żadnego sklepu. Zatrzymujemy się w Rudzie Różaneckiej gdzie miejscowa gospodyni poczęstowała nas sliwkami i uzupełniła nasze bidony wodą. Rozleniwieni wyruszyliśmy w kierunku Krasnobrodu. Wcześniej peloton podzielił się na dwie grupy, które różnymi drogami dotarły do celu. Spotykamy się w Krasnobrodzie w restauracji „Marta”. Po obiedzie wyruszamy zwiedzać dawny zespół klasztorny dominikańców, który powstał w latach 1690 – 1699 w stylu barokowym. W świątyni znajduje się pięć ołtarzy. W centralnej części ołtarza głównego znajduje się cudowny obrazek o wymiarach 9x14 cm Najświętszej Marii Panny z rękami złożonymi na piersiach. W poklasztornych budynkach gospodarczych jest natomiast Muzeum Wsi Krasnobrodzkiej,

a w zabytkowym spichlerzu można podziwiać wieńce dożynekowe. Atrakcją jest także ptaszarnia. Stąd kierujemy się w stronę Zamościa. Jedziemy Aleją Najświętszej Panny, przy której znajduje się Kaplica na Wodzie zwana też Kaplicą Objawień z XVIII w. Kapliczka stoi nad źródłem, z którego wypływa strumień Krupiec (dopływ Wieprza). I znów ogarnęło nas lenistwo. Rozsiadliśmy się na ławeczkach i ucieliśmy rozmowę z napotkanym rowerzystą, którym okazał się ksiądz jadący z Zamościa do Krasnobrodu, by odprawić mszę św. Po uzupełnieniu bidonów kryształicznie czystą, lodowatą wodą (podobno ma właściwości lecznicze) opuszczamy Krasnobród. Droga do Zamościa okazała się mocno pośladowana z długimi podjazdami. Upał okropny, a drzew przy drodze jak na lekarstwo. Około godziny 18.00 docieramy drogą nr 74 na peryferia Zamościa do D.S. „Wiktoria”. Na liczniku 94 km.

Następny dzień rozpoczynamy od zwiedzania Zamościa, który jest wpisany na listę Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO. Po półgodzinnej jeździe docieramy na Wielki Rynek. Rowery zostawiamy na dziedzińcu muzeum i udajemy się na spotkanie w UM Zamościa. Zostajemy przyjęci przez sekretarza UM Karola Gawrułę, który przybliżył nam sukcesy i problemy miasta. Zamość w ostatnich siedmiu latach uzyskał 500 mln zł. z zewnątrz w formie różnych dotacji. Efekty mogliśmy podziwiać podczas zwiedzania miasta (zdj.1). O godz. 10.00 czekała na nas już przewodniczka. Zwiedzanie rozpoczęliśmy od ratusza pochodzącego z połowy XVIII w., z charakterystyczną wieżą o wysokości 52 m, pięknymi schodami, stojącym nie na środku Wielkiego Rynku tylko w linii z kamienicami. Kiedy słuchaliśmy historii o pięciu kamienicach ormiańskich, podszedł do nas dziennikarz z radia RFM i poprosił o wypowiedź, dlaczego warto przyjechać do Zamościa. W drodze do bastionu VII zatrzymaliśmy się przy tablicy poświęconej Markowi Grechucie, który pochodził z Zamościa. Bastion VII jest najpotężniejszym spośród siedmiu

Zdj. 1

zamojskich bastionów. Obecnie znajdują się tam sklepy oraz makiety historyczne. Jeszcze podziwiamy Starą (z XVI-XVII w.) i Nową Bramę Lwowską z pocz. XIX w. Następnie na naszej trasie kościół franciszkanów z XVII w., katedra z XVI w. z kryptami grobowymi szesnastu ordynatów Zamojskich. Dzwonnica katedralna z XVIII w. z umieszczonymi trzema zabytkowymi dzwonami „Jan”, „Tomasz”, „Wawrzyniec”. I wreszcie pałac Zamojskich z XVI w., a przed nim pomnik Jana Zamoyskiego na koniu, założyciela miasta. Wracając podziwiamy bryłę gmachu dawnej Akademii Zamojskiej z XVI w. (obecnie I Liceum Ogólnokształcące). Nie sposób wymienić wszystkich zabytków i znanych osób związanych z Zamościem. Zamość jest miastem wartym polecenia. Wracamy po rowery i wyruszamy w kierunku Hrubieszowa, najdalej wysuniętego na wschód miasta polskiego. Z miasta wyjeżdżamy drogą nr 847. Ruch samochodowy niewielki. Po drodze zatrzymujemy się w opuszczonym sadzie gdzie ugasiłmy pragnienie soczystymi wiśniami. Dojeżdżamy do Hrubieszowa. Tutaj chcieliśmy zwiedzić cerkiew prawosławną p.w. Zaśnięcia NMP z 1873-1876r. Niestety mogliśmy ją obejrzeć tylko z zewnątrz. Cerkiew zbudowano w stylu bizantyjsko-rosyjskim i zwieńczono 13-oma cebulastymi kopułami (zdj.2). Jest to jedna z dwóch cerkwi w Europie z tyłma kopułami, druga znajduje się w Helsinkach w Finlandii. Przy robieniu zdjęć dotkliwie pogryzły nas komary. Jeszcze przed Husynne jemy w przydrożnym hotelu – Szalas (nie mylić z motelem) smaczny i niedrogi obiad. Zoopatrujemy się w lokalne piwo z browaru Jagiel-

ło z Chełmna i po 7 km docieramy do celu. Nocleg mieliśmy w szkole na sali gimnastycznej. Warunki bardzo dobre, kuchnia z pełnym wyposażeniem, prysznic. Część grupy pojechała jeszcze na przejście graniczne Zosin. My na miejscu podziwialiśmy próby zespołu folklorystycznego. Późnym wieczorem rozszalała się burza połączona z ulewą. Trwała aż do świtu.

Sobota przywitała nas deszczem. Przez co - *znów nazwano mnie czarownicą. I to tylko dlatego, że o 6.30 padał rześisty deszcz i wszystkim miny zrzedły, a ja powiedziałam, że o 7.30 przestanie padać i ... przestało. I żeby od razu czarownica? Krótko po 8.00 startujemy. Jedziemy lokalnymi drogami przez Hrebennie. Po 11 km dojeżdżamy do Horodła. Tu w roku 1413 została zawarta przez Polskę i Litwę unia horodelska (zdj.3, 4). Na pamiątkę tych wydarzeń w 1861 usypano kopiec i postawiono krzyż, niestety z polecenia władz carskich został zniszczony. Odnowiono go w 1924 r. i stoi do chwili obecnej. Dalej nasza trasa wiodła cały czas wzdłuż Bugu drogą nr 816. Napawaliśmy nasze oczy pięknym krajobrazem, nie zawsze jeszcze zniszczonym przez człowieka. Uroczu wyglądały pola z kwitnącą fasolą „piękny Jaś”, jak również suszący się tytoń w obejściach gospodarczych, czy odbijające się promienie słoneczne w stawach. Co rusz przystawialiśmy, aby zrobić zdjęcia pięknych, drewnianych chat. Przejeżdżaliśmy przez wiele ciekawych miejscowości: Skryhiczyń, Dubienkę, Dorohusk, Uhursk, Wołę Uhurską. Kolejnym naszym celem był punkt „Trzy granice.” W jednym miejscu stykają się granice trzech państw: Polski, Biało-*

Zdj. 2

Zdj. 3

Zdj. 4

Zdj. 5

Zdj. 6

rusi i Ukrainy. Napotkani pogranicznicy odradzili nam jazdę. Zeszłoroczna powódź oraz lipcowe opady deszczu zrobiły swoje. Szlak jest nieprzejezdny. Musimy zrezygnować. Dzielimy się na dwie grupy. Część jedzie do Sobiboru (zdj.5), pozostali kierują się do Włodawy. W Orchówku w pobliżu Sanktuarium M.B. Pocieszenia w dolinie Bugu zbudowano drewnianą wieżę widokową, z której można spojrzeć na białoruski brzeg Bugu. Już całą grupą jedziemy do Włodawy, a stamtąd drogą 812 po betonowych płytach, z nie zawsze równą dyktacją, na dodatek bez pobocza. Ruch samochodowy był duży i do tego kierowcy piraci zepchnęli Michała do rowu. Obyło się na strachu. Te ostatnie 15 km do Koralówki Kolonii będziemy długo pamiętać. Ale wszystkie niedogodności zrekomensowali nam nasi gospodarze pan Krzysztof Wójcik i jego córka Agata. Nakarmili nas po królewsku, przygotowali miejsca do spania i na dodatek wszystko gratis. Wieczorem gospodarz oprowadził nas po gospodarstwie - ponad 1000 hektarów i 1000 krów i wspaniałą sprzęt rolniczy, który oczywiście nasi panowie musieli wypróbować. Panie zainteresował chów cieląt i sposób ich pojenia. Po ciężkim dniu i prawie 130 km jazdy spaliśmy jak aniołki.

Niedzielną porannek powitał nas słońcem. Po obfitym śniadaniu przygotowanym przez naszą gospodynię i serdecznym pożegnaniu, wyruszamy. Pierwszy postój to wieś Hanna, która do roku 1821 miała prawa miejskie. Legenda mówi, że wieś swoją nazwę zawdzięcza Annie Jagiellonce, która zatrzymała się tutaj w drodze na Białoruś. I nas zatrzymuje z daleka błyszczący srebrny dach na drewnianym kościele. Okazuje się, że jest to zespół dawnej cerkwi unickiej, obecnie kościół parafialny p.w. ś.ś. Piotra i Pawła. Świątynia powstała w latach 1739 – 42 z fundacji Hieronima Radziwiłła. Wyposażenie kościoła i jego ciekawe wnętrza pochodzą przeważnie z XVIII w. Z Hanny przez Sławatycze docieramy do Jabłecznej, gdzie drogowskaz kieruje nas boczną szosą (około 4 km) do męskiego klasztoru prawosławnego p.w. św. Onufrego. Legenda głosi, iż powstał w miejscu, gdzie zatrzymała się płynąca Bugiem ikona św. Onufrego. Klasztor istnieje od XV wieku. Przechodził burzliwe dzieje (zdj.6). Zespół klasztorny składa się z kilku części. Najcenniejsza to murowana cerkiew p.w. św. Onufrego z lat 1839-40, wraz

ze słynącą łaskami XV-wieczną ikoną św. Onufrego oraz cudowna ikona Bogurodzicy w srebrnej sukience. Na cerkiewny dziedziniec wchodzi się przez dzwonnice – bramę z XIX w. Na dziedzińcu oprócz cerkwi znajduje się cmentarz oraz jeden z budynków klasztornych. Drugi dziedziniec to dziedziniec klasztorny z drewnianym domem w stylu rosyjskim, korpusem klasztornym, studnią, pięknym ogrodem. Oprócz zespołu klasztornego za murem znajdują się dwie drewniane kaplice, pięknie wkomponowane w nadbużański krajobraz.

Nie tylko zwiedziliśmy przepiękną cerkiew, ale było nam dane wysłuchać prawosławnej śpiewanej mszy. (*Do cerkwi nie wejdziemy w krótkich spodniach i odkrytymi ramionami.*) Wracamy na drogę 816, gdzie Jacka spotyka pech, pękła tylna opona. Przed nami 12 km do Kodenia. I co teraz? Zatrzymujemy pierwszy jadący samochód. Kierowca od razu zgodził się zabrać Jacka wraz z rowerem do Kodenia. O uprzejmości tutejszych mieszkańców przekonaliśmy się nieraz. W Kodeniu czekał już Piotr, który załatwił nową oponę. Panowie szybko dokonali wymiany opony. Obiad zjedliśmy w klasztornej restauracji (dobry i tani). Syci udajemy się na zwiedzanie kościoła p.w. św. Anny. Kościół został ufundowany przez Mikołaja Sapiechę i budowany w latach 1629 – 36, a jego pierwowzorem miała być bazylika św. Piotra w Rzymie (zdj.7). Ozdobą świątyni jest słynny obraz Madonny de Guadalupe, czyli Matki Boskiej Kodeńskiej, zwanej również królową Podlasia. Obraz ten Mikołaj Sapiecha wykradł podstępnie z Watykanu za co został ekskomunikowany. Dopiero za zasługi dla kościoła papież Urban VIII zdjął z Sapiechy kłutwę i darował mu kary. Obecnie kościołem i obrazem opiekują się ojcowie oblaci, których przelozony był naszym przewodnikiem. Jeszcze zwiedzamy park, a w nim dawną murowaną cerkiew zamkową zbudowaną ok. 1540 r., kaplicę odpustową, oryginalną Drogę Krzyżową ze stacjami. Nad Bugiem podziwiamy piękno nieuregulowanej rzeki. Dalej jedziemy przez Dobratycze, gdzie zwiedzamy cmentarz prawosławny (*o którym było głośno w prasie*) z XIX w., do którego prowadzi pięknie odnowiona brama. Na rozstajach w Lebieziewie kierujemy się szosą w kierunku Zastawek, gdzie znajduje się cmentarz tatarski (mizaret). Na cmentarzu widać kilkadziesiąt nagrobków.

Najstarszy nagrobek pochodzi z 1704 r. i jest najstarszym nagrobkiem tatarskim w Polsce. Po chwili zadamy wsiadamy na rowery. Mijamy wielką stację przeładunkową w Małaszewicach. Dalej droga prowadzi nas przez Kobylany, gdzie w środku wsi stoi ciekawa kolorystycznie cerkiew prawosławna p.w. św. Michała z 1890 r. W Koroszczyźnie mijamy jeden z fortów twierdzy brzeskiej. Jadąc do Nepli mijamy kolejkę TIR-ów do przejścia granicznego Kukuryki – Brześć. Miejscowość ciekawie położona na wzgórzach w pobliżu ujścia rzeki Krzyny do Bugu. Teren ten nazywany jest Szwajcarią Podlaską, a Nepla to jej centrum. W Nepli trochę błędzimy, szukając miejsca noclegu. Okazało się, że śpimy na terenie parku z pozostałościami dużego zespołu pałacowego. Widok naszego domku z zewnątrz trochę nas przeraził, ale wewnątrz zdecydowanie lepiej. Jesteśmy w całym obiekcie sami, prysznic, kuchnia do naszej dyspozycji i cena b. przystępna. Na licznikach przeszło 90 km.

Poniedziałkowy ranek wroży spory upał. Wyruszamy tuż po ósmej. Drogą nr 698 jedziemy w kierunku Pratulina, wsi znanej z krwawego pogromu unitów, jaki miał tu miejsce w 1874 r. Kościół p.w. św. Piotra i Pawła z XIX w. jest zarazem Sanktuarium poświęconym 13 męczennikom z Pratulina. Kościół stoi wśród starego drzewostanu głównie lip, jesionów i grabów. Po 17 km dojeżdżamy do Janowa Podlaskiego i dalej do Wygody, gdzie znajduje się słynna Stadnina Koni założona w 1817 r. Znajdują się tu zabytkowe stajnie: Stajnia Czołowa z 1841 r. i stajnia zegarowa z neogotycką wieżą z 1840 r. Obecnie w stadninie jest około 500 koni. Każdego roku w sierpniu odby-

wa się tutaj aukcja koni. Długo staliśmy przyglądając się pięknym koniom. Upał dochodził zenitu 41°C, a tu trzeba jechać. Wracamy do Janowa Podlaskiego, gdzie po „zatkanowaniu” naszych rumaków z dystrybutorów CPN (zdj.8) ruszamy w kierunku Gnojna. Tam czeka na nas prom, którym przeprawiamy się przez Bug na drugi brzeg do Niemirowa. Spokojną drogą wzdłuż Bugu docieramy do Mielnika. Zatrzymujemy się na obiad. Piotrowi pękła szprycha. W Urzędzie Gminy otrzymał adresy punktów naprawy rowerów w Siemiatyczach. Zatrzymał samochód, który podwiózł go do serwisu. Naprawa kosztowała 70 gr! My w tym czasie dotarliśmy do Homot gdzie w Agroturystyce u p.p. Remesów mieliśmy zarezerwowany nocleg. Ponieważ do Grabarki było tylko 4 km, po krótkim odpoczynku postanawiamy pojechać na Świętą Górę zwaną również Wzgórzem Pokutników ze słynnym lasem krzyży, żeńskim prawosławnym klasztorem i nową cerkwią. (*Stara XVIII-wieczna cerkiew Przemienienia Pańskiego spłonęła doszczętnie wraz z całym wyposażeniem 12 VII 1990 r., podpalona przez szaleńca*). Trafiamy na wieczorną mszę odprowadzaną w cerkwi. Las krzyży robi wrażenie, ich liczba przekracza 7000. Miejsce to ma nieodparty urok. Udajemy się jeszcze nad strumień Kryniczka, gdzie obok stoi kapliczka przykryta kopulastym złotym dachem i kryje cudowne źródło. Pijemy wodę i wracamy do Homot. Na niebie pojawiły się czarne, burzowe chmury. Błyskawice przecinają niebo i tak będzie do rana i do tego rzęsiasty deszcz. Na licznikach ponad 70 km.

C.D.N.

Grażyna Głowacka

Zdj. 7

Zdj. 8

Nowe auto dla Ośrodka

Podopieczni Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Dzieci Nieświadomych w Owińskach będą od teraz podróżować nowym pojazdem. Wieloosobowego Volkswagena T5 podarowała ośrodkowi firma Steel-Building z Poznania. Przekazanie auta zbiegło się z tegorocznym jubileuszem 65-lecia istnienia prowadzonej przez Powiat Poznański placówki.

Kluczyki do nowego samochodu z rąk Macieja Grzempowskiego, Prezesa Zarządu Steel-Building odebrała Maria Tomaszewska, dyrektor powiatowej jednostki. W uroczystości wzięli udział wychowankowie oraz pracownicy ośrodka.

Obecny na spotkaniu Jan Grabkowski, Starosta Poznański podziękował Zarządowi Steel-Building za wkład firmy

w rozwój ośrodka w Owińskach. Podkreślił, że nowy samochód zapewni podopiecznym placówki komfortowy transport na zajęcia edukacyjne oraz wycieczki. Z auta będą również korzystać specjaliści z działającego na obszarze powiatu poznańskiego zespołu wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

*Michał Dziedzic
Asystent Starosty*

Narodowe Święto Niepodległości

Złożeniem kwiatów pod tablicami upamiętniającymi wybitnych Polaków: Marszałka Józefa Piłsudskiego, Franciszka Ratajczaka, Ignacego Paderewskiego oraz pod Pomnikami Powstańców Wielkopolskich i 15. Pułku Ułanów Poznańskich rozpoczęły się tegoroczne obchody Święta Niepodległości w Poznaniu. Jak co roku, w uroczystościach uczestniczył Starosta Poznański, Jan Grabkowski.

Po Mszy Świętej w intencji Ojczyzny odprawionej w poznańskiej Farze, zebrani goście wraz z setkami mieszkańców Poznania przemaszerowali w asyście Orkiestry Reprezentacyjnej Sił Powietrznych na Plac Wolności. Na początku oficjalnych uroczystości złożono meldunek Dowódcy Garnizonu, podniesiono flagi

państwowe oraz odegrano hymn. Następnie głos zabrał Wojewoda Wielkopolski, Piotr Florek. Ostatnim akcentem piątkowych uroczystości był Apel Pamięci oraz defilada pododdziałów wojskowych.

Narodowe Święto Niepodległości upamiętnia odzyskanie przez Polskę niepodległości w 1918 roku. Przez 123 lata - licząc od momentu ostatniego rozbioru dokonanego przez Austrię, Prusy i Rosję - Polska była wymazana z mapy Europy. Święto Niepodległości ustanowione zostało ustawą z 1937 roku. W III RP przywrócono je jako święto państwowe w 1989 r.

*Tomasz Skupio
Asystent Starosty*

W Hanowerze o Aglomeracji Poznańskiej

Wykład pt. „Kooperacja miasta i regionu na przykładzie Aglomeracji Poznańskiej” wygłosił prof. dr hab. Tomasz Kaczmarek z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wy-

stąpienie to stanowiło jeden z głównych punktów programu konferencji naukowej, zorganizowanej przez władze Regionu Hanower. Spotkanie pt. „Co przynosi region regionowi? Planowanie i zarzą-

danie regionami miejskimi” zainicjowano z okazji obchodów 10-lecia powstania tego regionu, wieloletniego partnera Powiatu Poznańskiego. Prócz prof. Kaczmarka, wśród prelegentów znaleźli się naukowcy oraz politycy z regionu, w tym jego prezydent, Hauke Jagau oraz prof. Axel Prieb, zastępca prezydenta.

Agglomeracja Poznańska, funkcjonująca dziś pod nazwą Metropolia Poznań

obejmuje obszar 23 gmin skupionych wokół stolicy wielkopolskiej. Została ona powołana w 2007 roku na mocy porozumienia podpisanego przez Starostę Poznańskiego, Prezydenta Miasta Poznania oraz wóldarzy pozostałych gmin.

*Artur Paszkowiak
Gabinet Starosty
Referat Współpracy Zagranicznej
i Promocji Przedsiębiorczości*

